

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

57 tomas

2014 m. balandžio 30 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

DIREKTYVOS

- ★ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/50/ES dėl būtiniausių reikalavimų darbuotojų judumui tarp valstybių narių didinti gerinant teisių į papildomą pensiją įgijimą ir išsaugojimą ⁽¹⁾ 1
- ★ 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/54/ES dėl priemonių, kad darbuotojai galėtų lengviau naudotis laisvo darbuotojų judėjimo teisėmis ⁽¹⁾ 8

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

2014/239/ES:

- ★ 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas dėl Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos susitarimo dėl be leidimo gyvenančių asmenų readmisijos sudarymo 15

Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos susitarimas dėl be leidimo gyvenančių asmenų readmisijos 17

2014/240/ES:

- ★ 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas dėl Europos bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybės susitarimo dėl mokslinio ir technologinio bendradarbiavimo pratęsimo 43

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

2014/241/ES:

- ★ 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas dėl 2009 m. Honkongo tarptautinės konvencijos dėl saugaus ir aplinkai tinkamo laivų perdirbimo ratifikavimo valstybėse narėse arba valstybių narių prisijungimo prie jos atsižvelgiant į Europos Sąjungos interesus 45

2014/242/ES:

- ★ 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas dėl Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos susitarimo dėl vizų režimo supaprastinimo 47

Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos susitarimas dėl vizų režimo supaprastinimo 49

2014/243/ES:

- ★ 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas dėl Europos konvencijos dėl sąlygine prieiga grindžiamų paslaugų ir sąlyginės prieigos paslaugų teisinės apsaugos pasirašymo Europos Sąjungos vardu 61

REGLAMENTAI

- ★ 2014 m. balandžio 23 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 436/2014, kuriuo į saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registrą įtraukiamas pavadinimas [Piranska sol (SKVN)] 62

- ★ 2014 m. balandžio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 437/2014, kuriuo 4,5-dichlor-2-oktil-2H-izotiazol-3-onas patvirtinamas kaip esama veiklioji medžiaga, skirta 21-o tipo biocidiniams produktams gaminti ⁽¹⁾ 64

- ★ 2014 m. balandžio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 438/2014, kuriuo ciprokonazolis patvirtinamas kaip esama veiklioji medžiaga, skirta 8-to tipo biocidiniams produktams gaminti ⁽¹⁾ 68

- ★ 2014 m. balandžio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 439/2014, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 250/2009, kuriuo įgyvendinamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 295/2008 nuostatos dėl verslo struktūros statistikos rodiklių apibrėžčių ir duomenų perdavimo techninio formato ⁽¹⁾ 72

2014 m. balandžio 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentas (ES) Nr. 440/2014, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 79

Klaidų ištaisymas

- ★ 2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/40/ES dėl kelių transporto ir jo sąsajų su kitų rūšių transportu srities intelektinių transporto sistemų diegimo sistemos klaidų ištaisymas (OL L 207, 2010 8 6) 81

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

DIREKTYVOS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/50/ES

2014 m. balandžio 16 d.

dėl būtinausių reikalavimų darbuotojų judumui tarp valstybių narių didinti gerinant teisių į papildomą pensiją įgijimą ir išsaugojimą

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 46 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) laisvas asmenų judėjimas yra viena iš pagrindinių Sąjungos laisvių. Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (toliau – SESV) 46 straipsnyje nustatyta, kad Europos Parlamentas ir Taryba, sprenddami pagal įprastą teisėkūros procedūrą ir pasikonsultavę su Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetu, turi priimti direktyvas, kuriomis nustatomos priemonės, reikalingos SESV 45 straipsnyje nustatyti darbuotojų judėjimo laisvei įgyvendinti. SESV 45 straipsnyje nustatyta, kad darbuotojų judėjimo laisvė reiškia, be kita ko, teisę priimti pasiūlymus įsidarbinti ir šiuo tikslu laisvai judėti valstybių narių teritorijoje. Šia direktyva siekiama skatinti darbuotojų judumą sumažinant kliūtis tam judumui, kurios susidaro dėl tam tikrų su darbo santykiais susietų papildomų pensijų sistemų taisyklių;
- (2) socialinę darbuotojų apsaugą pensijų srityje užtikrina įstatymais nustatytos socialinės apsaugos sistemos kartu su vis dažniau valstybėse narėse taikomomis su darbo sutartimi susietomis papildomomis pensijų sistemomis;
- (3) Europos Parlamentui ir Tarybai yra suteikti plati diskrecija pasirinkti tinkamiausias priemones SESV 46 straipsnyje nustatytam tikslui pasiekti. Tarybos reglamente (EEB) Nr. 1408/71 ⁽³⁾ ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 883/2004 ⁽⁴⁾ numatyta koordinavimo sistema, o visų pirma sumavimui taikomos taisyklės nėra taikomos papildomoms pensijų sistemoms, išskyrus sistemas, kurios tuose reglamentuose apibrėžtos kaip „teisės aktai“ arba apie kurias valstybė narė tuo tikslu pranešė pagal tuos reglamentus;
- (4) Tarybos direktyva 98/49/EB ⁽⁵⁾ yra pirma konkreti priemonė papildomų pensijų sistemų srityje, kuria siekiama geriau įgyvendinti darbuotojų teisę laisvai judėti;

⁽¹⁾ OL C 185, 2006 8 8, p. 37.

⁽²⁾ 2007 m. birželio 20 d. Europos Parlamento pozicija (OL C 146 E, 2008 6 12, p. 216) ir 2014 m. vasario 17 d. Tarybos pozicija, priimta per pirmąjį svarstymą (OL C 77 E, 2014 3 15, p. 1). 2014 m. balandžio 16 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje).

⁽³⁾ 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje (OL L 149, 1971 7 5, p. 2).

⁽⁴⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004 4 30, p. 1).

⁽⁵⁾ 1998 m. birželio 29 d. Tarybos direktyva 98/49/EB dėl pagal darbo sutartį dirbančių asmenų ir savarankiškai dirbančių asmenų, judančių Bendrijoje, teisių į papildomą pensiją išsaugojimo (OL L 209, 1998 7 25, p. 46).

- (5) šios direktyvos tikslas – sudaryti dar palankesnes sąlygas darbuotojų judumui tarp valstybių narių, gerinant tų papildomų pensijų sistemų dalyvių teisių į papildomą pensiją įgijimą ir išsaugojimą;
- (6) ši direktyva netaikoma darbuotojų, judančių vienoje valstybėje narėje, teisių į papildomą pensiją įgijimui ir išsaugojimui. Valstybės narės gali svarstyti galimybę pasinaudoti nacionaline kompetencija išplėsti pagal šią direktyvą taikomų taisyklių taikymo sritį ir į ją įtraukti sistemos dalyvius, kurie keičia darbovietes vienoje valstybėje narėje;
- (7) valstybė narė gali pareikalauti, kad iš darbo išeinantys darbuotojai, kurie persikelia į kitą valstybę narę, apie tai praneštų papildomų pensijų sistemoms, kuriose jie dalyvauja;
- (8) turėtų būti atsižvelgta į papildomų pensijų sistemų ypatumus, savitą pobūdį ir jų skirtumus toje pačioje valstybėje narėje ir įvairiose valstybėse narėse. Reikėtų deramai apsaugoti naujų sistemų įvedimą, esamų sistemų tvarumą ir esamų pensijų sistemų dalyvių lūkesčius bei teises. Šioje direktyvoje taip pat reikėtų ypač atsižvelgti į socialinių partnerių vaidmenį kuriant ir įgyvendinant papildomas pensijų sistemas;
- (9) šia direktyva nekvestionuojama valstybių narių teisė organizuoti savo pensijų sistemas. Valstybės narės ir toliau yra visiškai atsakingos už tokių sistemų organizavimą, o perkeldamos šią direktyvą į nacionalinę teisę jos neprivalo priimti teisės aktų, kuriais numatoma sukurti papildomas pensijų sistemas;
- (10) šia direktyva neribojamas socialinių partnerių savarankiškumas tais atvejais, kai jie yra atsakingi už pensijų sistemų sukūrimą ir valdymą, su sąlyga, kad jie gali užtikrinti, kad bus pasiekti šioje direktyvoje nustatyti rezultatai;
- (11) ši direktyva turėtų būti taikoma visoms pagal nacionalinę teisę ir praktiką sukurtoms papildomoms pensijų sistemoms, pagal kurias darbuotojams suteikiama papildoma pensija, pavyzdžiui, kolektyvinio draudimo sutartims, einamųjų įmokų pensijų sistemoms, dėl kurių susitaria viena ar daugiau ekonomikos šakų arba sektorių, investiciniams pensijų kaupimo sistemoms arba atidėjiniais užtikrintiems išpareigojimams mokėti pensiją, arba kolektyviniams susitarimams ar kitiems panašiams susitarimams;
- (12) ši direktyva neturėtų būti taikoma papildomoms pensijų sistemoms, kurios buvo uždarytos ir į kurias nebegalima priimti naujų dalyvių, ar atitinkamais atvejais tokių sistemų dalims, nes nustatius naujas taisykles tokioms sistemoms tektų nepagrįsta našta;
- (13) šia direktyva neturėtų būti daromas poveikis garantijų nemokumo atveju arba kompensavimo priemonėms, kurios nepriklauso su darbo santykiais susietoms papildomoms pensijų sistemoms ir kurių tikslas yra apsaugoti darbuotojų teises į pensiją įmonės arba pensijų sistemos nemokumo atveju. Šia direktyva taip pat neturėtų būti daromas poveikis nacionaliniams pensijų rezervų fondams;
- (14) ši direktyva turėtų būti taikoma tik toms papildomoms darbo santykiais grindžiamoms pensijų sistemoms, kuriose teisė į pensiją susieta su reikalavimo sulaukti pensinio amžiaus arba kitų reikalavimų, nustatytų sistemoje arba nacionalinės teisės aktuose, įvykdymu. Ši direktyva netaikoma individualiems pensijų susitarimams, jei tai nėra darbo santykiais grindžiami susitarimai. Kai neįgalumo išmokos ar išmokos netekus maitintojo yra susijusios su papildomomis pensijų sistemomis, teisės į tokias išmokas gali būti reglamentuojamos specialiomis taisyklėmis. Šia direktyva nedaromas poveikis esamiems nacionalinės teisės aktams ir papildomų pensijų sistemų taisyklėms, susijusioms su tomis specialiomis taisyklėmis;
- (15) su įmokomis, skirtomis papildomam pensiniam aprūpinimui, nesusijęs vienkartinis mokėjimas, kuris tiesiogiai arba netiesiogiai sumokamas pasibaigus darbo santykiams ir kurį finansuoja tik darbdavys, neturėtų būti laikomas papildoma pensija, kaip ji apibrėžta šioje direktyvoje;
- (16) kadangi papildomas pensinis aprūpinimas daugelyje valstybių narių tampa vis svarbesnis užtikrinant asmenų pragyvenimo lygį senatvėje, turėtų būti sudarytos palankesnės sąlygos teisėms į pensiją įgyti ir išsaugoti, kad būtų sumažintos kliūtys darbuotojų judėjimo tarp valstybių narių laisvei;
- (17) dėl to, kad kai kuriose papildomose pensijų sistemose teisės į pensiją gali būti prarastos, jei darbuotojo darbo santykiai pasibaigia anksčiau, nei jis yra išbuvęs sistemos dalyviu tam tikrą minimalų laikotarpį (teisių įgijimo laikotarpis) arba anksčiau, nei jis yra sulaukęs minimalaus amžiaus (teisių įgijimo amžius), gali būti užkirstas kelias tarp valstybių narių judantiems darbuotojams įgyti teises į pakankamą pensiją. Ilgo laukimo laikotarpio reikalavimas, kad būtų galima tapti pensijų sistemos dalyviu, gali turėti panašų poveikį. Todėl tokios sąlygos kliudo darbuotojų judėjimo laisvei. Priešingai, minimalaus amžiaus reikalavimas narystės tikslais nekliudo judėjimo laisvei ir todėl jis nėra šios direktyvos dalykas;

- (18) reikalavimai dėl teisių įgijimo neturėtų būti prilyginti kitoms sąlygoms, kurios keliamos teisei į anuitetą įgyti, nustatytoms išmokėjimams pagal nacionalinę teisę arba pagal tam tikrų papildomų pensijų sistemų, visų pirma fiksuotų įmokų sistemų, taisykles. Pavyzdžiui, aktyvaus dalyvavimo sistemoje laikotarpis, kurį dalyvis turi išbūti jau įgijęs teisę į papildomą pensiją, kad galėtų reikalauti, jog jo pensija būtų išmokėta anuiteto arba kapitalo sumos forma, nėra teisių įgijimo laikotarpis;
- (19) kai darbo santykiai nutraukiami prieš iš darbo išeinančiam darbuotojui įgyjant teises į pensiją ir kai investavimo riziką prisiima sistema ar darbdavys, visų pirma fiksuotų išmokų sistemose, sistema turėtų visada grąžinti to iš darbo išeinančio darbuotojo pensijų įmokas. Kai darbo santykiai nutraukiami prieš iš darbo išeinančiam darbuotojui įgyjant teises į pensiją ir kai investavimo riziką prisiima iš darbo išeinantis darbuotojas, visų pirma fiksuotų įmokų sistemose, sistema gali grąžinti investicijų iš tų įmokų vertę. Vertė gali būti didesnė ar mažesnė už iš darbo išeinančio darbuotojo sumokėtas įmokas. Kitu atveju sistema gali grąžinti įmokų sumą;
- (20) iš darbo išeinantys darbuotojai turėtų turėti teisę savo įgytas teises į pensiją išlaikyti kaip atidėtas teises į pensiją papildomoje pensijų sistemoje, kurioje jos buvo įgytos. Atidėtų teisių į pensiją išsaugojimo apsaugos lygis gali būti laikomas lygiaverčiu, kai, visų pirma pagal fiksuotų įmokų sistemą, išeinantiems iš darbo darbuotojams suteikiama galimybė jų įgytų teisių į pensiją vertę perkelti į papildomą pensijų sistemą, atitinkančią šioje direktyvoje nustatytas sąlygas;
- (21) pagal nacionalinę teisę ir praktiką turėtų būti imtasi veiksmų tokių atidėtų teisių į pensiją arba jų vertės išsaugojimui užtikrinti. Tų teisių vertė tuo metu, kai dalyvis nutraukia dalyvavimą sistemoje, turėtų būti nustatoma atsižvelgiant į nacionalinę teisę ir praktiką. Tikslinant tų teisių vertę turėtų būti atsižvelgiama į ypatingą sistemos pobūdį, būsimų naudos gavėjų, likusių aktyvių sistemos dalyvių ir į pensiją išėjusių naudos gavėjų interesus;
- (22) šia direktyva nenustatoma jokių pareigų nustatyti palankesnes sąlygas atidėtoms teisėms į pensiją negu aktyvių sistemos dalyvių pensinėms teisėms;
- (23) kai iš darbo išeinančio darbuotojo įgytos teisės į pensiją arba tų teisių vertė neviršija atitinkamoje valstybėje narėje nustatytų taikytinų ribų, taip pat siekiant išvengti pernelyg didelių administracinių išlaidų, kurių patiriama dėl daugybės mažos vertės atidėtų teisių į pensiją administravimo, pensijų sistemose gali būti numatyta galimybė nesaugoti tų įgytų teisių, o, vietoj to, iš darbo išeinančiam darbuotojui išmokėti kapitalo sumą, kuri būtų lygiavertė šių įgytų teisių į pensiją vertei. Atitinkamais atvejais perkeliama vertė ar kapitalo išmoka turėtų būti nustatoma laikantis nacionalinės teisės ir praktikos. Jei taikoma, valstybės narės turėtų nustatyti tokių išmokų ribą atsižvelgdamos į darbuotojų būsimų pensinių pajamų pakankamumą;
- (24) šioje direktyvoje nenumatomas įgytų teisių į pensiją perkėlimas. Vis dėlto valstybės narės, siekdamos sudaryti palankesnes sąlygas darbuotojų judumui tarp valstybių narių, visų pirma nustatydamos naujas papildomas pensijų sistemas, turėtų kuo labiau stengtis suteikti kuo daugiau galimybių perkelti įgytas teises į pensiją;
- (25) nedarant poveikio Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2003/41/EB ⁽¹⁾, aktyvūs sistemos dalyviai ir būsimi naudos gavėjai, kurie naudojami savo teise laisvai judėti arba ketina ją pasinaudoti, pateikę prašymą turėtų būti tinkamai informuojami apie savo teises į papildomą pensiją. Kai išmokos netekus maitintojo yra susijusios su sistemomis, maitintojo netekę naudos gavėjai taip pat turėtų turėti tą pačią teisę gauti informaciją, kaip ir būsimi naudos gavėjai. Valstybės narės turėtų galėti nustatyti, kad tokios informacijos neprivaloma teikti dažniau kaip vieną kartą per metus;
- (26) atsižvelgdama į įvairiapusių papildomų pensijų sistemų pobūdį, Sąjunga turėtų nustatyti tik tuos tikslus, kurie turi būti pasiekti apskritai, todėl direktyva yra tinkama teisinė priemonė;
- (27) kadangi šios direktyvos tikslas, t. y. sudaryti palankesnes sąlygas darbuotojams naudotis teise laisvai judėti tarp valstybių narių, valstybės narės negali deramai pasiekti, o dėl jos masto bei poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

⁽¹⁾ 2003 m. birželio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2003/41/EB dėl įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, veiklos ir priežiūros (OL L 235, 2003 9 23, p. 10).

- (28) šioje direktyvoje nustatomi būtinausi reikalavimai ir tokiu būdu valstybėms narėms sudaroma galimybė priimti ar palikti galioti palankesnes nuostatas. Šios direktyvos įgyvendinimu negalima pateisinti padėties pabloginimo, palyginti su esama padėtimi kiekvienoje valstybėje narėje;
- (29) ne vėliau kaip praėjus šešeriems metams po šios direktyvos įsigaliojimo dienos Komisija turėtų parengti šios direktyvos taikymo ataskaitą;
- (30) valstybės narės, atsižvelgdamos į papildomų pensijų sistemų organizavimą reglamentuojančias nacionalines nuostatas, bendru socialinių partnerių prašymu gali jiems patikėti šios direktyvos nuostatų, susijusių su kolektyviniais susitarimais, įgyvendinimą, su sąlyga, kad valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kuriomis užtikrinama, jog jos visada galėtų pasiekti šioje direktyvoje nustatytus rezultatus,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos taisyklės, kurių tikslas – sudaryti palankesnes sąlygas darbuotojams naudotis teise laisvai judėti tarp valstybių narių mažinant kliūtis, kurios susidaro dėl tam tikrų su darbo santykiais susietų papildomų pensijų sistemų taisyklių.

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma papildomoms pensijų sistemoms, išskyrus sistemas, kurioms taikomas Reglamentas (EB) Nr. 883/2004.
2. Ši direktyva netaikoma:
 - a) papildomoms pensijų sistemoms, kurios šios direktyvos įsigaliojimo dieną jau yra baigusios naujų aktyvių dalyvių priėmimą ir jų daugiau nebepriima;
 - b) papildomoms pensijų sistemoms, kurioms taikomos priemonės, apimančios nacionalinės teisės aktais įsteigtų administracinių įstaigų arba teisminių institucijų įsikišimą, ir kurios skirtos tų sistemų finansinei būklei išsaugoti ar atkurti, įskaitant likvidavimo procedūrą. Ši išimtis netaikoma ilgiau, nei trunka tas įsikišimas;
 - c) nemokumo garantijų sistemoms, kompensavimo sistemoms ir nacionaliniams pensijų rezervų fondams ir
 - d) vienkartinėms darbdavio išmokoms darbuotojui, pasibaigus to darbuotojo darbo santykiams, kai tai nėra susiję su pensijos skyrimu.
3. Ši direktyva netaikoma neįgalumo išmokoms ir išmokoms netekus maitintojo, susijusioms su papildomomis pensijų sistemomis, išskyrus specifines 5 ir 6 straipsnių nuostatas, susijusias su išmokomis netekus maitintojo.
4. Ši direktyva taikoma tik darbo laikotarpiams po jos perkėlimo į nacionalinę teisę pagal 8 straipsnį.
5. Ši direktyva netaikoma darbuotojų, judančių vienoje valstybėje narėje, teisių į papildomą pensiją įgijimui ir išsaugojimui.

3 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šioje direktyvoje vartojamos šios terminų apibrėžtys:

- a) papildoma pensija – su amžiumi siejama pensija, numatyta papildomos pensijų sistemos, sukurtos pagal nacionalinę teisę ir praktiką, taisyklėse;
- b) papildoma pensijų sistema – pagal nacionalinę teisę ir praktiką sukurta bei su darbo santykiais susieta profesinių su amžiumi siejamų pensijų sistema, skirta darbuotojams suteikti papildomas pensijas;
- c) aktyvūs sistemos dalyviai – darbuotojai, kuriems jų esami darbo santykiai suteikia arba, įvykdžius teisių į pensiją įgijimo sąlygas, gali suteikti teisę į papildomą pensiją pagal papildomos pensijų sistemos nuostatas;
- d) laukimo laikotarpis – darbo laikotarpis, kuris reikalaujamas pagal nacionalinę teisę arba papildomos pensijų sistemos taisyklės arba kurį nustato darbdavys, kad darbuotojas įgytų teisę tapti sistemos dalyviu;

- e) teisių įgijimo laikotarpis – aktyvaus dalyvavimo sistemoje laikotarpis, kuris pagal nacionalinę teisę arba papildomos pensijų sistemos taisykles yra būtinas teisei į papildomą pensiją įgyti;
- f) įgytos teisės į pensiją – teisės į papildomą pensiją, įvykdžius teisių įgijimo sąlygas pagal papildomos pensijų sistemos taisykles ir, kai taikoma, pagal nacionalinę teisę;
- g) iš darbo išeinantis darbuotojas – aktyvus sistemos dalyvis, kurio darbo santykiai nutraukiami dėl kitų priežasčių nei teisės į papildomą pensiją įgijimas ir kuris juda tarp valstybių narių;
- h) būsimas naudos gavėjas – buvęs aktyvus sistemos dalyvis, kuris turi įgytų teisių į pensiją papildomoje pensijų sistemoje ir dar negauna papildomos pensijos pagal tą sistemą;
- i) atidėtos teisės į pensiją – įgytos teisės į pensiją, saugomos sistemoje, kurioje jas sukaupė būsimas naudos gavėjas;
- j) atidėtų teisių į pensiją vertė – teisių į pensiją vertė, apskaičiuota laikantis nacionalinės teisės ir praktikos.

4 straipsnis

Teisių įgijimą pagal papildomas pensijų sistemas reglamentuojančios sąlygos

1. Valstybės narės imasi visų būtinų veiksmų, siekiant užtikrinti, kad:
 - a) tais atvejais, kai taikomas teisių įgijimo laikotarpis ar laukimo laikotarpis arba abu kartu, iš darbo išeinantiems darbuotojams bendras susumuotas laikotarpis jokių atveju neviršytų trejų metų;
 - b) tais atvejais, kai teisių į pensiją įgijimui nustatytas minimalus amžius, iš darbo išeinantiems darbuotojams tas amžius neviršytų 21 metų;
 - c) tais atvejais, kai nutraukus darbo santykius iš darbo išeinantis darbuotojas dar nėra įgijęs teisių į pensiją, papildoma pensijų sistema grąžintų iš darbo išeinančio darbuotojo arba jo vardu sumokėtas įmokas pagal nacionalinę teisę arba kolektyvinius susitarimus ar sutartis, arba, jeigu iš darbo išeinantis darbuotojas prisiima investavimo riziką, – sumokėtų įmokų sumą arba investicijų iš tų įmokų vertę.
2. Valstybės narės turi teisę pasirinkti leisti socialiniams partneriams kolektyviniu susitarimu nustatyti kitokias nuostatas tiek, kiek tomis nuostatomis būtų nustatoma ne mažiau palanki apsauga ir nesudaromos kliūtys darbuotojų judėjimo laisvei.

5 straipsnis

Atidėtų teisių į pensiją išsaugojimas

1. Atsižvelgdamos į 3 ir 4 dalis, valstybės narės patvirtina būtinas priemones, siekiant užtikrinti, kad iš darbo išeinantys darbuotojai galėtų išlaikyti savo įgytas teises į pensiją papildomoje pensijų sistemoje, kurioje jie jas įgijo. 2 dalyje nurodyta pradinė šių teisių vertė apskaičiuojama tuo momentu, kai nutraukiami iš darbo išeinančio darbuotojo darbo santykiai.
2. Valstybės narės, atsižvelgdamos į pensijų sistemos taisyklių ir praktikos pobūdį, patvirtina būtinas priemones, siekiant užtikrinti, kad iš darbo išeinančių darbuotojų ir maitintojo netekusių asmenų atidėtoms teisėms į pensiją arba jų vertei būtų taikomos tokios pačios sąlygos kaip ir aktyvių sistemos dalyvių teisių vertei arba mokamoms pensinėms išmokoms, arba taikant kitas priemones, kuriomis užtikrinamas vienodų sąlygų taikymas, kaip antai:
 - a) kai teisės į pensiją papildomoje pensijų sistemoje įgytos kaip teisė į nominaliąją sumą – išsaugant nominaliąją atidėtų teisių į pensiją vertę;
 - b) kai įgytų teisių į pensiją vertė laikui bėgant pasikeičia – patikslinant atidėtų teisių į pensiją vertę pritaikius:
 - i) papildomų pensijų sistemoje taikomą palūkanų normą arba
 - ii) papildomų pensijų sistemos gautą investicijų grąžą;arba
 - c) kai įgytų teisių į pensiją vertė tikslinama, pavyzdžiui, pagal infliacijos ar darbo užmokesčio lygį – atitinkamai patikslinant atidėtų teisių į pensiją vertę taikant proporcingą apribojimą, kuris nustatytas nacionalinėje teisėje arba dėl kurio susitarė socialiniai partneriai.

3. Jei įgytų teisių į pensiją vertė neviršija atitinkamoje valstybėje narėje nustatytos ribos, valstybė narė gali leisti papildomose pensijų sistemose nesaugoti iš darbo išeinančio darbuotojo įgytų teisių, o gavus informuoto darbuotojo sutikimą, be kita ko, ir dėl taikomų mokesčių, iš darbo išeinančiam darbuotojui išmokėti kapitalo sumą, kuri būtų lygiavertė iš darbo išeinančio darbuotojo įgytų teisių į pensiją vertei. Valstybė narė informuoja Komisiją apie taikomą ribą.

4. Valstybės narės gali leisti socialiniams partneriams kolektyviniu susitarimu nustatyti kitokias nuostatas tiek, kiek tomis nuostatomis būtų nustatoma ne mažiau palanki apsauga ir nesudaromos kliūtys darbuotojų judėjimo laisvei.

6 straipsnis

Informavimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad aktyvūs sistemos dalyviai galėtų paprašę gauti informacijos apie darbo santykių nutraukimo pasekmes jų teisėms į papildomą pensiją.

Visų pirma suteikiama informacija apie:

- a) sąlygas, reglamentuojančias teisių į papildomą pensiją įgijimą, ir jų taikymo pasekmes nutraukus darbo santykius;
- b) įgytų teisių į pensiją vertę arba įgytų teisių į pensiją įvertinimą, atliktą ne anksčiau kaip prieš 12 mėnesių iki prašymo dienos, ir
- c) sąlygas, reglamentuojančias būsimą atidėtų teisių į pensiją vertinimą.

Kai pagal sistemą suteikiama galimybė iš anksto pasinaudoti įgytomis teisėmis į pensiją išmokant kapitalo sumą, suteikiama informacija taip pat apima rašytinį pareiškimą, kad narys turėtų apsarstyti galimybę pasikonsultuoti dėl tos kapitalo sumos investavimo būsimai pensijai.

2. Valstybės narės užtikrina, kad būsimi naudos gavėjai paprašę gautų informaciją apie:

- a) jų atidėtų teisių į pensiją vertę arba atidėtų teisių į pensiją įvertinimą, atliktą ne anksčiau kaip prieš 12 mėnesių iki prašymo dienos, ir
- b) atidėtų teisių į pensiją vertinimą reglamentuojančias sąlygas.

3. Tais atvejais, kai išmokos netekus maitintojo yra susijusios su papildomomis pensijų sistemomis, išmokos netekus maitintojo klausimu 2 dalis taikoma maitintojo netekusiems naudos gavėjams.

4. Informacija turi būti pateikta aiškiai, raštu ir suteikiama per pagrįstą laikotarpį. Valstybės narės gali nustatyti, kad tokios informacijos neprivaloma teikti dažniau kaip vieną kartą per metus.

5. Šiame straipsnyje nustatytos pareigos nedarą poveikio įstaigų, atsakingų už profesinių pensijų skyrimą, pareigoms pagal Direktyvos 2003/41/EB 11 straipsnį ir jas papildo.

7 straipsnis

Būtiniausi reikalavimai ir ne regresio sąlyga

1. Valstybės narės gali priimti arba palikti galioti nuostatas dėl darbuotojų teisių į papildomą pensiją įgijimo, iš darbo išeinančių darbuotojų teisių į papildomą pensiją išsaugojimo ir aktyvių sistemos dalyvių bei būsimų naudos gavėjų teisės į informaciją, kurios būtų palankesnės už šioje direktyvoje nustatytas nuostatas.

2. Šios direktyvos perkėlimas į nacionalinę teisę jokiais aplinkybėmis negali būti priežastis apriboti esamų teisių įgyti ir išsaugoti teisę į papildomą pensiją arba sistemos dalyvių ar naudos gavėjų teisės į informaciją valstybėse narėse.

8 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės priima įstatymus ir kitus teisės aktus, būtinus, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip 2018 m. gegužės 21 d., arba užtikrina, kad socialiniai partneriai iki tos datos būtų susitarimu nustatę reikiamas nuostatas. Valstybės narės privalo imtis būtinų veiksmų, kad galėtų užtikrinti, jog direktyvoje nustatyti rezultatai bus pasiekti. Apie tai jos nedelsdamos praneša Komisijai.

2. Valstybės narės, priimdamos 1 dalyje nurodytas priemones, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Tokios nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.

9 straipsnis

Ataskaita

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2019 m. gegužės 21 d. pateikia Komisijai visą turimą informaciją apie šios direktyvos taikymą.
2. Komisija ne vėliau kaip 2020 m. gegužės 21 d. parengia šios direktyvos taikymo ataskaitą, kurią pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui.

10 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

11 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS DIREKTYVA 2014/54/ES**2014 m. balandžio 16 d.****dėl priemonių, kad darbuotojai galėtų lengviau naudotis laisvo darbuotojų judėjimo teisėmis****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 46 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) laisvas darbuotojų judėjimas yra viena iš pagrindinių Sąjungos piliečių laisvių ir vienas iš Sąjungos vidaus rinkos ramsčių, įtvirtintas Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 45 straipsnyje. Jos įgyvendinimas yra toliau plėtojamas Sąjungos teisės aktais, kuriais siekiama užtikrinti visišką Sąjungos piliečiams ir jų šeimos nariams suteiktų teisių įgyvendinimą. Terminas „jų šeimos nariai“ turėtų būti suprantamas taip pat kaip ir terminas, apibrėžtas Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2004/38/EB ⁽³⁾ 2 straipsnio 2 punkte, kuris taip pat taikomas pasienio darbuotojų šeimos nariams;
- (2) laisvas darbuotojų judėjimas taip pat yra itin svarbus elementas kuriant tikrą Sąjungos darbo rinką, nes taip sudaromos galimybės darbuotojams persikelti į teritorijas, kuriose trūksta darbo jėgos arba yra daugiau galimybių įsidarbinti, daugiau žmonių padedama rasti geriau prie jų gebėjimų pritaikytą darbą ir šalinamos kliūtys darbo rinkoje;
- (3) pagal laisvo darbuotojų judėjimo principą kiekvienam Sąjungos piliečiui, nepriklausomai nuo jo gyvenamosios vietos, suteikiama teisė laisvai persikelti į kitą valstybę narę tam, kad dirbtų ir (arba) apsigyventų joje darbo tikslu. Pagal šį principą darbuotojai apsaugomi nuo diskriminavimo dėl pilietybės, susijusio su galimybe įsidarbinti, įdarbinimo ir darbo sąlygomis, ypač darbo užmokesčiu, atleidimu iš darbo, taip pat mokesčių ir socialinėmis lengvatomis, užtikrinant vienodą požiūrį į juos pagal nacionalinę teisę, praktiką ir kolektyvinius susitarimus, palyginti su tos valstybės narės piliečiais. Tokiomis teisėmis turėtų naudotis, nediskriminuojant, visi Sąjungos piliečiai, besinaudojantys laisvo judėjimo teise, įskaitant nuolatinius, sezoninius ir pasienio darbuotojus. Laisvas darbuotojų judėjimas turi būti skiriamas nuo laisvės teikti paslaugas, kuri apima bendrovių teisę teikti paslaugas kitoje valstybėje narėje ir šiuo tikslu laikinai į kitą valstybę narę komandiruoti savo darbuotojus, kad jie atliktų darbą, būtiną siekiant teikti paslaugas toje valstybėje narėje;
- (4) Sąjungos darbuotojams ir jų šeimos nariams, besinaudojantiems laisvo judėjimo teise, SESV 45 straipsniu suteikiamos esminės šios pagrindinės laisvės įgyvendinimo teisės, kurios išsamiau apibūdintos Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (ES) Nr. 492/2011 ⁽⁴⁾;

⁽¹⁾ OL C 341, 2013 11 21, p. 54.

⁽²⁾ 2014 m. kovo 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2014 m. balandžio 14 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2004/38/EB dėl Sąjungos piliečių ir jų šeimos narių teisės laisvai judėti ir gyventi valstybių narių teritorijoje, iš dalies keičianti Reglamentą (EEB) Nr. 1612/68 ir panaikinanti direktyvas 64/221/EEB, 68/360/EEB, 72/194/EEB, 73/148/EEB, 75/34/EEB, 75/35/EEB, 90/364/EEB, 90/365/EEB ir 93/96/EEB (OL L 158, 2004 4 30, p. 77).

⁽⁴⁾ 2011 m. balandžio 5 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 492/2011 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Sąjungoje (OL L 141, 2011 5 27, p. 1).

- (5) tačiau veiksmingai užtikrinti naudojimąsi laisvu darbuotojų judėjimu vis dar yra didelis iššūkis ir daug Sąjungos darbuotojų labai dažnai nežino savo laisvo judėjimo teisių. Dėl, *inter alia*, jų potencialiai pažeidžiamesnės padėties Sąjungos darbuotojai, kai persikelia į kitą valstybę narę, vis dar gali patirti nepagrįstus apribojimus ar kliūtis naudotis savo laisvo judėjimo teise, pavyzdžiui, kvalifikacijos nepripažinimą, diskriminaciją dėl pilietybės ir išnaudojimą. Todėl esama atotrūkio tarp teisės bei jos taikymo praktikoje ir šią problemą būtina spręsti;
- (6) 2010 m. liepos mėn. komunikate „Užtikrintas laisvas darbuotojų judėjimas. Teisės ir pagrindiniai pokyčiai“ Komisija nurodė, kad ji nagrinės būdus tenkinti naujus poreikius ir spręsti naujus iššūkius, visų pirma atsižvelgiant į naujus judumo modelius, su kuriais susiduria Sąjungos darbuotojai ir jų šeimos nariai. Ji taip pat nurodė, kad atsižvelgdama į naują vidaus rinkos strategiją svarstys, kaip skatinti ir stiprinti mechanizmus, kuriais būtų veiksmingai įgyvendinamas vienodo požiūrio principas Sąjungos darbuotojų ir jų šeimos narių, besinaudojančių laisvo judėjimo teise, atžvilgiu. Be to, Komisija apžvelgė teisės aktų ir teismų praktikos pokyčius, visų pirma dėl Sąjungos teisės laisvo darbuotojų judėjimo srityje taikymo asmenų atžvilgiu apimties ir teisių, kuriomis naudojasi Sąjungos darbuotojai ir jų šeimos nariai, esmės;
- (7) 2010 m. spalio 27 d. 2010 m. ES pilietybės ataskaitoje „Kliūčių ES piliečių teisėms šalinimas“ Komisija skirtingai ir neteisingai su laisvo judėjimo teise susijusių Sąjungos teisės aktų taikymą nurodė kaip vieną iš pagrindinių kliūčių, su kuriomis Sąjungos piliečiai susiduria naudodamiesi savo teisėmis pagal Sąjungos teisę. Taigi Komisija paskelbė ketinanti imtis veiksmų, kuriais ji „palengvins ES piliečių ir jų šeimos narių iš trečiųjų šalių laisvą judėjimą griežtai užtikrindama ES taisyklių, be kita ko, susijusių su nediskriminavimu, įgyvendinimą, taip pat skatindama gerą praktiką ir geresnę ES taisyklių išmanymą vietoje, taip pat didindama informacijos sklaidos ES piliečiams apie jų teises į laisvą judėjimą mastą“ (2010 m. ES pilietybės ataskaitos veiksmas Nr. 15). Be to, 2013 m. ES pilietybės ataskaitoje „ES piliečiai: jūsų teisės, jūsų ateitis“ Komisija atkreipė dėmesį į tai, kad reikia pašalinti administracines kliūtis ir supaprastinti kitose valstybėse narėse gyvenantiems, dirbantiems ir keliaujantiems Sąjungos piliečiams taikomas procedūras;
- (8) 2012 m. balandžio 18 d. Komisijos komunikate „Ekonomikos atsigavimas kuriant darbo vietas“ (Užimtumo paketas) Komisija nurodė ketinanti pateikti teisės akto pasiūlymą, kad geriau remtų (informuotų ir konsultuotų) judžius darbuotojus apie jų teises, nustatytas SESV ir Reglamente (ES) Nr. 492/2011, ir paragino valstybes nares geriau informuoti apie Sąjungos teisę dėl nediskriminavimo, lyčių lygybės ir laisvo darbuotojų judėjimo suteikiamas teises, suteikti daugiau ir paprastesnių galimybių Sąjungos piliečiams įsidarbinti viešajame sektoriuje, kaip nustatyta Europos Sąjungos Teisingumo Teismo aiškinamoje Sąjungos teisėje. Atsižvelgdamas į tai, Teismas nuosekliai laikėsi nuomonės, kad tam tikrų valstybės narės viešojo sektoriaus darbo vietų rezervavimas savo šalies piliečiams turi būti aiškinamas siaurai ir kad jis taikomas tik toms darbo vietoms, kurios yra susijusios su tiesioginiu arba netiesioginiu galių, suteiktų pagal viešąją teisę, naudojimu ir pareigomis, susijusiomis su valstybės ar kitų valstybės institucijų bendrųjų interesų apsauga;
- (9) tinkamas ir veiksmingas SESV 45 straipsnio ir Reglamento (ES) Nr. 492/2011 taikymas ir vykdymo užtikrinimas, taip pat informavimas apie teises yra itin svarbūs elementai siekiant apsaugoti Sąjungos darbuotojų ir jų šeimos narių teises ir vienodą požiūrį į juos, o menkas vykdymo užtikrinimas trukdo veiksmingai taikyti šios srities Sąjungos taisykles ir kelia pavojų Sąjungos darbuotojų ir jų šeimos narių teisėms bei apsaugai;
- (10) veiksmingiau ir vienodai taikyti Sąjungos laisvo darbuotojų judėjimo taisyklėmis nustatytas teises taip pat būtina tam, kad tinkamai veiktų vidaus rinka;
- (11) Sąjungos laisvo darbuotojų judėjimo taisyklių taikymas ir stebėseną turėtų būti pagerinti, siekiant užtikrinti, kad Sąjungos darbuotojai ir jų šeimos nariai, taip pat darbdaviai, viešosios valdžios institucijos ir kiti susiję asmenys būtų geriau informuojami apie laisvo judėjimo teises ir pareigas, padėti Sąjungos darbuotojams ir jų šeimos nariams ir juos apsaugoti jiems naudojantis tomis teisėmis ir kovoti su viešosios valdžios institucijų ir viešojo ar privataus sektoriaus darbdavių vengimu taikyti tas taisykles. Tame kontekste valstybės narės taip pat gali atsižvelgti į padidėjusio judumo, pavyzdžiui, „protų nutekėjimo“ arba jaunimo išvykimo, poveikį;
- (12) siekdamas užtikrinti teisingą pagrindinių Sąjungos laisvo darbuotojų judėjimo taisyklių taikymą ir jų laikymosi stebėseną, valstybės narės turėtų imtis tinkamų priemonių, kad apsaugotų Sąjungos darbuotojus ir jų šeimos narius, besinaudojančius savo laisvo judėjimo teise, nuo diskriminacijos dėl pilietybės ir bet kokių nepagrįstų apribojimų ar kliūčių naudotis ta teise;

- (13) tuo tikslu tikslinga nustatyti konkrečias veiksmingo vykdymo užtikrinimo taisykles ir sudaryti palankesnes sąlygas geriau ir vienodžiau taikyti pagrindines laisvą darbuotojų judėjimą reglamentuojančias taisykles laikantis SESV 45 straipsnio ir Reglamento (ES) Nr. 492/2011. Užtikrinant tos pagrindinės laisvės įgyvendinimą turėtų būti atsižvelgiama į lyčių lygybės principą ir Sąjungos darbuotojų bei jų šeimos narių diskriminacijos dėl Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – Chartija) 21 straipsnyje nurodytų priežasčių uždraudimą;
- (14) atsižvelgiant į tai, Sąjungos darbuotojams ir jų šeimos nariams, kurie patyrė diskriminaciją dėl pilietybės ar bet kokį nepagrįstą naudojimosi laisvo judėjimo teise apribojimą arba kliūtis, turėtų būti užtikrinta reali ir veiksminga teisminė apsauga. Kai valstybės narės teisių gynimo priemonėmis numato administracines procedūras, jos turėtų užtikrinti, kad bet koks administracinis sprendimas galėtų būti užginčytas teisme, kaip nurodyta Chartijos 47 straipsnyje. Atsižvelgiant į teisę į veiksmingą teisinę apsaugą, Sąjungos darbuotojai turėtų būti apsaugoti nuo bet kokio priešiško požiūrio ar neigiamų pasekmių, atsirandančių dėl skundo arba teismo proceso, kuriais siekiama užtikrinti pagal šią direktyvą garantuojamų teisių įgyvendinimą;
- (15) siekiant užtikrinti veiksmingesnę apsaugą, asociacijoms ir juridiniams asmenims, įskaitant socialinius partnerius, taip pat turėtų būti suteikta teisė dalyvauti, kaip tai nustato valstybės narės, teismo procese arba bet kurio tariamai nukentėjusiojo vardu, arba jį remiant, jam sutikus. Tai neturėtų daryti poveikio nacionalinėms atstovavimą ir gynybą teismo procesuose reglamentuojančioms taisyklėms ir kitai socialinių partnerių, darbuotojų ir darbdavių atstovų kompetencijai ir kolektyvinėms teisėms, pavyzdžiui, susijusioms su kolektyvinių susitarimų vykdymo užtikrinimu, kai taikytina, įskaitant kolektyvinio intereso veiksmus, pagal nacionalinę teisę arba praktiką. Siekiant užtikrinti veiksmingą teisinę apsaugą ir nedarant poveikio esamiems kolektyviniams gynybos mechanizms, kuriais gali naudotis socialiniai partneriai, ir nacionalinei teisei arba praktikai, valstybių narių prašoma išnagrinėti, kaip įgyvendinami įpareigojamųjų ir kompensacinių kolektyvinio teisių gynimo mechanizmų bendrieji principai;
- (16) pagal Teisingumo Teismo praktiką nacionalinės taisyklės, reglamentuojančios teisių įgyvendinimo pagal šią direktyvą laiko terminus, turėtų būti tokios, kad nebūtų galima laikyti, kad dėl jų įmanoma padaryti naudojimąsi tomis teisėmis praktiškai neįmanomą ar itin sudėtingą;
- (17) apsauga nuo diskriminacijos dėl pilietybės būtų sustiprinta, jeigu kiekvienoje valstybėje narėje veiktų veiksmingos, tinkamos patirties turinčios įstaigos, kurių kompetencija būtų skatinti vienodo požiūrio principo taikymą, analizuoti problemas, su kuriomis susiduria Sąjungos darbuotojai ir jų šeimos nariai, besinaudojantys savo laisvo judėjimo teise, nagrinėti galimus sprendimus ir suteikti jiems konkrečią pagalbą. Tų įstaigų kompetencija turėtų apimti, *inter alia*, nepriklausomos teisinės ir (arba) kitos pagalbos teikimą Sąjungos darbuotojams ir jų šeimos nariams, pavyzdžiui, teisinių konsultacijų apie atitinkamų Sąjungos ir nacionalinių taisyklių dėl laisvo darbuotojų judėjimo taikymą jiems, skundų pateikimo procedūras ir pagalbą užtikrinant darbuotojų ir jų šeimos narių teisių apsaugą teikimą. Tai taip pat gali apimti pagalbą teisinių procedūrų metu;
- (18) kiekviena valstybė narė turėtų pati nuspręsti, ar užduotys, kurios turi būti vykdomos pagal šią direktyvą, turėtų būti paskirtos pirmiau nurodytoms įstaigoms ar esamoms įstaigoms, siekiančioms nacionaliniu lygiu panašių tikslų, pavyzdžiui, laisvo asmenų judėjimo skatinimo, vienodo požiūrio principo įgyvendinimo ar asmenų teisių apsaugos tikslų. Jeigu valstybė narė nuspręstų išplėsti jau esamos įstaigos įgaliojimus, ji turėtų užtikrinti, kad esamai įstaigai būtų paskirti pakankami ištekliai, kad ji galėtų veiksmingai ir tinkamai atlikti savo esamas ir papildomas užduotis. Tais atvejais, kai užduotys paskiriamos kelioms įstaigoms, valstybės narės turėtų užtikrinti, kad jos būtų tinkamai koordinuojamos;
- (19) valstybės narės turėtų užtikrinti, kad viena ar kelios iš tų įstaigų veiktų kaip ryšių palaikymo punktas, ir kad jos bendradarbiautų bei dalytųsi informacija, pavyzdžiui, visų įstaigų kontaktiniais duomenimis, taip pat informacija apie teisių gynimo priemones ir asociacijų, organizacijų ar kitų juridinių asmenų, kurie teikia informaciją ir paslaugas Sąjungos darbuotojams ir jų šeimos nariams, kontaktiniais duomenimis. Ryšių palaikymo punktų sąrašas turėtų būti viešai prieinamas;
- (20) valstybės narės turėtų skatinti įstaigų, kurias jos paskiria pagal šią direktyvą, ir esamų informavimo ir paramos tarnybų, kurias užtikrina socialiniai partneriai, asociacijos, organizacijos ar kiti susiję juridiniai asmenys, pavyzdžiui, organizacijos, atsakingos už koordinavimo priemones pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 883/2004 ⁽¹⁾, ir prireikus darbo inspekcijų, bendradarbiavimą;

⁽¹⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 883/2004 dėl socialinės apsaugos sistemų koordinavimo (OL L 166, 2004 4 30, p. 1).

- (21) valstybės narės turėtų skatinti sinergiją su esamomis informavimo ir paramos priemonėmis Sąjungos lygiu ir tuo tikslu turėtų užtikrinti, kad esamos ar naujai įsteigtos įstaigos glaudžiai bendradarbiautų su esamomis informavimo ir paramos tarnybomis, pavyzdžiui, „Jūsų Europa“, SOLVIT, Europos įmonių tinklu, vienu bendru informaciniu punktu ir EURES, įskaitant, kai tinka, EURES tarpvalstybines partnerystes;
- (22) valstybės narės turėtų skatinti dialogą su socialiniais partneriais ir atitinkamomis nevyriausybinėmis organizacijomis, siekiant spręsti nepagrįstų naudojimosi laisvo judėjimo teise apribojimų ir kliūčių ar įvairių formų diskriminacijos dėl pilietybės klausimus ir kovoti su tais reiškiniais;
- (23) valstybės narės turėtų nustatyti, kaip Sąjungos piliečiams, pavyzdžiui, darbuotojams, studentams ir neseniai studijas baigusiesiems asmenims, taip pat darbdaviams, socialiniams partneriams ir kitoms suinteresuotosioms šalims gali būti teikiama lengvai prieinama aktuali informacija apie šios direktyvos ir Reglamento (ES) Nr. 492/2011 nuostatas, įskaitant informaciją apie pagal šią direktyvą paskirtas įstaigas ir esamas teisių gynimo ir apsaugos priemones. Valstybės narės turėtų imtis priemonių, kad tokia informacija būtų pateikta daugiau nei viena oficialiaja Sąjungos kalba, atsižvelgdamos į darbo rinkos poreikius. Tai neturėtų prieštarauti valstybių narių teisės aktams dėl kalbų vartojimo. Ta informacija galėtų būti teikiama asmeniškai konsultuojant, taip pat ji turėtų būti lengvai prieinama svetainėse „Jūsų Europa“ ir EURES;
- (24) siekiant sudaryti palankesnes sąlygas įgyvendinti teises, suteiktas pagal Sąjungos teisę, svarbu, kad būtų nuosekliai įgyvendinama ir stebima Tarybos direktyva 91/533/EEB⁽¹⁾;
- (25) šia direktyva nustatomi būtinausi reikalavimai, taip suteikiant valstybėms narėms galimybę nustatyti arba toliau taikyti palankesnes nuostatas. Valstybės narės taip pat turi galimybę išplėsti organizacijų, kurioms patikėtos su Sąjungos darbuotojų apsauga nuo diskriminacijos dėl pilietybės susijusios užduotys, kompetenciją, kad ji apimtų visų Sąjungos piliečių, besinaudojančių savo laisvo judėjimo teise, ir jų šeimos narių teisę į vienodą požiūrį nediskriminuojant dėl pilietybės, kaip įtvirtinta SESV 21 straipsnyje ir Direktyvoje 2004/38/EB. Šios direktyvos įgyvendinimu neturėtų būti pasinaudota siekiant pateisinti bet kokią kiekvienoje valstybėje narėje jau nusistovėjusių sąlygų pablogėjimą;
- (26) veiksmingas šios direktyvos įgyvendinimas reiškia, kad valstybės narės, patvirtindamos atitinkamas priemones, kuriomis įgyvendinami jų įpareigojimai pagal šią direktyvą, turėtų pateikti nuorodą į šią direktyvą arba tokią nuorodą daryti oficialiai skelbiant įgyvendinimo priemones;
- (27) pagal 2011 m. rugsėjo 28 d. Bendrą valstybių narių ir Komisijos politinį pareiškimą dėl aiškinamųjų dokumentų valstybės narės įsipareigojo pagrįstais atvejais prie pranešimų apie perkėlimo priemones pridėti vieną ar daugiau dokumentų, kuriuose paaiškinamos direktyvos sudėtinių dalių ir nacionalinių perkėlimo priemonių atitinkamų dalių sąsajos. Šios direktyvos atveju teisės aktų leidėjas laikosi nuomonės, kad tokių dokumentų perdavimas yra pagrįstas;
- (28) pasibaigus pakankamam laikotarpiui nuo šios direktyvos įgyvendinimo, Komisija turėtų parengti jos įgyvendinimo ataskaitą, kurioje visų pirma įvertintų galimybę pateikti reikiamą pasiūlymą, kuriuo būtų siekiama užtikrinti geresnį Sąjungos laisvo judėjimo teisės aktų vykdymo užtikrinimą. Toje ataskaitoje Komisija turėtų nagrinėti sunkumus, su kuriais gali susidurti darbo ieškantys jauni studijas baigę asmenys visoje Sąjungoje ir Sąjungos darbuotojų situotiniai iš trečiųjų šalių;
- (29) šia direktyva gerbiamos pagrindinės teisės ir laikomasi principų, pripažintų Chartijoje, visų pirma dėl laisvės pasirinkti profesiją ir teisės dirbti, teisės į nediskriminavimą, visų pirma dėl pilietybės, teisės į kolektyvines derybas ir kolektyvinius veiksmus, tinkamų ir teisingų darbo sąlygų, teisės laisvai judėti ir apsigyventi ir teisės į veiksmingą teisinę gynybą ir teisingą bylos nagrinėjimą. Ji turi būti įgyvendinama laikantis tų teisių ir principų;
- (30) šia direktyva atsižvelgiama į skirtingus darbo rinkos modelius valstybėse narėse, įskaitant darbo rinkos modelius, reglamentuojamus kolektyviniais susitarimais;
- (31) kadangi šios direktyvos tikslo, t. y. nustatyti tinkamų nuostatų, priemonių ir kontrolės mechanizmų, būtinų siekiant geriau ir vienodžiau taikyti ir įgyvendinti praktikoje SESV ir Reglamentu (ES) Nr. 492/2011 suteiktas teises, susijusias su laisvu darbuotojų judėjimu, bendrą sistemą, valstybės narės negali deramai pasiekti,

⁽¹⁾ 1991 m. spalio 14 d. Tarybos direktyva 91/533/EEB dėl darbdavio pareigos informuoti darbuotojus apie galiojančias sutartis arba darbo santykių sąlygas (OL L 288, 1991 10 18, p. 32).

o dėl siūlomo veiksmo masto ir poveikio to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šia direktyva neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

Dalykas

Šia direktyva nustatomos nuostatos, kuriomis sudaromos palankesnės sąlygos vienodai taikyti ir įgyvendinti praktikoje SESV 45 straipsniu ir Reglamento (ES) Nr. 492/2011 1–10 straipsniais suteiktas teises. Ši direktyva taikoma Sąjungos piliečiams, besinaudojantiems tomis teisėmis, ir jų šeimos nariams (toliau – Sąjungos darbuotojai ir jų šeimos nariai).

2 straipsnis

Taikymo sritis

1. Ši direktyva taikoma šiems laisvo darbuotojų judėjimo srities aspektams, kaip nurodyta Reglamento (ES) Nr. 492/2011 1–10 straipsniuose:

- a) galimybės įsidarbinti;
- b) įdarbinimo ir darbo sąlygoms, ypač susijusioms su darbo užmokesčiu, atleidimu iš darbo, darbuotojų sveikatai ir saugai bei, jei Sąjungos darbuotojai tampa bedarbiais, jų sugrąžinimu arba pakartotiniu priėmimu į darbą;
- c) galimybės naudotis socialinėmis ir mokesčių lengvatomis;
- d) narystei profesinėse sąjungose ir teisei būti renkamam į darbuotojų atstovavimo organus;
- e) galimybės mokytis;
- f) galimybės gauti būstą;
- g) Sąjungos darbuotojų vaikų galimybės mokytis bendrojo lavinimo, pameistrystės ir profesinio mokymo mokyklose;
- h) įdarbinimo tarnybų teikiamai paramai.

2. Šios direktyvos taikymo sritis yra identiška Reglamento (ES) Nr. 492/2011 taikymo sričiai.

3 straipsnis

Teisių apsauga

1. Valstybės narės užtikrina, kad po galimo kreipimosi į kitas kompetentingas valdžios institucijas, įskaitant atvejus, kai jos laiko tikslinga taikyti taikinimo procedūras, teisminės procedūros, skirtos prievolių pagal SESV 45 straipsnį ir Reglamento (ES) Nr. 492/2011 1–10 straipsnius vykdymui užtikrinti, būtų prieinamos visiems Sąjungos darbuotojams ir jų šeimos nariams, manantiems, kad jie patyrė ar patiria nepagrįstus jų laisvo judėjimo teises apribojimus ir kliūtis, arba kad jiems nebuvo taikomas vienodo požiūrio principas, net ir pasibaigus santykiams, kai egzistavo tariamas apribojimas ir kliūtis arba diskriminacija.

2. Valstybės narės užtikrina, kad asociacijos, organizacijos, įskaitant socialinius partnerius, ar kiti juridiniai asmenys, kurie pagal jų nacionalinėje teisėje, praktikoje ar kolektyviniuose susitarimuose nustatytus kriterijus yra teisėtai suinteresuoti, kad būtų užtikrintas šios direktyvos laikymasis, gali Sąjungos darbuotojų ir jų šeimos narių vardu ar juos remdami, jiems sutikus, dalyvauti 1 straipsnyje nurodytų teisių įgyvendinimo tikslu numatytose bet kokiose teisminėse ir (arba) administracinėse procedūrose.

3. 2 dalis taikoma nedarant poveikio kitai socialinių partnerių, darbuotojų ir darbdavių atstovų kompetencijai ir kolektyvinėms teisėms, kai taikytina, įskaitant teisę imtis kolektyvinio intereso veiksmų, pagal nacionalinę teisę arba praktiką.

4. 2 dalis taikoma nedarant poveikio nacionalinėms atstovavimą ir gynybą teismo procesuose reglamentuojančioms taisyklėms.

5. Šio straipsnio 1 ir 2 dalys taikomos nedarant poveikio nacionalinėms taisyklėms, reglamentuojančioms 1 straipsnyje nurodytų teisių įgyvendinimo terminus. Tačiau tie nacionaliniai terminai negali padaryti naudojimąsi tomis teisėmis praktiškai neįmanomą ar itin sudėtingą.

6. Valstybės narės savo nacionalinėse teisinėse sistemose nustato tokias priemones, kurios yra būtinos norint apsaugoti Sąjungos darbuotojus nuo bet kokio priešiško požiūrio ar neigiamų pasekmių, atsirandančių kaip reakcija į skundą arba teismo procesą, kuriuo siekiama užtikrinti, kad būtų laikomasi 1 straipsnyje nurodytų teisių.

4 straipsnis

Vienodo požiūrio skatinimo ir paramos Sąjungos darbuotojams ir jų šeimos nariams įstaigos

1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną ar kelias struktūras arba įstaigas (toliau – įstaigos), kurios skatina, analizuoja, stebi ir remia vienodo požiūrio taikymą visiems Sąjungos darbuotojams ir jų šeimos nariams, nediskriminuojant dėl pilietybės ar netaikant nepagrįstų jų laisvo judėjimo teisės apribojimų ar kliūčių, ir imasi tokių įstaigų tinkamam veikimui užtikrinti būtinų priemonių. Tos įstaigos gali būti esamų įstaigų nacionaliniu lygiu, siekiančių panašių tikslų, dalis.
 2. Valstybės narės užtikrina, kad tų įstaigų kompetencija apimtų šiuos aspektus:
 - a) nepriklausomos teisinės ir (arba) kitokios pagalbos teikimą Sąjungos darbuotojams ir jų šeimų nariams arba tokios pagalbos teikimo užtikrinimą, nedarant poveikio jų teisėms bei 3 straipsnyje nurodytų asociacijų, organizacijų ir kitų juridinių asmenų teisėms;
 - b) veikimą kaip ryšių palaikymo punktą, lygiavertis ryšių palaikymo punktams kitose valstybėse narėse, siekiant bendradarbiauti ir keistis atitinkama informacija;
 - c) nepriklausomų tyrimų ir studijų, susijusių su nepagrįstais Sąjungos darbuotojų ir jų šeimos narių laisvo judėjimo teisės apribojimais ir kliūtimis arba jų diskriminacija dėl pilietybės, atlikimą ar užsakymą;
 - d) užtikrinimą, kad būtų skelbiamos nepriklausomos ataskaitos, ir rekomendacijų visais klausimais, susijusiais su tokiais apribojimais ir kliūtimis arba diskriminacija, rengimą;
 - e) atitinkamos informacijos apie Sąjungos laisvo darbuotojų judėjimo taisyklių taikymą nacionaliniu lygiu skelbimą.
- Taikant pirmos pastraipos a punktą, kai įstaigos teikia pagalbą teisinių procedūrų metu, tokia pagalba turi būti nemokama tiems asmenims, kurie neturi pakankamų išteklių, laikantis nacionalinės teisės ar praktikos.
3. Valstybės narės praneša Komisijai tų ryšių palaikymo punktų pavadinimus ir kontaktinius duomenis bei visą su jais susijusią atnaujintą informaciją arba informaciją apie jų pasikeitimus. Komisija sudaro ryšių palaikymo punktų sąrašą ir pateikia jį valstybėms narėms.
 4. Valstybės narės užtikrina, kad esamos ar naujai įsteigtos įstaigos žinotų apie esamas Sąjungos lygio informavimo ir paramos tarnybas, pavyzdžiui, apie „Jūsų Europą“, SOLVIT, EURES, Europos įmonių tinklą ir vieną bendrą informacinį punktą, galėtų naudotis šių tarnybų paslaugomis ir su jomis bendradarbiauti.
 5. Tais atvejais, kai 2 dalyje nurodytos užduotys paskiriamos kelioms įstaigoms, valstybės narės užtikrina, kad tos užduotys būtų tinkamai koordinuojamos.

5 straipsnis

Dialogas

Valstybės narės skatina dialogą su socialiniais partneriais ir atitinkamomis nevyriausybinėmis organizacijomis, kurie pagal nacionalinės teisės aktus ar praktiką yra teisėtai suinteresuoti prisidėti prie kovos su nepagrįstais Sąjungos darbuotojų ir jų šeimos narių laisvo judėjimo teisės apribojimais, kliūtimis ir jų diskriminacija dėl pilietybės, skatinant laikytis vienodo požiūrio principo.

6 straipsnis

Galimybė gauti informacijos ir jos platinimas

1. Valstybės narės užtikrina, kad apie pagal šią direktyvą ir Reglamento (ES) Nr. 492/2011 1–10 straipsnius priimtas nuostatas visoje jų teritorijoje būtų pranešta atitinkamiems asmenims, visų pirma Sąjungos darbuotojams ir darbdaviams, visomis tinkamomis priemonėmis.
2. Valstybės narės daugiau nei viena Sąjungos institucijų oficialiąja kalba pateikia aiškią, nemokamą, lengvai prieinamą, išsamią ir atnaujintą informaciją apie teises, suteiktas pagal Sąjungos teisę dėl laisvo darbuotojų judėjimo. Ta informacija taip pat turėtų būti lengvai prieinama svetainėse „Jūsų Europa“ ir EURES.

7 straipsnis

Būtiniausi reikalavimai

1. Valstybės narės gali pradėti taikyti arba toliau taikyti nuostatas, kurios yra palankesnės siekiant apsaugoti vienodo požiūrio principą nei tos, kurios nustatytos šioje direktyvoje.
2. Valstybės narės gali nustatyti, kad šios direktyvos 4 straipsnyje nurodytų įstaigų, atsakingų už vienodo požiūrio į Sąjungos darbuotojus ir jų šeimos narius taikymo jų nediskriminuojant dėl pilietybės skatinimą, analizę, stebėseną ir paramą, kompetencija taip pat apimtų visų Sąjungos piliečių, besinaudojančių savo laisvo judėjimo teise, ir jų šeimos narių teisę į vienodą požiūrį nediskriminuojant dėl pilietybės, kaip įtvirtinta SESV 21 straipsnyje ir Direktyvoje 2004/38/EB.
3. Šios direktyvos įgyvendinimas jokiais aplinkybėmis nėra pakankamas pagrindas sumažinti Sąjungos darbuotojų ir jų šeimos narių apsaugos lygį tose srityse, kurioms ji taikoma, ir nedaro poveikio valstybių narių teisei atsižvelgti į padėties pasikeitimą ir priimtų įstatymus bei kitus teisės aktus, kurie skiriasi nuo teisės aktų, galiojusių 2014 m. gegužės 20 d., jei jie atitinka šią direktyvą.

8 straipsnis

Perkėlimas į nacionalinę teisę

1. Valstybės narės užtikrina, kad įsigaliojusių įstatymai ir kiti teisės aktai, būtini, kad šios direktyvos būtų laikomasi ne vėliau kaip nuo 2016 m. gegužės 21 d. Jos nedelsdamos pateikia Komisijai tų nuostatų tekstą.
Valstybės narės, priimdamos tas nuostatas, daro jose nuorodą į šią direktyvą arba tokia nuoroda daroma jas oficialiai skelbiant. Nuorodos darymo tvarką nustato valstybės narės.
2. Valstybės narės pateikia Komisijai šios direktyvos taikymo srityje priimtų nacionalinės teisės aktų pagrindinių nuostatų tekstą.

9 straipsnis

Ataskaita

Komisija ne vėliau kaip 2018 m. lapkričio 21 d. pateikia Europos Parlamentui, Tarybai ir Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui šios direktyvos įgyvendinimo ataskaitą, kad prireikus būtų pasiūlyti reikiami pakeitimai.

10 straipsnis

Įsigaliojimas

Ši direktyva įsigalioja dvidešimtą dieną po jos paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

11 straipsnis

Adresatai

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Strasbūre 2014 m. balandžio 16 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. KOURKOULAS

II

(Istatymo galios neturintys teisės aktai)

TARPTAUTINIAI SUSITARIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS

2014 m. balandžio 14 d.

dėl Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos susitarimo dėl be leidimo gyvenančių asmenų readmisijos sudarymo

(2014/239/ES)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 79 straipsnio 3 dalį kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punktu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą,

kadangi:

- (1) pagal Tarybos sprendimą 2014/242/ES ⁽¹⁾ Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos susitarimas dėl be leidimo gyvenančių asmenų readmisijos (toliau – susitarimas) pasirašytas Sąjungos vardu su sąlyga, kad jis bus sudarytas vėliau;
- (2) susitarimas turėtų būti patvirtintas;
- (3) susitarimu įsteigiamas Jungtinis readmisijos komitetas, kuris turi priimti savo darbo tvarkos taisykles. Tinkama numatyti supaprastintą Sąjungos pozicijos nustatymo tokiu atveju tvarką;
- (4) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 21 dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius ir nedarant poveikio to protokolo 4 straipsniui tos valstybės narės nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra joms privalomas ar taikomas;
- (5) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sąjungos vardu patvirtinamas Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos susitarimas dėl be leidimo gyvenančių asmenų readmisijos.

Susitarimo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

⁽¹⁾ Žr. šio Oficialiojo leidinio p. 47

2 straipsnis

Tarybos Pirmininkas paskiria asmenį (-is), kuris (-ie) įgaliojamas (-i) Sąjungos vardu pateikti susitarimo 23 straipsnio 2 dalyje numatytą pranešimą ir taip išreikšti Sąjungos sutikimą laikytis susitarimo ⁽¹⁾.

3 straipsnis

Komisija, kuriai padeda valstybių narių ekspertai, atstovauja Sąjungai pagal susitarimo 19 straipsnį įsteigtame Jungtiniame readmisijos komitete.

4 straipsnis

Komisija, pasikonsultavusi su specialiu Tarybos paskirtu komitetu, priima Sąjungos poziciją Jungtiniame readmisijos komitete dėl to komiteto darbo tvarkos taisyklių priėmimo pagal susitarimo 19 straipsnio 5 dalį.

5 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Liuksemburge 2014 m. balandžio 14 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
A. TSAFTARIS

⁽¹⁾ Susitarimo įsigaliojimo datą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbs Tarybos Generalinis sekretoriatas.

Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos
SUSITARIMAS
dėl be leidimo gyvenančių asmenų readmisijos

AUKŠTOSIOS SUSITARIANČIOSIOS ŠALYS,

EUROPOS SAJUNGA, toliau – Sąjunga,

ir

AZERBAIDŽANO RESPUBLIKA, toliau – Azerbaidžanas,

PASIRYŽUSIOS stiprinti tarpusavio bendradarbiavimą, kad veiksmingiau kovotų su neteisėta imigracija,

NORĖDAMOS nustatyti, remdamosi šiuo susitarimu ir abipusiškumo principu, greitas ir veiksmingas asmenų, kurie neatitinka arba nebeatitinka atvykimo, buvimo ir gyvenimo Azerbaidžano ar vienos iš Europos Sąjungos valstybių narių teritorijoje sąlygų, tapatybės nustatymo ir saugaus bei tvarkingo grąžinimo procedūras ir bendradarbiaudamos palengvinti tokių asmenų tranzitą,

PABRĖŽDAMOS, kad šis susitarimas nedaro poveikio Sąjungos, jos valstybių narių ir Azerbaidžano teisėms, įsipareigojimams bei atsakomybei, išplaukiantiems iš tarptautinės teisės, visų pirma iš 1951 m. liepos 28 d. Konvencijos dėl pabėgėlių statuso ir jos 1967 m. sausio 31 d. protokolo;

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad pagal Protokolą Nr. 21 dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės, pridėtą prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo, Jungtinė Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystė ir Airija nedalyvaus taikant šį susitarimą, nebent pagal minėtą protokolą jos praneša apie pageidavimą dalyvauti,

ATSIŽVELGDAMOS į tai, kad pagal Protokolą Nr. 22 dėl Danijos Karalystės pozicijos, pridėtą prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo, šio susitarimo, kuriam galioja Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo trečios dalies V antraštinė dalis, nuostatos nėra taikomos Danijos Karalystei,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame susitarime:

- a) readmisija – asmenų (prašomosios valstybės piliečių, trečiosios šalies piliečių arba asmenų be pilietybės), kurie, remiantis šio susitarimo nuostatomis, buvo sulaikyti bandantys neteisėtai patekti arba neteisėtai esantys ar gyvenantys prašančioje valstybėje, perdavimas, kurį atlieka prašančioji valstybė, ir priėmimas, kurį atlieka prašomoji valstybė;
- b) Susitariančiosios šalys – Azerbaidžanas ir Sąjunga;
- c) valstybė narė – bet kuri Sąjungos valstybė narė, kuriai šis susitarimas yra privalomas;
- d) Azerbaidžano pilietis – Azerbaidžano pilietybę turintis asmuo, kaip nustatyta Azerbaidžano teisės aktais;
- e) valstybės narės pilietis – bet kuris asmuo, turintis valstybės narės pilietybę, kaip apibrėžiama Sąjungos tikslais;

- f) trečiosios šalies pilietis – bet kuris asmuo, turintis kitą nei Azerbaidžano ar vienos iš valstybių narių pilietybę;
- g) asmuo be pilietybės – bet kuris jokios valstybės pilietybės neturintis asmuo;
- h) leidimas gyventi – Azerbaidžano arba vienos iš valstybių narių išduotas bet kokios rūšies leidimas, kuriuo asmeniui suteikiama teisė gyventi jos teritorijoje. Tai neapima laikino leidimo likti jų teritorijoje iki tol, kol nagrinėjamas prieglobsčio prašymas arba prašymas išduoti leidimą gyventi;
- i) viza – Azerbaidžano arba vienos iš valstybių narių išduotas leidimas arba priimtas sprendimas, reikalingas norint atvykti į jų teritoriją, būti joje arba vykti per ją tranzitu. Tai neapima oro uosto tranzitinės vizos;
- j) prašančioji valstybė – valstybė (Azerbaidžanas arba viena iš valstybių narių), kuri pateikia readmisijos prašymą pagal šio susitarimo 8 straipsnį arba tranzito prašymą pagal 15 straipsnį;
- k) prašomoji valstybė – valstybė (Azerbaidžanas arba viena iš valstybių narių), kuriai pateikiamas readmisijos prašymas pagal šio susitarimo 8 straipsnį arba tranzito prašymas pagal 15 straipsnį;
- l) kompetentinga institucija – bet kuri Azerbaidžano arba vienos iš valstybių narių nacionalinė institucija, kuriai pagal 20 straipsnio 1 dalies a punktą pavesta įgyvendinti šį susitarimą;
- m) tranzitas – trečiosios šalies piliečio arba asmens be pilietybės kelionė per prašomosios valstybės teritoriją, vykstant iš prašančiosios valstybės į paskirties šalį.

2 straipsnis

Pagrindiniai principai

Stiprindamos bendradarbiavimą neteisėtos migracijos prevencijos ir kovos su ja klausimais, prašomoji ir prašančioji valstybės, taikydamos šį susitarimą asmenims, kurie patenka į susitarimo taikymo sritį, užtikrina jų žmogaus teises ir laikosi šalims šiuose svarbiuose tarptautiniuose dokumentuose nustatytų pareigų ir atsakomybės:

- 1948 m. Visuotinėje žmogaus teisių deklaracijoje,
- 1950 m. Europos žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijoje ir jos protokoluose,
- 1966 m. Tarptautiniame pilietinių ir politinių teisių pakte,
- 1984 m. JT Konvencijoje prieš kankinimą,
- 1951 m. Ženevos konvencijoje dėl pabėgėlių statuso ir jos 1967 m. protokole.

Prašomoji valstybė, laikydamosi minėtuose tarptautiniuose dokumentuose nustatytų įsipareigojimų, visų pirma užtikrina į savo teritoriją priimtų atgal asmenų teisių apsaugą.

Prašančioji valstybė turėtų teikti pirmenybę savanoriškam grįžimui, o ne priverstiniam grąžinimui, jei nėra priešasčių manyti, kad tai pakenktų asmens grįžimui į prašomąją valstybę.

I SKIRSNIS

AZERBAIDŽANO READMISIJOS ĮSIPAREIGOJIMAI

3 straipsnis

Savo piliečių readmisija

1. Azerbaidžanas valstybės narės prašymu ir be kitų formalumų, išskyrus nurodytuosius šiame susitarime, priima atgal bet kurį asmenį, kuris neatitinka arba nebeatitinka prašančiosios valstybės narės teritorijoje galiojančių atvykimo, buvimo arba gyvenimo sąlygų, jei įrodoma arba remiantis pateiktais *prima facie* įrodymais galima daryti pagrįstą prielaidą, kad jis yra Azerbaidžano pilietis.

2. Azerbaidžanas taip pat priima atgal:
 - a) 1 dalyje minėtų asmenų nepilnamečius nesusituokusius vaikus, nepriklausomai nuo jų gimimo vietos ar pilietybės, išskyrus atvejus, kai jie turi savarankišką teisę gyventi prašančiojoje valstybėje narėje arba kitos valstybės narės išduotą galiojantį leidimą gyventi;
 - b) 1 dalyje minėtų asmenų sutuoktinius, turinčius kitą pilietybę, arba sutuoktinius be pilietybės, jei jie turi arba įgyja teisę atvykti ir pasilikti Azerbaidžano teritorijoje, išskyrus atvejus, kai jie turi savarankišką teisę gyventi prašančiojoje valstybėje narėje arba kitos valstybės narės išduotą galiojantį leidimą gyventi.
3. Azerbaidžanas taip pat priima atgal prašančiojoje valstybėje narėje neteisėtai esančius ar gyvenančius asmenis, kurie, atvykę į valstybės narės teritoriją, atsisakė Azerbaidžano pilietybės pagal jo įstatymus, išskyrus atvejus, kai kuri nors valstybė narė tokiems asmenims bent jau pažadėjo suteikti savo pilietybę.
4. Azerbaidžanui patenkinus readmisijos prašymą, kompetentinga Azerbaidžano diplomatinė atstovybė arba konsulinė įstaiga, nepriklausomai nuo priimtino atgal asmens noro, nemokamai ir ne vėliau kaip per penkias darbo dienas išduoda priimtina atgal asmeniui grąžinti reikalingą kelionės dokumentą, galiojantį 150 dienų. Jei Azerbaidžanas per penkias darbo dienas neišduoda kelionės dokumento, laikoma, kad jis pripažįsta išsiuntimui naudojamą tipinį ES kelionės dokumentą (7 priedas) ⁽¹⁾.
5. Jei dėl teisinių ar faktinių priežasčių atitinkamas asmuo negali būti perduotas iš pradžių išduoto kelionės dokumento galiojimo laikotarpiu, kompetentinga Azerbaidžano diplomatinė atstovybė arba konsulinė įstaiga per penkias darbo dienas nemokamai išduoda naują kelionės dokumentą, kurio galiojimo trukmė tokia pati. Jei Azerbaidžanas per penkias darbo dienas neišduoda naujo kelionės dokumento, laikoma, kad jis pripažįsta išsiuntimui naudojamą tipinį ES kelionės dokumentą (7 priedas) ⁽²⁾.

4 straipsnis

Trečiosios šalies piliečių ir asmenų be pilietybės readmisija

1. Azerbaidžanas valstybės narės prašymu ir be kitų formalumų, išskyrus nurodytuosius šiame susitarime, priima atgal bet kurį trečiosios šalies pilietį arba asmenį be pilietybės, kuris neatitinka arba nebeatitinka prašančiosios valstybės narės teritorijoje galiojančių atvykimo, buvimo arba gyvenimo sąlygų, jei įrodoma arba remiantis pateiktais *prima facie* įrodymais galima daryti pagrįstą prielaidą, kad toks asmuo:
 - a) readmisijos prašymo pateikimo metu turi Azerbaidžano išduotą galiojančią vizą arba leidimą gyventi arba
 - b) neteisėtai ir tiesiogiai atvyko į valstybių narių teritoriją po to, kai buvo pasilikęs Azerbaidžano teritorijoje arba vyko per ją tranzitu.
2. 1 dalyje minėtas readmisijos išsipareigojimas netaikomas, jei:
 - a) trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės vyksta tik tranzitu per Azerbaidžano tarptautinį oro uostą;
 - b) trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės turėjo teisę be vizos lankytis prašančiosios valstybės narės teritorijoje.
3. Nedarant poveikio 7 straipsnio 2 daliai, Azerbaidžanui patenkinus readmisijos prašymą, prašančioji valstybė narė asmeniui, kurį prašo priimti atgal, išduoda išsiuntimui naudojamą tipinį ES kelionės dokumentą (7 priedas) ⁽³⁾.

⁽¹⁾ Atitinkantį 1994 m. lapkričio 30 d. Tarybos rekomendacijoje nurodytą formą, OL C 274, 1996 9 19, p. 18.

⁽²⁾ Ten pat.

⁽³⁾ Ten pat.

II SKIRSNIS

SĄJUNGOS READMISIJOS ĮSIPAREIGOJIMAI

5 straipsnis

Savo piliečių readmisija

1. Valstybė narė Azerbaidžano prašymu ir be kitų formalumų, išskyrus nurodytuosius šiame susitarime, priima atgal bet kurį asmenį, kuris neatitinka arba nebeatitinka Azerbaidžano teritorijoje galiojančių atvykimo, buvimo arba gyvenimo sąlygų, jei įrodoma arba remiantis pateiktais *prima facie* įrodymais galima daryti pagrįstą prielaidą, kad jis yra valstybės narės pilietis.
2. Valstybė narė taip pat priima atgal:
 - a) 1 dalyje minėtų asmenų nepilnamečius nesusituokusius vaikus, nepriklausomai nuo jų gimimo vietos ar pilietybės, išskyrus atvejus, kai jie turi savarankišką teisę gyventi Azerbaidžane;
 - b) 1 dalyje minėtų asmenų sutuoktinius, turinčius kitą pilietybę, arba sutuoktinius be pilietybės, jei jie turi arba įgyja teisę atvykti ir pasilikti prašomosios valstybės narės teritorijoje, išskyrus atvejus, kai jie turi savarankišką teisę gyventi Azerbaidžane.
3. Valstybė narė taip pat priima atgal Azerbaidžane neteisėtai esančius ar gyvenančius asmenis, kurie, atvykę į Azerbaidžano teritoriją, neteko arba atsisakė valstybės narės pilietybės pagal jos įstatymus, išskyrus atvejus, kai Azerbaidžanas tokiems asmenims bent jau pažadėjo suteikti savo pilietybę.
4. Prašomajai valstybei narei patenkinus readmisijos prašymą, kompetentinga tos valstybės narės diplomatinė atstovybė arba konsulinė įstaiga, nepriklausomai nuo priimtino atgal asmens noro, nemokamai ir ne vėliau kaip per penkias darbo dienas išduoda priimtina atgal asmeniui gražinti reikalingą kelionės dokumentą, galiojantį 150 dienų. Jei prašomoji valstybė narė per penkias darbo dienas neišduoda kelionės dokumento, laikoma, kad ji pripažįsta išsiuntimui naudojamą tipinį Azerbaidžano kelionės dokumentą (8 priedas).
5. Jei dėl teisinių ar faktinių priežasčių atitinkamas asmuo negali būti perduotas iš pradžių išduoto kelionės dokumento galiojimo laikotarpiu, kompetentinga tos valstybės narės diplomatinė atstovybė arba konsulinė įstaiga per penkias darbo dienas nemokamai išduoda naują kelionės dokumentą, kurio galiojimo trukmė tokia pati. Jei ta valstybė narė per penkias darbo dienas neišduoda kelionės dokumento, laikoma, kad ji pripažįsta išsiuntimui naudojamą tipinį Azerbaidžano kelionės dokumentą (8 priedas).

6 straipsnis

Trečiosios šalies piliečių ir asmenų be pilietybės readmisija

1. Valstybė narė Azerbaidžano prašymu ir be kitų formalumų, išskyrus nurodytuosius šiame susitarime, priima atgal bet kuriuos trečiosios šalies piliečius arba asmenis be pilietybės, kurie neatitinka arba nebeatitinka Azerbaidžano teritorijoje galiojančių atvykimo, buvimo arba gyvenimo sąlygų, jei įrodoma arba remiantis pateiktais *prima facie* įrodymais galima daryti pagrįstą prielaidą, kad tokie asmenys:
 - a) readmisijos prašymo pateikimo metu turi prašomosios valstybės narės išduotą galiojančią vizą arba leidimą gyventi arba
 - b) neteisėtai ir tiesiogiai atvyko į Azerbaidžano teritoriją po to, kai buvo pasilikęs prašomosios valstybės narės teritorijoje arba vyko per ją tranzitu.
2. 1 dalyje minėtas readmisijos įsipareigojimas netaikomas, jei:
 - a) trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės vyksta tik tranzitu per prašomosios valstybės narės tarptautinį oro uostą arba
 - b) trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės turėjo teisę be vizos lankytis Azerbaidžano teritorijoje.

3. 1 dalyje nurodytas readmisijos išsipareigojimas tenka vizą arba leidimą gyventi išdavusiai valstybei narei. Jeigu vizą arba leidimą gyventi išdavė dvi ar daugiau valstybių narių, 1 dalyje nurodytas readmisijos išsipareigojimas tenka ilgiau galiojantį dokumentą išdavusiai valstybei narei arba, jeigu vieno ar kelių dokumentų galiojimo laikas jau pasibaigęs – tai, kurios dokumentas dar galioja. Jeigu visų dokumentų galiojimo laikas jau yra pasibaigęs, 1 dalyje nurodytas readmisijos išsipareigojimas tenka valstybei narei, išdavusiai dokumentą, kurio galiojimo pabaigos data yra vėliausia. Jeigu tokių dokumentų pateikti neįmanoma, 1 dalyje nurodytas readmisijos išsipareigojimas tenka valstybei narei, iš kurios teritorijos asmuo paskiausiai išvyko.

4. Nedarant poveikio 7 straipsnio 2 daliai, atitinkamai valstybei narei patenkinus readmisijos prašymą, Azerbaidžanas asmeniui, kurį prašo priimti atgal, išduoda jam grąžinti reikalingą kelionės dokumentą (8 priedas).

III SKIRSNIS

READMISIJOS PROCEDŪRA

7 straipsnis

Principai

1. Pagal 2 dalį prašomosios valstybės kompetentingai institucijai turi būti pateikiamas readmisijos prašymas, kad priimtinas atgal asmuo būtų perduotas remiantis vienu iš 3–6 straipsniuose nurodytų išsipareigojimų.

2. Jei priimtinas atgal asmuo turi galiojantį kelionės dokumentą, o trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės atveju – ir prašomosios valstybės galiojančią vizą arba leidimą gyventi, jis gali būti perduodamas prašančiajai valstybei nepateikus prašomosios valstybės kompetentingai institucijai readmisijos prašymo, o prašomosios valstybės piliečio atveju – nepateikus rašytinio pranešimo, kaip nurodyta 12 straipsnio 1 dalyje.

3. Nedarant poveikio 2 daliai, jei asmuo, kuris neteisėtai kirto sieną atvykdamas tiesiai iš prašomosios valstybės teritorijos, buvo sulaikytas teritorijoje, kuri apima prašančiosios valstybės jūrų uostų ir tarptautinių oro uostų teritorijas, įskaitant muitinių zonas, ir tęsiasi iki 15 kilometrų nuo jų, prašančioji valstybė gali pateikti readmisijos prašymą per dvi darbo dienas po to asmens sulaikymo (pagreitinata procedūra).

8 straipsnis

Readmisijos paraiška

1. Readmisijos prašyme turi būti kuo išsamiau nurodoma ši informacija:

- a) išsami informacija apie grąžintiną asmenį (pvz., vardai, pavardės, gimimo data, ir, jei įmanoma, gimimo vieta bei paskutinė gyvenamoji vieta) ir, kai taikoma, išsami informacija apie nepilnamečius nesu situokusius vaikus ir (arba) sutuoktinius;
- b) savų piliečių atveju – priemonės, kuriomis bus pateikti įrodymai arba *prima facie* įrodymai dėl pilietybės, kaip atitinkamai nustatyta 1 ir 2 prieduose;
- c) trečiųjų šalių piliečių ir asmenų be pilietybės atveju – priemonės, kuriomis bus pateikti įrodymai arba *prima facie* įrodymai dėl trečiųjų šalių piliečių ir asmenų be pilietybės readmisijos sąlygų, kaip atitinkamai nustatyta 3 ir 4 prieduose;
- d) priimtino atgal asmens nuotrauka.

2. Readmisijos prašyme taip pat turi būti kuo išsamiau nurodoma ši informacija:

- a) patvirtinimas, kad perduotinam asmeniui gali prireikti pagalbos ar priežiūros, jei atitinkamas asmuo aiškiai pritarė tokiam patvirtinimui;
- b) bet kokia kita apsaugos, saugumo priemonė arba informacija apie asmens sveikatą, kuri gali būti būtina individualaus perdavimo atveju.

3. Naudotina bendra readmisijos prašymo forma pateikiama šio susitarimo 5 priede.
4. Readmisijos prašymas gali būti pateikiamas bet kokiomis ryšio priemonėmis, įskaitant elektronines, pavyzdžiui, faksą, el. pašta ir kt.

9 straipsnis

Pilietybės įrodymo priemonės

1. Kaip pilietybės įrodymus pagal 3 straipsnio 1 dalį ir 5 straipsnio 1 dalį galima visų pirma pateikti 1 priede išvardytus dokumentus, net jei jų galiojimas pasibaigęs ne daugiau kaip prieš 6 mėnesius. Jei tokie dokumentai pateikiami, valstybės narės ir Azerbaidžanas tarpusavyje pripažįsta pilietybę, todėl papildomas tyrimas nereikalingas. Pilietybės įrodymais negali būti suklastoti dokumentai.
2. Kaip pilietybės *prima facie* įrodymai pagal 3 straipsnio 1 dalį ir 5 straipsnio 1 dalį visų pirma gali būti pateikiami 2 priede išvardyti dokumentai, net jei jų galiojimas pasibaigęs. Jei tokie dokumentai pateikiami, valstybės narės ir Azerbaidžanas laiko, kad pilietybė įrodyta, nebent jos gali įrodyti priešingai. Pilietybės *prima facie* įrodymais negali būti suklastoti dokumentai.
3. Jei nė vieno iš 1 arba 2 priede išvardytų dokumentų pateikti neįmanoma arba jų nepakanka (esant tinkamai pagrįstoms priežastims), atitinkamos prašomosios valstybės kompetentinga diplomatinė atstovybė arba konsulinė įstaiga prašančiosios valstybės narės prašymu, kuris pridedamas prie readmisijos prašymo, nedelsdama ir ne vėliau kaip per penkias darbo dienas nuo readmisijos prašymo gavimo dienos apklausia gražintiną asmenį, kad nustatytų jo pilietybę.
4. Tokių apklausų tvarka gali būti nustatoma 20 straipsnyje numatytuose įgyvendinimo protokoluose.

10 straipsnis

Su trečiųjų šalių piliečiais ir asmenimis be pilietybės susijusios įrodymo priemonės

1. Trečiųjų šalių piliečių ir asmenų be pilietybės readmisijos sąlygų, išdėstytų 4 straipsnio 1 dalyje ir 6 straipsnio 1 dalyje, įrodymo priemonė visų pirma yra 3 priede išvardyti dokumentai; negali būti įrodoma pateikiant suklastotus dokumentus. Valstybės narės ir Azerbaidžanas tarpusavyje pripažįsta tokį įrodymą, todėl papildomas tyrimas nereikalingas.
2. Trečiųjų šalių piliečių ir asmenų be pilietybės readmisijos sąlygų, išdėstytų 4 straipsnio 1 dalyje ir 6 straipsnio 1 dalyje, *prima facie* įrodymo priemonė visų pirma yra 4 priede išvardyti patvirtinamieji dokumentai; negali būti įrodoma pateikiant suklastotus dokumentus. Jei *prima facie* įrodymai pateikiami, valstybės narės ir Azerbaidžanas laiko, kad sąlygos įrodytos, nebent jos gali įrodyti priešingai.
3. Atvykimo, buvimo arba gyvenimo neteisėtumas nustatomas remiantis atitinkamo asmens kelionės dokumentais, kuriuose trūksta prašančiosios valstybės teritorijoje reikalingos vizos ar kitokio leidimo gyventi. Neteisėto atvykimo, buvimo ar gyvenimo *prima facie* įrodymas yra ir prašančiosios valstybės pareiškimas, kad atitinkamas asmuo neturi reikalingų kelionės dokumentų, vizos ar leidimo gyventi.

11 straipsnis

Terminai

1. Prašomosios valstybės kompetentingai institucijai readmisijos prašymas turi būti pateiktas ne vėliau kaip per 6 mėnesius nuo tada, kai prašančiosios valstybės kompetentinga institucija gavo informacijos, kad trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės netenkina arba nebetenkina galiojančių atvykimo, buvimo arba gyvenimo sąlygų. Jeigu yra teisinių ar faktinių kliūčių laiku pateikti prašymą, prašančiosios valstybės prašymu terminas pratęsiamas, tačiau tik iki tol, kol kliūčių nebelieka.

2. Į readmisijos prašymą turi būti atsakyta raštu per:
 - a) dvi darbo dienas, jei prašymas pateikiamas pagal pagreitintą procedūrą (7 straipsnio 3 dalis);
 - b) penkiolika kalendorinių dienų – visais kitais atvejais.

Terminas prasideda nuo tos dienos, kai patvirtinama, kad readmisijos prašymas gautas. Jeigu per šį terminą atsakymo nesulaukiama, laikoma, kad perdavimui pritarta.

Atsakymas į readmisijos prašymą gali būti pateikiamas bet kokiomis ryšio priemonėmis, įskaitant elektronines, pavyzdžiui, faksą, el. pašta ir kt.

3. Atsisakymo patenkinti readmisijos prašymą priežastys pateikiamos raštu.
4. Pritarus perdavimui arba, tam tikrais atvejais, pasibaigus šio straipsnio 2 dalyje nustatytiems terminams, atitinkamas asmuo perduodamas per tris mėnesius. Prašančiosios valstybės prašymu šis terminas gali būti pratęstas tiek, kiek reikia laiko teisinėms ar praktinėms kliūtims pašalinti.

12 straipsnis

Perdavimo tvarka ir vežimo būdai

1. Nedarant poveikio 7 straipsnio 2 daliai, prašančiosios valstybės kompetentingos institucijos prieš perduodamos asmenį bent prieš tris darbo dienas raštu praneša prašomosios valstybės kompetentingoms institucijoms apie perdavimo datą, atvykimo vietą, galimą palydą ir kitą su perdavimu susijusią informaciją.
2. Gali būti naudojamas bet koks transportas, įskaitant oro arba jūrų. Grąžinant asmenį oro transportu, galima naudotis ne tik Azerbaidžano arba valstybių narių nacionalinių vežėjų paslaugomis, bet ir reguliariaisiais arba užsakomaisiais skrydžiais. Jeigu grąžinama su palyda, lydėti gali ne tik prašančiosios valstybės įgalioti asmenys, su sąlyga, kad jie yra Azerbaidžano arba bet kurios kitos valstybės narės įgalioti asmenys.
3. Jei perdavimo operacija vyksta oro transportu, palyda atleidžiama nuo prievolės gauti būtinas visas.

13 straipsnis

Klaidinga readmisija

Prašančioji valstybė priima atgal bet kokią prašomosios valstybės grąžinamą asmenį, jei per šešis mėnesius, o trečiųjų šalių piliečių arba asmenų be pilietybės atveju – per 12 mėnesių nuo atitinkamo asmens perdavimo nustatoma, kad netenkami 3–6 straipsniuose nustatyti reikalavimai.

Tokiais atvejais procesinės šio susitarimo nuostatos taikomos *mutatis mutandis* ir perduodama visa turima informacija apie tikrąją priimtino atgal asmens tapatybę ir pilietybę.

IV SKIRSNIS

TRANZITO OPERACIJOS

14 straipsnis

Principai

1. Valstybės narės ir Azerbaidžanas turėtų leisti trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės vykti tranzitu tik tais atvejais, kai tokių asmenų negalima tiesiogiai grąžinti į paskirties valstybę.
2. Azerbaidžanas leidžia trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės vykti tranzitu, jeigu to prašo valstybė narė, o valstybė narė leidžia trečiųjų šalių piliečiams arba asmenims be pilietybės vykti tranzitu, jeigu to prašo Azerbaidžanas, jei užtikrinama tolesnė kelionė per galimas kitas tranzito valstybes ir paskirties valstybę garantuoja readmisiją.

3. Azerbaidžanas arba valstybė narė gali neleisti vykti tranzitu:
 - a) jei yra reali rizika, kad paskirties valstybėje arba kitoje tranzito valstybėje trečiosios šalies pilietis arba asmuo be pilietybės gali būti kankinamas arba su juo gali būti nežmoniškai ar žeminančiai elgiamasi arba jis gali būti baudžiamas, jam gali būti įvykdyta mirties bausmė arba jis gali būti persekiojamas dėl savo rasės, religijos, pilietybės, priklausymo kokiai nors socialinei grupei arba dėl politinių įsitikinimų, arba
 - b) jei prašomojoje valstybėje arba kitoje tranzito valstybėje trečiosios šalies piliečiui arba asmeniui be pilietybės bus taikomos baudžiamosios sankcijos, arba
 - c) dėl visuomenės sveikatos, nacionalinio saugumo, viešosios tvarkos sumetimų arba kitų prašomosios valstybės nacionalinių interesų.
4. Azerbaidžanas arba valstybė narė gali panaikinti išduotą leidimą, jei vėliau susidaro ar išaiškėja 3 dalyje nurodytos aplinkybės, kurios trukdo vykdyti tranzito operaciją, arba jei nebegali būti užtikrinta tolesnė kelionė per galimas tranzito valstybes arba readmisija į paskirties valstybę. Tokiu atveju prašančioji valstybė prireikęs ir nedelsdama susigrąžina trečiosios šalies pilietį arba asmenį be pilietybės.

15 straipsnis

Tranzito tvarka

1. Tranzito operacijų prašymas turi būti teikiamas raštu prašomosios valstybės kompetentingai institucijai ir jame turi būti nurodyta ši informacija:
 - a) tranzito rūšis (oro, jūrų ar sausumos transportu), kitos galimos tranzito valstybės ir numatoma galutinė paskirties vieta;
 - b) atitinkamo asmens duomenys (pvz., vardas, pavardė, mergautinė pavardė, kiti naudojami vardai ir (arba) vardai, kuriais tas asmuo žinomas, arba slapyvardžiai, gimimo data, lytis ir, kai įmanoma, gimimo vieta, pilietybė, kalba, kelionės dokumento rūšis ir numeris);
 - c) numatomas sienos perėjimo punktas, perdavimo laikas ir galima palyda;
 - d) pareiškimas, kad, prašančiosios valstybės nuomone, yra laikomasi 14 straipsnio 2 dalies sąlygų ir nėra žinoma priežasčių, dėl kurių prašymas pagal 14 straipsnio 3 dalį galėtų būti atmestas.

Tranzito operacijų paraiškoms naudojama bendra forma yra pateikta kaip 6 priedas.

Tranzito prašymas gali būti pateikiamas bet kokiais ryšio priemonėmis, įskaitant elektronines, pavyzdžiui, faksą, el. paštą ir kt.

2. Prašomoji valstybė per penkias darbo dienas nuo prašymo gavimo raštu informuoja prašančiąją valstybę apie priėmimą ir patvirtina atvykimo vietą bei numatomą priėmimo laiką, arba informuoja ją apie atsisakymą priimti ir nurodo tokio atsisakymo priežastis. Jei per penkias darbo dienas atsakymo nesulaukiama, laikoma, kad tranzitui pritarta.

Atsakymas į tranzito prašymą gali būti pateikiamas bet kokiais ryšio priemonėmis, įskaitant elektronines, pavyzdžiui, faksą, el. paštą ir kt.

3. Jei tranzito operacija vyksta oro transportu, priimtinas atgal asmuo ir galima palyda atleidžiami nuo prievolės gauti oro uosto tranzitinę vizą.
4. Prašomosios valstybės kompetentingos institucijos, atsižvelgdamos į tarpusavio konsultacijas, padeda vykdyti tranzito operacijas, visų pirma prižiūrodamos grąžinamus asmenis ir parūpindamos tam tinkamą įrangą.
5. Tranzitu asmenys vyksta per 30 dienų nuo pritarimo prašymui gavimo, jei nesusitarta kitaip.

V SKIRSNIS

IŠLAIDOS

16 straipsnis

Transporto ir tranzito išlaidos

Nedarant poveikio kompetentingų institucijų teisei susigrąžinti su readmisija susijusias išlaidas iš priimtino atgal asmens arba trečiųjų asmenų, visas transportavimo iki galutinės paskirties valstybės sienos išlaidas, patirtas pagal šį susitarimą vykdant readmisijos ir tranzito operacijas, apmoka prašančioji valstybė.

VI SKIRSNIS

DUOMENŲ APSAUGA IR SANTYKIS SU KITAIS TARPTAUTINIAIS ĮSIPAREIGIJIMAIS

17 straipsnis

Duomenų apsauga

Asmens duomenys pranešami tik tada, kai toks pranešimas yra būtinas tam, kad konkrečiu atveju Azerbaidžano arba valstybės narės kompetentingos institucijos įgyvendintų šį susitarimą. Tokiu atveju asmens duomenų tvarkymas reglamentuojamas Azerbaidžano teisės aktais, o kai duomenų valdytojas yra kompetentinga valstybės narės institucija – Direktyvos 95/46/EB ir šios valstybės narės remiantis direktyva priimtų teisės aktų nuostatomis. Papildomai taikomi tokie principai:

- a) asmens duomenys turi būti tvarkomi sąžiningai ir teisėtai;
- b) asmens duomenys turi būti renkami konkrečiam, aiškiam bei teisėtam šio susitarimo įgyvendinimo tikslui, ir nei juos perduodanti, nei juos gaunanti institucija negali jų vėliau tvarkyti, taikydamos šio tikslo neatitinkantį būdą;
- c) asmens duomenys turi būti adekvatūs, tinkami ir ne pernelyg išsamūs, palyginti su tikslais, dėl kurių jie renkami ir (arba) vėliau tvarkomi; visų pirma teikiami asmens duomenys gali būti susiję tik su:
 - išsamia informacija apie perduotiną asmenį (pvz., vardai, pavardės, bet kurios buvusios pavardės ir vardai, kiti asmens naudojami vardai (kiti vardai, kuriais asmuo žinomas) arba slapyvardžiai, lytis, civilinis statusas, gimimo data ir vieta, dabartinė ir ankstesnė pilietybė),
 - asmens pasu, tapatybės kortele arba vairuotojo pažymėjimu (numeris, galiojimo laikas, išdavimo data, išduodanti institucija, išdavimo vieta),
 - sustojimo vietomis ir kelionės maršrutais,
 - kita informacija, reikalinga perduotino asmens tapatybei nustatyti arba šiame susitarime nustatytiems readmisijos reikalavimams išnagrinėti;
- d) asmens duomenys turi būti tikslūs ir, kai būtina, atnaujinami;
- e) asmens duomenys turi būti laikomi tokia forma, kuri leistų nustatyti duomenų subjektus per ne ilgesnį nei būtina laiką, numatytą tam tikslui, dėl kurio duomenys buvo renkami arba dėl kurio jie yra toliau tvarkomi;
- f) perduodančioji institucija ir gaunančioji institucija imasi visų pagrįstų priemonių, kad būtų tinkamai užtikrinamas asmens duomenų taisyimas, trynimas ar blokavimas, jei duomenys tvarkomi nesilaikant šio straipsnio, visų pirma, jei tie duomenys yra nepakankami, netinkami, netikslūs ar jų yra pernelyg daug tam tikslui, dėl kurio jie tvarkomi. Tai apima pranešimą kitai Šaliai apie bet kokių duomenų taisyimą, trynimą ar blokavimą;

- g) perduodančiosios institucijos prašymu gaunančioji institucija jai praneša apie perduotų duomenų panaudojimą ir gautus rezultatus;
- h) asmens duomenys gali būti perduodami tik kompetentingoms institucijoms. Perduodant toliau kitoms įstaigoms, reikia pranešančiosios institucijos išankstinio sutikimo;
- i) pranešančioji ir perduodančioji institucijos privalo surašyti raštišką protokolą apie asmens duomenų perdavimą ir gavimą.

18 straipsnis

Ryšys su kitais tarptautiniais įsipareigojimais

1. Šiuo susitarimu nedaroma poveikio Sąjungos, jos valstybių narių ir Azerbaidžano teisėms, įsipareigojimams ir atsakomybei, kylantiems iš tarptautinės teisės, įskaitant tarptautines konvencijas, kurių narės jos yra, visų pirma iš 2 straipsnyje išvardytų tarptautinių dokumentų ir:

- tarptautinių konvencijų, nustatančių valstybę, atsakingą už pateiktų paraiškų dėl prieglobsčio suteikimo svarstymą,
- tarptautinių konvencijų dėl ekstradicijos ir tranzito,
- daugiašalių tarptautinių konvencijų ir susitarimų dėl užsienio piliečių readmisijos, pavyzdžiui, Tarptautinės civilinės aviacijos konvencijos.

2. Nė viena šio susitarimo nuostata neužkertamas kelias grąžinti asmenį pagal kitus formalius ar neformalius susitarimus.

VII SKIRSNIS

ĮGYVENDINIMAS IR TAIKYMAS

19 straipsnis

Jungtinis readmisijos komitetas

1. Susitariančiosios Šalys padeda viena kitai taikyti ir aiškinti šį susitarimą. Šiuo tikslu jos įsteigia jungtinį readmisijos komitetą (toliau – komitetas), kurio užduotys visų pirma bus šios:

- a) stebėti, kaip taikomas šis susitarimas;
 - b) spręsti klausimus, kylančius dėl šio susitarimo aiškinimo ar taikymo;
 - c) spręsti dėl įgyvendinimo nuostatų, reikalingų, kad šis susitarimas būtų taikomas vienodai;
 - d) reguliariai keistis informacija apie įgyvendinimo protokolus, sudarytus atskirų valstybių narių ir Azerbaidžano pagal 20 straipsnį;
 - e) teikti rekomendacijas dėl šio susitarimo ir jo priedų pakeitimų.
2. Komiteto sprendimai Susitariančiosioms Šalims yra privalomi.
 3. Komitetą sudaro Sąjungos ir Azerbaidžano atstovai.
 4. Komitetas posėdžiauja prireikus vienos iš Susitariančiųjų Šalių prašymu.
 5. Komitetas nustato savo darbo tvarkos taisykles.

20 straipsnis

Igyvendinimo protokolai

1. Nedarant poveikio šio susitarimo tiesioginiam taikymui, valstybės narės arba Azerbaidžano prašymu Azerbaidžanas ir valstybė narė sudaro įgyvendinimo protokolą, kuriame nustatomos taisyklės, *inter alia*, dėl:
 - a) kompetentingų institucijų paskyrimo, sienos perėjimo punktų ir keitimosi informacija apie kontaktinius asmenis;
 - b) asmenų grąžinimo su palyda, įskaitant trečiųjų šalių piliečių ir asmenų be pilietybės tranzitą su palyda, sąlygų;
 - c) priemonių ir dokumentų, kurie papildo nurodytus šio susitarimo 1–4 prieduose;
 - d) readmisijos pagal pagreitintą procedūrą sąlygų;
 - e) apklausų tvarkos.
2. 1 dalyje nurodyti įgyvendinimo protokolai įsigalioja tik po to, kai apie juos pranešama 19 straipsnyje nurodytam komitetui.
3. Azerbaidžanas sutinka taikyti bet kurią su viena iš valstybių narių sudaryto įgyvendinimo protokolo nuostatą ir santykiuose su bet kuria kita valstybe nare pastarosios prašymu. Valstybės narės sutinka taikyti bet kurią vienos iš jų sudaryto įgyvendinimo protokolo nuostatą ir savo santykiuose su Azerbaidžano Respublika pastarosios prašymu, jei tokia nuostata gali būti praktiškai taikoma kitoms valstybėms narėms.

21 straipsnis

Santykis su valstybių narių dvišaliais readmisijos susitarimais arba kitais readmisijos susitarimais

Šio susitarimo nuostatos yra viršesnės už bet kurio dvišalio susitarimo arba kito susitarimo dėl neteisėtai gyvenančių asmenų readmisijos, kurie buvo sudaryti arba gali būti sudaryti pagal 20 straipsnį tarp atskirų valstybių narių ir Azerbaidžano, nuostatas, jei jų nuostatos nesuderinamos su šio susitarimo nuostatomis.

VIII SKIRSNIS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

22 straipsnis

Teritorinis taikymas

1. Atsižvelgiant į 2 dalį, šis susitarimas taikomas teritorijoje, kurioje taikoma Europos Sąjungos sutartis bei Sutartis dėl Europos Sąjungos veikimo, ir Azerbaidžano teritorijoje.
2. Šis susitarimas Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės ir Airijos teritorijoje taikomas tik jei Europos Sąjunga Azerbaidžanui pateikia apie tai pranešimą.
3. Šis Susitarimas netaikomas Danijos Karalystės teritorijoje.

23 straipsnis

Įsigaliojimas, trukmė ir nutraukimas

1. Susitariančiosios Šalys šį susitarimą ratifikuoja arba tvirtina pagal savo atitinkamas procedūras.
2. Šis susitarimas įsigalioja pirmą antrojo mėnesio, einančio po datos, kurią viena Susitariančioji Šalis paskutinė kitai praneša apie pirmoje dalyje nurodytos procedūros užbaigimą, dieną.

3. Šis susitarimas Jungtinei Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystei ir Airijai taikomas pirmą antrojo mėnesio, einančio po 22 straipsnio 2 dalyje nurodyto pranešimo datos, dieną.
4. Šis susitarimas sudaromas neribotam laikui.
5. Kiekviena Susitariančioji Šalis, iš anksto pasikonsultavusi su nurodytu komitetu ir oficialiai pranešusi kitai Susitariančiajai Šaliai, gali visiškai arba iš dalies laikinai sustabdyti šio susitarimo įgyvendinimą. Sustabdymas įsigalioja antrą dieną nuo tokio pranešimo dienos.
6. Kiekviena Susitariančioji Šalis gali denonsuoti šį susitarimą apie tai oficialiai pranešusi kitai Susitariančiajai Šaliai. Susitarimas nustoja galioti praėjus šešiams mėnesiams nuo pranešimo dienos.

24 straipsnis

Susitarimo pakeitimai

Šis susitarimas gali būti keičiamas ir pildomas abipusiu Susitariančiųjų Šalių sutarimu. Pakeitimai ir papildymai atliekami sudarant atskirus protokolus, kurie yra neatskiriama šio susitarimo dalis, ir įsigalioja 23 straipsnyje nustatyta tvarka.

25 straipsnis

Priedai

1–8 priedai yra neatskiriama šio Susitarimo dalis.

Priimta du tūkstančiai keturioliktų metų vasario dvidešimt aštuntą dieną Briuselyje dviem egzemplioriais anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovakų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų, vokiečių ir azerbaidžaniečių kalbomis. Tekstas yra autentiškas visomis šiomis kalbomis.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europejską uniję
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 Avropa İttifaqı adından

За Азербайджанската република
 Por la República de Azerbaiyán
 Za Ázerbájdžánskou republiku
 For Republikken Aserbajdsjan
 Für die Republik Aserbajdschan
 Aserbaidžaaani Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία του Αζερμπαϊτζάν
 For the Republic of Azerbaijan
 Pour la République d'Azerbaïdjan
 Za Republiku Azerbajdžan
 Per la Repubblica dell'Azerbaigian
 Aserbaidžanas Republikas vārdā –
 Aserbaidžano Respublikos vardu
 Az Azerbajdzsán Köztársaság részéről
 Ghar-Repubblika tal-Azerbajġan
 Voor de Republiek Azerbeidzjan
 W imieniu Republiki Azerbejdżanu
 Pela República do Azerbaijão
 Pentru Republica Azerbaidjan
 Za Azerbajdžanskú republiku
 Za Azerbajdžansko republiko
 Aserbaidžanin tasavallan puolesta
 För Republiken Azerbajdzjan
 Azərbaycan Respublikası adından

1 PRIEDAS

Bendras dokumentų, kurių pateikimas laikomas pilietybės įrodymu, sąrašas (3 straipsnio 1 dalis, 5 straipsnio 1 dalis ir 9 straipsnio 1 dalis)

- bet kokios rūšies pasai (nacionaliniai, įprastiniai, diplomatiniai, tarnybiniai, oficialūs, kolektyviniai ir pakaitiniai, įskaitant vaikų),
- prašomosios valstybės išduotas *laissez-passer*,
- bet kokios rūšies tapatybės kortelės (įskaitant laikinas ir išankstines), išskyrus jūrininkų tapatybės korteles.

2 PRIEDAS

Bendras dokumentų, kurių pateikimas laikomas *prima facie* pilietybės įrodymu, sąrašas (3 straipsnio 1 dalis, 5 straipsnio 1 dalis ir 9 straipsnio 2 dalis)

- 1 priede nurodyti dokumentai, kurių galiojimas baigėsi daugiau nei prieš 6 mėnesius,
- bet kurių dokumentų, išvardytų 1 priede, kopijos,
- pilietybės pažymėjimai ir kiti oficialūs dokumentai, kuriuose minima ar aiškiai nurodoma pilietybė,
- vairuotojo pažymėjimai arba jų kopijos,
- gimimo liudijimai arba jų kopija,
- įmonės darbuotojų kortelės arba jų kopijos,
- darbo knygelės ir karinės tapatybės kortelės,
- jūrininko registracijos knygelės ir kapitonų darbo kortelės bei jūrininkų tapatybės kortelės,
- liudytojų parodymai,
- atitinkamo asmens parodymai ir kalba, kuria jis kalba, įskaitant oficialaus patikrinimo rezultatus,
- bet koks kitas dokumentas, kuris gali padėti nustatyti atitinkamo asmens pilietybę,
- pirštų atspaudai,
- tapatybės patvirtinimas atlikus paiešką Vizų informacinėje sistemoje,
- jeigu valstybės narės nenaudoja Vizų informacinės sistemos, tapatybės nustatymas iš tų valstybių narių prašymų išduoti vizą įrašų,
- tapatybės patvirtinimas atlikus paiešką IAMAS (Azerbaidžano Respublikos atvykimo ir išvykimo bei registravimo automatizuotoje informacijos paieškos sistemoje).

3 PRIEDAS

Bendras dokumentų, kurie laikomi trečiųjų šalių piliečių ir asmenų be pilietybės readmisijos sąlygų įrodymu, sąrašas (4 straipsnio 1 dalis, 6 straipsnio 1 dalis ir 10 straipsnio 1 dalis)

- prašomosios valstybės išduota viza ir (arba) leidimas gyventi,
- atvykimo (išvykimo) spaudai ar panaši žyma atitinkamo asmens kelionės dokumente arba kitas atvykimo (išvykimo) įrodymas (pvz., fotografinis),
- prašomoje valstybėje nuolat gyvenančiam asmeniui be pilietybės išduota tapatybės kortelė,
- prašomoje valstybėje nuolat gyvenančiam asmeniui be pilietybės išduotas *laissez-passer*.

4 PRIEDAS

Bendras dokumentų, kurie laikomi trečiosios šalies piliečių ir asmenų be pilietybės readmisijos sąlygų *prima facie* įrodymu, sąrašas (4 straipsnio 1 dalis, 6 straipsnio 1 dalis ir 10 straipsnio 2 dalis)

- prašančiosios valstybės atitinkamų institucijų pateikta informacija apie vietą ir aplinkybes, kurioms esant atitinkamas asmuo buvo sulaikytas po to, kai atvyko į tos valstybės teritoriją,
- tarptautinės organizacijos (pvz., UNHCR) pateikta informacija, susijusi su asmens tapatybe ir (arba) jo buvimu,
- šeimos narių, bendrakeleivių ir t. t. pateikta arba patvirtinta informacija,
- bet kokios rūšies dokumentai, pažymėjimai ir sąskaitos (pvz., viešbučių sąskaitos, paskyrimo pas gydytoją (stomatologą) talonėliai, įėjimo į viešąsias (privačias) institucijas leidimai, automobilio nuomos sutartys, kreditinės kortelės kvitai ir kt.), aiškiai rodantys, kad atitinkamas asmuo buvo apsistojęs prašomosios valstybės teritorijoje,
- atitinkamo asmens vardu išduoti kelionių lėktuvu, traukiniu, autobusu ar laivu bilietai ir (arba) keleivių sąrašai, kurie įrodo atitinkamo asmens buvimą ir jo kelionės maršrutą prašomosios valstybės teritorijoje,
- informacija, kad atitinkamas asmuo naudojosi pasiuntinių ar kelionių agentūros paslaugomis,
- oficialūs parodymai, kuriuos visų pirma davė pasienio įstaigos personalas ar kiti liudininkai, galintys paliudyti, kad atitinkamas asmuo kirta sieną,
- oficialūs atitinkamo asmens parodymai teismo ar administraciniuose procesuose,
- atitinkamo asmens parodymai,
- pirštų atspaudai.

5 PRIEDAS

[Azerbaidžano Respublikos herbas]

.....
.....
.....
(Prašančiosios institucijos pavadinimas)

.....
(Vieta ir data)

Nuoroda:

Adresatas:
.....
.....
(Prašomosios institucijos pavadinimas)

- PAGREITINTA PROCEDŪRA (7 straipsnio 3 dalis)
- APKLAUSOS PRAŠYMAS (9 straipsnio 3 dalis)

READMISIJOS PRAŠYMAS

pagal ... m. ... d.

Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos

susitarimo dėl be leidimo gyvenančių asmenų readmisijos 8 straipsnį

A. ASMENS DUOMENYS

1. Vardas (-ai) ir pavardė (pavardę pabraukti):

.....

2. Mergautinė pavardė:

.....

3. Gimimo data ir vieta:

.....

4. Lytis ir fizinių savybių apibūdinimas (ūgis, akių spalva, išskirtiniai požymiai ir kt.):

.....

5. Asmuo taip pat žinomas kaip (ankstesni vardai ir pavardės, kiti asmens naudojami vardai ir pavardės (kiti vardai ir pavardės, kuriais asmuo žinomas) arba slapyvardžiai):

.....

6. Pilietybė ir kalba:

.....

7. Šeiminė padėtis: susituokęs (-usi) snevedęs, netekėjusi išsiskyręs (-usi) našlys (-ė)

Jei vedęs (ištekėjusi): sutuoktinio vardas ir pavardė

Vaikų (jei yra) vardai, pavardės ir amžius

.....

.....

8. Paskutinis adresas prašomojoje valstybėje:

.....

B. SUTUOKTINIO ASMENS DUOMENYS (JEI TAIKYTINA)

1. Vardas (-ai) ir pavardė (pavardę pabraukti):

2. Mergautinė pavardė:

3. Gimimo data ir vieta:

4. Lytis ir fizinių savybių apibūdinimas (ūgis, akių spalva, išskirtiniai požymiai ir kt.):

.....

5. Asmuo taip pat žinomas kaip (ankstesni vardai ir pavardės, kiti asmens naudojami vardai ir pavardės (kiti vardai ir pavardės, kuriais asmuo žinomas) arba slapyvardžiai):

.....

6. Pilietybė ir kalba:

.....

Nuotrauka

C. VAIKŲ ASMENS DUOMENYS (JEI TAIKYTINA)

1. Vardas (-ai) ir pavardė (pavardę pabraukti):
2. Gimimo data ir vieta:
3. Lytis ir fizinių savybių apibūdinimas (ūgis, akių spalva, išskirtiniai požymiai ir kt.):
.....

4. Pilietybė ir kalba:
.....

D. SU PERDUODAMU ASMENIU SUSIJUSIOS YPATINGOS APLINKYBĖS

1. Sveikatos būklė

(pvz., galimos nuorodos į specialią medicininę priežiūrą; užkrečiamos ligos lotyniškas pavadinimas):
.....

2. Pastaba, kad asmuo yra ypač pavojingas

(pvz., įtariamasis padaręs sunkų nusikaltimą; agresyvaus elgesio):
.....

E. PRIDEDAMI ĮRODYMAI

1.

(paso Nr.)	(išdavimo data ir vieta)
------------	--------------------------

2.

(išdavusi institucija)	(galiojimo pabaigos data)
------------------------	---------------------------

3.

(asmens tapatybės kortelės Nr.)	(išdavimo data ir vieta)
---------------------------------	--------------------------

4.

(išdavusi institucija)	(galiojimo pabaigos data)
------------------------	---------------------------

5.

(vairuotojo pažymėjimo Nr.)	(išdavimo data ir vieta)
-----------------------------	--------------------------

6.

(išdavusi institucija)	(galiojimo pabaigos data)
------------------------	---------------------------

7.

(kito oficialaus dokumento Nr.)	(išdavimo data ir vieta)
---------------------------------	--------------------------

8.

(išdavusi institucija)	(galiojimo pabaigos data)
------------------------	---------------------------

F. PASTABOS

.....

.....

.....

.....

(parašas) (spaudas)

6 PRIEDAS

[Azerbaidžano Respublikos herbas]

.....
.....
(Prašančiosios institucijos pavadinimas)

.....
(Vieta ir data)

Nuoroda:

Adresatas:.....

.....
(Prašomosios institucijos pavadinimas)

- PAGREITINTA PROCEDŪRA (7 straipsnio 3 dalis)
- APKLAUSOS PRAŠYMAS (9 straipsnio 3 dalis)

TRANZITO PRAŠYMAS

pagal ... m. ... d.

Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos
susitarimo dėl be leidimo gyvenančių asmenų readmisijos 15 straipsnį

A. ASMENS DUOMENYS

1. Vardas (-ai) ir pavardė (pavardę pabraukti):

.....

2. Mergautinė pavardė:

.....

3. Gimimo data ir vieta:

.....

4. Lytis ir fizinių savybių apibūdinimas (ūgis, akių spalva, išskirtiniai požymiai ir kt.):

.....

5. Asmuo taip pat žinomas kaip (ankstesni vardai ir pavardės, kiti asmens naudojami vardai ir pavardės (kiti vardai ir pavardės, kuriais asmuo žinomas) arba slapyvardžiai):

.....

6. Pilietybė ir kalba:

.....

7. Kelionės dokumento rūšis ir numeris:

.....

B. TRANZITO OPERACIJA

1. Tranzito rūšis:

 oro transportu sausumos transportu jūrų transportu

2. Galutinės paskirties valstybė

.....

3. Kitos galimos tranzito valstybės

.....

4. Siūlomas sienos perėjimo punktas, perdavimo data, laikas ir galima palyda

.....

.....

5. Užtikrintas priėmimas bet kurioje kitoje tranzito valstybėje ir galutinės paskirties valstybėje (14 straipsnio 2 dalis):

 taip ne

6. Žinoma apie kokias nors priežastis neleisti vykti tranzitu (14 straipsnio 3 dalis)

 taip ne

Nuotrauka

C. PASTABOS

.....
.....
.....

.....

(parašas) (spaudas)

7 PRIEDAS

Išsiuntimui naudojamas tipinis es kelionės dokumentas

(atitinkantis 1994 m. lapkričio 30 d. ES Tarybos rekomendacijoje nurodytą formą) ⁽¹⁾

⁽¹⁾ OL C 247, 1996 9 19, p. 18.

8 PRIEDAS

AZƏRBAYCAN RESPUBLİKASINDAN SƏYAHƏT SƏNƏDİ
TRAVEL DOCUMENT FROM THE REPUBLIC OF AZERBAIJAN

№ _____

Hansı ölkəyə:
For a journey toAdı: Soyadı:
First name SurnameDoğum tarixi:
Date of birthDoğulduğu yer:
Place of birthCinsi: Boyu: Gözlərinin rəngi:
Sex Height Colour of eyesXüsusi əlamətləri:
Distinguishing marksVətəndaşlığı:
Nationality

Ölkəsindəki yaşayış ünvanı (əgər bilinirsə):

.....
Address in home country (if known)

FOTO

MÖHÜR
YERİ

Sənədi verən orqanın adı:
Issuing authority

Sənədin verilmə tarixi:
Issued at

Etibarlıdır:
Valid through

İmza:
Signature

Əlavə qeydlər:
Remarks/Observations

.....
.....

Bir səfər üçün nəzərdə tutulub.
Valid for one journey only

BENDRA DEKLARACIJA**dėl 3 straipsnio 3 dalies**

Susitariančiosios Šalys pažymi, kad pagal Azerbaidžano Respublikos pilietybės įstatymus iš Azerbaidžano Respublikos piliečio negali būti atimta pilietybė.

Šalys susitaria laiku viena su kita konsultuotis, jei ši teisinė padėtis pasikeistų.

BENDRA DEKLARACIJA**dėl 4 ir 6 straipsnių**

Šalys stengsis grąžinti bet kokį trečiosios šalies pilietį, kuris netenkina arba jau nebetenkina galiojančių atvykimo, buvimo arba gyvenimo jų atitinkamoje teritorijoje teisinių sąlygų, į jo kilmės šalį.

BENDRA DEKLARACIJA**dėl Danijos Karalystės**

Susitariančiosios Šalys pažymi, kad šis susitarimas negalioja Danijos Karalystės teritorijoje ir netaikomas Danijos Karalystės piliečiams. Tokiomis aplinkybėmis Azerbaidžanui ir Danijai derėtų sudaryti readmisijos susitarimą, kurio sąlygos būtų tokios pat kaip šio susitarimo.

BENDRA DEKLARACIJA**dėl Islandijos Respublikos ir Norvegijos Karalystės**

Susitariančiosios Šalys atkreipia dėmesį į glaudžius Europos Sąjungos ir Islandijos Respublikos bei Norvegijos Karalystės santykius, visų pirma pagal 1999 m. gegužės 18 d. susitarimą dėl šių šalių asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*. Tokiomis aplinkybėmis Azerbaidžanui ir Islandijos Respublikai bei Norvegijos Karalystei derėtų sudaryti readmisijos susitarimą, kurio sąlygos būtų tokios pat kaip šio susitarimo.

BENDRA DEKLARACIJA**dėl Šveicarijos Konfederacijos**

Susitariančiosios Šalys atkreipia dėmesį į glaudžius Europos Sąjungos ir Šveicarijos Konfederacijos santykius, visų pirma pagal 2008 m. kovo 1 d. įsigaliojusį Susitarimą dėl Šveicarijos Konfederacijos asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*. Tokiomis aplinkybėmis Azerbaidžanui ir Šveicarijos Konfederacijai derėtų sudaryti readmisijos susitarimą, kurio sąlygos būtų tokios pat kaip šio susitarimo.

BENDRA DEKLARACIJA**dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės**

Susitariančiosios Šalys atkreipia dėmesį į glaudžius Europos Sąjungos ir Lichtenšteino Kunigaikštystės santykius, visų pirma pagal 2011 m. gruodžio 19 d. įsigaliojusį Susitarimą dėl Lichtenšteino Kunigaikštystės asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*. Tokiomis aplinkybėmis Azerbaidžanui ir Lichtenšteino Kunigaikštystei derėtų sudaryti readmisijos susitarimą, kurio sąlygos būtų tokios pat kaip šio susitarimo.

TARYBOS SPRENDIMAS**2014 m. balandžio 14 d.****dėl Europos bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybės susitarimo dėl mokslinio ir technologinio bendradarbiavimo pratęsimo**

(2014/240/ES)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 186 straipsnį kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punkto v papunkčiu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą,

kadangi:

- (1) Sprendimu 98/591/EB ⁽¹⁾ Taryba patvirtino Europos bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybės susitarimo dėl mokslinio ir technologinio bendradarbiavimo (toliau – Susitarimas) sudarymą;
- (2) Susitarimo 12 straipsnio b punkte numatyta, kad Susitarimas sudaromas pradiniam penkerių metų laikotarpiui ir po to gali būti pratęstas, jei reikia – ir su daliniais pakeitimais, kitiems penkerių metų trukmės laikotarpiams rašytiniu Šalių susitarimu;
- (3) Tarybos sprendimu 2009/306/EB ⁽²⁾ Susitarimas buvo pratęstas dar penkeriems metams;
- (4) Susitarimo šalių manymu, greitas Susitarimo pratęsimas atitiktų abiejų Šalių interesus;
- (5) pratęsto Susitarimo turinys turi būti identiškas Susitarimo, kuris nustojo galioti 2013 m. spalio 14 d., turiniui;
- (6) todėl Susitarimo pratęsimas turėtų būti patvirtintas Europos Sąjungos vardu,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sąjungos vardu patvirtinamas Europos bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybės mokslinio ir technologinio bendradarbiavimo susitarimo pratęsimas papildomam penkerių metų laikotarpiui.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas Sąjungos vardu Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybei pateikia pranešimą apie tai, kad Sąjunga užbaigė Susitarimo pratęsimui reikalingas savo vidaus procedūras pagal Susitarimo 12 straipsnio b punktą.

⁽¹⁾ 1998 m. spalio 13 d. Tarybos sprendimas 98/591/EB dėl Susitarimo dėl mokslinio ir technologinio bendradarbiavimo sudarymo tarp Europos bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybės (OL L 284, 1998 10 22, p. 35).

⁽²⁾ 2009 m. kovo 30 d. Tarybos sprendimas 2009/306/EB dėl Europos bendrijos ir Jungtinių Amerikos Valstijų Vyriausybės susitarimo dėl mokslinio ir technologinio bendradarbiavimo pratęsimo ir dalinio pakeitimo (OL L 90, 2009 4 2, p. 20).

3 straipsnis

Tarybos pirmininkas Sąjungos vardu pateikia šį pranešimą:

„2009 m. gruodžio 1 d. įsigaliojus Lisabonos sutarčiai, Europos Sąjunga pakeitė Europos bendriją ir ją perėmė ir nuo tos dienos naudojami visomis Europos bendrijos teisėmis ir perima visas jos pareigas. Todėl nuorodos į „Europos bendriją“ Susitarimo tekste atitinkamai skaitomos kaip nuorodos į „Europos Sąjungą“.“

4 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Liuksemburge 2014 m. balandžio 14 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
A. TSAFTARIS

TARYBOS SPRENDIMAS

2014 m. balandžio 14 d.

dėl 2009 m. Honkongo tarptautinės konvencijos dėl saugaus ir aplinkai tinkamo laivų perdirbimo ratifikavimo valstybėse narėse arba valstybių narių prisijungimo prie jos atsižvelgiant į Europos Sąjungos interesus

(2014/241/ES)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 192 straipsnio 1 dalį kartu su 218 straipsnio 6 dalies a punkto v papunkčiu ir 218 straipsnio 8 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą,

kadangi:

- (1) po Tarptautinėje saugaus ir aplinkai tinkamo laivų perdirbimo konferencijoje vykusių svarstymų 2009 m. gegužės 15 d. Tarptautinėje jūrų organizacijoje (TJO) buvo priimta Honkongo konvencija dėl saugaus ir aplinkai tinkamo laivų perdirbimo (toliau – Konvencija). Konvencija taikoma laivų projektavimui, statybai, eksploatavimui ir paruošimui, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos saugiam ir aplinką tausojančiam jų perdirbimui, nesukeliant pavojaus laivų saugumui ir eksploatavimo efektyvumui. Joje taip pat numatomas saugus ir aplinką tausojantis laivų perdirbimo kompleksų eksploatavimas ir tinkamo laivų perdirbimo atitikties reikalavimams užtikrinimo mechanizmo nustatymas;
- (2) Konvencija įsigalioja praėjus 24 mėnesiams nuo tos dienos, kai ją ratifikuoja mažiausiai 15 valstybių, kurių prekybiniai laivynai kartu sudėjus sudaro mažiausiai 40 % pasaulio prekybinio laivyno bendrosios talpos ir kurių bendras didžiausias perdirbtų laivų metinis tūris per pastaruosius 10 metų sudaro ne mažiau kaip 3 % tų valstybių visų prekybinių laivų bendrosios talpos;
- (3) Taryba savo 2009 m. spalio 21 d. išvadose aktyviai ragino valstybes nares ratifikuoti Konvenciją teikiant jai pirmenybę, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos jai kuo greičiau įsigaliojanti ir tikrai bei veiksmingai keisti padėtį šiame sektoriuje;
- (4) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 1257/2013 ⁽¹⁾, be kita ko, siekiama kuo labiau sumažinti ir kiek praktiškai įmanoma panaikinti dėl laivų perdirbimo kylantį neigiamą poveikį žmonių sveikatai bei aplinkai ir sudaryti palankesnes sąlygas Konvencijos ratifikavimui. To reglamento 5 straipsnio 9 dalyje, 7 straipsnio 2 dalyje, 10 straipsnio 1 ir 2 dalyse bei 12 straipsnio 1 ir 3 dalyse numatomas Sąjungos teisės suderinimas su Konvencija. 32 straipsnio 4 dalyje nurodomas valstybių narių, kurios neturi su jų vėliavomis plaukiojančių ar su jų vėliavomis įregistruotų laivų arba yra nutraukusios laivų registravimą savo nacionaliniuose laivų registruose, atvejis. Tos valstybės narės gali nukrypti nuo tam tikrų reglamento nuostatų, jei nėra nė vieno su jų vėliava įregistruoto laivo. Taigi Taryba turėtų įgalinti valstybes nares, kurios neturi su jų vėliavomis plaukiojančių ar su jų vėliavomis įregistruotų laivų, patenkančių į Konvencijos taikymo sritį, ją ratifikuoti arba prisijungti prie jos;
- (5) Sąjunga negali prisijungti prie Konvencijos, nes jos šalimis gali būti tik valstybės;
- (6) todėl Sąjunga turėtų leisti valstybėms narėms, kurios turi su jų vėliavomis plaukiojančių ar su jų vėliavomis įregistruotų laivų, patenkančių į Konvencijos taikymo sritį, ją ratifikuoti arba prisijungti prie jos,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Valstybės narės yra įgaliojamos išimtinai Sąjungos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu ratifikuoti 2009 m. Honkongo tarptautinę konvenciją dėl saugaus ir aplinkai tinkamo laivų perdirbimo arba prie jos prisijungti.

⁽¹⁾ 2013 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1257/2013 dėl laivų perdirbimo, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1013/2006 ir Direktyva 2009/16/EB (OL L 330, 2013 12 10, p. 1).

2 straipsnis

Valstybės narės, kurios ratifikavo Konvenciją arba prie jos prisijungė, praneša apie tai Komisijai per 6 mėnesius nuo ratifikavimo ar prisijungimo dokumentų deponavimo TJO Generaliniam sekretoriui dienos.

Taryba iki 2018 m. gruodžio 31 d. peržiūrės ratifikavimo eigą.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Liuksemburge 2014 m. balandžio 14 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
A. TSAFTARIS

TARYBOS SPRENDIMAS**2014 m. balandžio 14 d.****dėl Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos susitarimo dėl vizų režimo supaprastinimo sudarymo**

(2014/242/ES)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 77 straipsnio 2 dalies a punktą kartu su 218 straipsnio 6 dalies antros pastraipos a punktu,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

atsižvelgdama į Europos Parlamento pritarimą,

kadangi:

- (1) pagal Tarybos sprendimą 2013/695/ES ⁽¹⁾ 2013 m. lapkričio 29 d. buvo pasirašytas Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos susitarimas dėl vizų režimo supaprastinimo (toliau – Susitarimas), su sąlyga, kad jis bus sudarytas;
- (2) Susitarimas turėtų būti patvirtintas;
- (3) šis sprendimas yra Šengeno *acquis* nuostatų, kurias įgyvendinant Jungtinė Karalystė nedalyvauja pagal Tarybos sprendimą 2000/365/EB ⁽²⁾, plėtojimas; todėl Jungtinė Karalystė nedalyvauja jį priimant ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (4) šis sprendimas yra Šengeno *acquis* nuostatų, kurias įgyvendinant Airija nedalyvauja pagal Tarybos sprendimą 2002/192/EB ⁽³⁾, plėtojimas; todėl Airija nedalyvauja jį priimant ir jis nėra jai privalomas ar taikomas;
- (5) pagal prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo pridėto Protokolo Nr. 22 dėl Danijos pozicijos 1 ir 2 straipsnius Danija nedalyvauja priimant šį sprendimą ir jis nėra jai privalomas ar taikomas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sąjungos vardu patvirtinamas Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos susitarimas dėl vizų režimo supaprastinimo.

Susitarimo tekstas pridedamas prie šio sprendimo.

2 straipsnis

Tarybos pirmininkas Sąjungos vardu pateikia Susitarimo 14 straipsnio 1 dalyje numatytą pranešimą ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ 2013 m. lapkričio 25 d. Tarybos sprendimas 2013/695/ES dėl Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos susitarimo dėl vizų režimo supaprastinimo pasirašymo Europos Sąjungos vardu (OL L 320, 2013 11 30, p. 7).

⁽²⁾ 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos sprendimas 2000/365/EB dėl Jungtinės Didžiosios Britanijos ir Šiaurės Airijos Karalystės prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas (OL L 131, 2000 6 1, p. 43).

⁽³⁾ 2002 m. vasario 28 d. Tarybos sprendimas 2002/192/EB dėl Airijos prašymo dalyvauti įgyvendinant kai kurias Šengeno *acquis* nuostatas (OL L 64, 2002 3 7, p. 20).

⁽⁴⁾ Susitarimo įsigaliojimo datą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbs Tarybos Generalinis sekretoriatas.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Liuksemburge 2014 m. balandžio 14 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
A. TSAFTARIS

Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos
SUSITARIMAS
dėl vizų režimo supaprastinimo

EUROPOS SAJUNGA, toliau – Sąjunga,

ir

AZERBAIDŽANO RESPUBLIKA,

(toliau – Šalys),

SIEKDAMOS palengvinti žmonių tarpusavio ryšius kaip svarbią sąlygą stabiliam ekonominių, humanitarinių, kultūrinių, mokslinių ir kitų ryšių vystymui, abipusiškumo pagrindu supaprastinant vizų išdavimo tvarką Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos piliečiams;

ATSIŽVELGDAMOS į Partnerystės ir bendradarbiavimo susitarimą, kuriuo sukuriama Sąjungos bei jos valstybių narių ir Azerbaidžano Respublikos partnerystė, ir į 2010 m. pradėtas derybas dėl ES ir Azerbaidžano asociacijos susitarimo sudarymo;

ATSIŽVELGDAMOS į 2009 m. gegužės 7 d. Prahoje įvykusio Rytų partnerystės aukščiausiojo lygio susitikimo bendrą deklaraciją, kuria pareikšta politinė parama vizų režimo liberalizavimui saugioje erdvėje;

PRIPAŽINDAMOS, kad toks vizų režimo supaprastinimas neturėtų skatinti neteisėtos migracijos, ir skirdamos ypatingą dėmesį saugumui ir readmisijai;

ATSIŽVELGDAMOS į Protokolą dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos pozicijos dėl laisvės, saugumo ir teisingumo erdvės ir Protokolą dėl į Europos Sąjungos sistemą integruotos Šengeno *acquis*, pridėtus prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo, ir patvirtindamos, kad šio susitarimo nuostatos netaikomos Jungtinei Karalystei ir Airijai;

ATSIŽVELGDAMOS į Protokolą dėl Danijos pozicijos, pridėtą prie Europos Sąjungos sutarties ir Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo, ir patvirtindamos, kad šio susitarimo nuostatos netaikomos Danijos Karalystei,

SUSITARĖ:

1 straipsnis

Tikslas ir taikymo sritis

Šio susitarimo tikslas – abipusiškumo pagrindu supaprastinti vizų ne ilgesniam kaip 90 dienų per 180 dienų buvimo laikotarpiui išdavimo tvarką Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos piliečiams.

2 straipsnis

Bendroji taisyklė

1. Šiuo susitarimu numatomas vizų režimo supaprastinimas taikomas Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos piliečiams tik tais atvejais, kai jie neatleidžiami nuo vizos reikalavimo Azerbaidžano Respublikos, Sąjungos arba valstybių narių įstatymais ir kitais teisės aktais, šiuo susitarimu arba kitais tarptautiniais susitarimais.

2. Šiame susitarime nenumatytiems klausimams, pvz., atsakymui išduoti vizą, kelionės dokumentų pripažinimui, pragyvenimui pakankamų lėšų įrodymui ir draudimui atvykti bei išsiuntimo priemonėms, taikoma Azerbaidžano Respublikos, valstybių narių nacionalinė teisė arba Sąjungos teisė.

3 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame susitarime:

- a) valstybė narė – bet kuri Europos Sąjungos valstybė narė, išskyrus Danijos Karalystę, Airijos Respubliką ir Jungtinę Karalystę;
- b) Sąjungos pilietis – valstybės narės, kaip apibrėžta a punkte, pilietis;
- c) Azerbaidžano Respublikos pilietis – bet kuris Azerbaidžano Respublikos pilietybę pagal joje galiojančius teisės aktus turintis asmuo;
- d) viza – valstybės narės arba Azerbaidžano Respublikos išduotas leidimas vykti tranzitu per valstybių narių arba Azerbaidžano Respublikos teritoriją arba per 180 dienų laikotarpį į tą teritoriją atvykti numatytam laikui, kuris yra ne ilgesnis kaip 90 dienų;
- e) teisėtai gyvenantis asmuo – tai:
 - Azerbaidžano Respublikos atveju – Sąjungos pilietis, gavęs laikiną arba nuolatinį leidimą gyventi Azerbaidžano Respublikos teritorijoje ilgiau kaip 90 dienų,
 - Sąjungos atveju – Azerbaidžano Respublikos pilietis, Sąjungos arba valstybių narių teisės aktų pagrindu turintis leidimą arba teisę valstybės narės teritorijoje būti ilgiau kaip 90 dienų.

4 straipsnis

Kelionės tikslą įrodantys dokumentai

1. Šių kategorijų Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos piliečiams pakanka toliau išvardytų dokumentų vykimo į kitą susitariančiąją šalį tikslui pagrįsti:
 - a) artimiems giminaičiams – sutuoktiniams, vaikams (įskaitant įvaikius), tėvams (įskaitant globėjus), seneliams ir vaikaičiams, lankantiems Europos Sąjungos piliečius, teisėtai gyvenančius Azerbaidžano Respublikos teritorijoje arba Azerbaidžano Respublikos piliečius, teisėtai gyvenančius valstybėse narėse, arba Europos Sąjungos piliečius, gyvenančius valstybės narės, kurios piliečiai jie yra, teritorijoje, arba Azerbaidžano Respublikos piliečius, gyvenančius Azerbaidžano Respublikos teritorijoje:
 - priimančiojo asmens raštiško kvietimo;
 - b) nedarant poveikio 10 straipsniui, oficialių delegacijų nariams, įskaitant šių delegacijų nuolatinius narius, kurie pagal oficialių valstybėms narėms, Europos Sąjungai ar Azerbaidžano Respublikai adresuotą kvietimą dalyvauja oficialiuose susitikimuose, konsultacijose, derybose arba mainų programose, taip pat renginiuose, kuriuos Azerbaidžano Respublikos arba kurios nors iš valstybių narių teritorijoje organizuoja tarpvyriausybines organizacijas:
 - valstybės narės arba Azerbaidžano Respublikos kompetentingos institucijos arba Europos Sąjungos institucijos laiško, patvirtinančio, kad vizos prašantis asmuo yra atitinkamai jos delegacijos narys arba nuolatinis jos delegacijos narys, vykstantis į kitos šalies teritoriją dalyvauti pirmiau minėtuose renginiuose, kartu su oficialaus kvietimo kopija;
 - c) verslininkams ir verslo organizacijų atstovams:
 - priimančiojo juridinio asmens arba įmonės, organizacijos arba tokio juridinio asmens arba įmonės biuro arba filialo, Azerbaidžano Respublikos arba valstybių narių valstybinės ar vietos valdžios institucijos arba organizacinio komiteto arba prekybos ir pramonės parodų, konferencijų ir simpoziumų, rengiamų Azerbaidžano Respublikos arba vienos iš valstybių narių teritorijoje, raštiško kvietimo, patvirtinto kompetentingos valdžios institucijos pagal nacionalinės teisės aktus;
 - d) vairuotojams, vykdančiams tarptautinius krovinių ir keleivių pervežimus tarp Azerbaidžano Respublikos ir valstybių narių transporto priemonėmis, registruotomis valstybėse narėse arba Azerbaidžano Respublikoje:
 - raštiško Azerbaidžano Respublikos nacionalinės vežėjų įmonės arba asociacijos (sąjungos) arba valstybių narių nacionalinių vežėjų asociacijų kvietimo dėl tarptautinių pervežimų keliais, kuriame nurodomas kelionių tikslas, maršrutas, trukmė ir dažnumas;

- e) mokiniams, studentams, aukštesnių studijų pakopų studentams ir lydintiesiems mokytojams, kurie vyksta studijų arba mokymo tikslais, įskaitant mainų programas ir kitokią su mokyklomis susijusią veiklą:
- raštiško priimančiojo universiteto, akademijos, instituto, kolegijos arba mokyklos kvietimo arba pažymos dėl įtraukimo į studentų sąrašus, studento pažymėjimo arba lankytinų kursų pažymėjimo;
- f) mokslo, akademinėje, kultūros ir meno veikloje, įskaitant universitetų ir kitokias mainų programas, dalyvaujantiems asmenims:
- priimančiosios organizacijos raštiško kvietimo dalyvauti tokioje veikloje;
- g) žurnalistams ir juos lydintiems techniniams darbuotojams, einantiems profesines pareigas:
- profesinės organizacijos arba prašymą išduoti vizą teikiančio asmens darbdavio išduoto pažymėjimo arba kito dokumento, kuriuo patvirtinama, kad atitinkamas asmuo yra kvalifikuotas žurnalistas, ir kad kelionės tikslas – atlikti žurnalistinį darbą, arba kad šis asmuo yra žurnalistą lydintis techninis darbuotojas, einantis profesines pareigas;
- h) tarptautinių sporto renginių dalyviams ir juos lydintiems asmenims, einantiems profesines pareigas:
- priimančiosios organizacijos, kompetentingos institucijos, valstybės narės arba Azerbaidžano Respublikos nacionalinės sporto federacijos, arba Azerbaidžano Respublikos nacionalinio olimpinio komiteto arba valstybių narių nacionalinių olimpinių komitetų raštiško kvietimo;
- i) susigiminiavusių miestų organizuojamų oficialių mainų programų dalyviams:
- šių miestų administracijų vadovų (merų) raštiško kvietimo;
- j) dėl medicininių priežasčių vykstantiems asmenims ir, jei reikia, juos lydintiems asmenims:
- oficialaus medicinos įstaigos dokumento, patvirtinančio, kad būtina medicininė priežiūra šioje institucijoje ir būtinas lydintysis asmuo, taip pat pakankamų lėšų mediciniam gydymui apmokėti įrodymo;
- k) laisvųjų profesijų atstovams, dalyvaujantiems tarptautinėse parodose, konferencijose, simpoziumuose, seminaruose ar kituose panašiuose renginiuose, organizuojamuose Azerbaidžano Respublikos arba valstybių narių teritorijose:
- priimančiosios organizacijos raštiško kvietimo, kuriuo patvirtinama, kad atitinkamas asmuo dalyvauja renginyje;
- l) pilietinės visuomenės organizacijų atstovams, kurie vyksta mokymosi, seminarų, konferencijų tikslais, įskaitant mainų programas:
- priimančiosios organizacijos raštiško kvietimo, patvirtinimo, kad asmuo yra pilietinės visuomenės organizacijos atstovas ir tokios organizacijos įsteigimo pažymėjimo iš atitinkamo registro, išduoto valstybinės valdžios institucijos, laikantis nacionalinės teisės nuostatų;
- m) į laidotuves vykstantiems giminaičiams:
- oficialaus dokumento, patvirtinančio mirties faktą, taip pat dokumento, kuriame nurodytas pareiškėjo ir palaidoto asmens giminystės arba kitoks ryšys;
- n) lankantiems kariškių arba civilių kapus:
- oficialaus dokumento, patvirtinančio palaidojimo faktą ir tai, kad kapas yra išlikęs, taip pat pareiškėjo ir palaidoto asmens giminystės arba kitokio ryšio įrodymo.
2. Šio straipsnio 1 dalyje minimame raštiškame kvietime turi būti nurodyta tokia informacija:
- a) kviečiamojo asmens: vardas ir pavardė, gimimo data, lytis, pilietybė, paso numeris, kelionės laikas ir tikslas, atvykimą į šalį skaičius ir, tam tikrais atvejais, kartu su kviečiamuoju asmeniu vykstančių sutuoktinio ir vaikų vardai ir pavardės;
- b) kviečiančiojo asmens: vardas, pavardė ir adresas;

- c) kviečiančiojo juridinio asmens, įmonės ar organizacijos: visas pavadinimas, adresas ir,
- jeigu kvietimą išduoda organizacija arba įstaiga, – kvietimą pasirašančio asmens vardas, pavardė ir pareigos;
 - jeigu kviečiantysis asmuo yra juridinis asmuo arba įmonė, arba tokio juridinio asmens arba įmonės biuras ar filialas, registruotas valstybės narės arba Azerbaidžano Respublikos teritorijoje, – registracijos numeris pagal atitinkamos valstybės narės arba Azerbaidžano nacionalinės teisės aktus.
3. Šio straipsnio 1 dalyje išvardytų kategorijų piliečiams visų kategorijų vizos išduodamos supaprastinta tvarka, nereikalaujant jokio kito kelionės tikslo pagrindimo, kvietimo arba patvirtinimo, numatyto Šalių teisės aktuose.

5 straipsnis

Daugkartinių vizų išdavimas

1. Valstybių narių ir Azerbaidžano Respublikos diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos išduoda daugkartines vizas, kurios galioja ne ilgiau kaip penkerius metus, šių kategorijų piliečiams:

- a) sutuoktiniams, vaikams (įskaitant įvaikius), kuriems nėra suėję 21 metai arba išlaikomiems, tėvams (įskaitant globėjus), lankantiems Europos Sąjungos piliečius, teisėtai gyvenančius Azerbaidžano Respublikos teritorijoje arba Azerbaidžano Respublikos piliečiams, teisėtai gyvenančius valstybių narių teritorijoje, arba Europos Sąjungos piliečius, gyvenančius valstybės narės, kurios piliečiai jie yra, teritorijoje, arba Azerbaidžano Respublikos piliečius, gyvenančius Azerbaidžano Respublikos teritorijoje;
- b) oficialių delegacijų nuolatiniais nariams, kurie pagal oficialų valstybėms narėms, Europos Sąjungai ar Azerbaidžano Respublikai adresuotą kvietimą reguliariai dalyvaus susitikimuose, konsultacijose, derybose arba mainų programose, taip pat renginiuose, kuriuos Azerbaidžano Respublikos arba kurios nors iš valstybių narių teritorijoje organizuoja tarpvyriausybines organizacijos;

Kai akivaizdu, kad keliauti dažnai arba reguliariai būtina arba ketinama trumpesnę laikotarpį, nukrypstant nuo pirmo sakinio išduodama daugkartinė viza, galiojanti tik atitinkamą laikotarpį, ypač jeigu:

- a punkte nurodytų asmenų atveju – teisėtai vienoje iš valstybių narių gyvenančių Azerbaidžano Respublikos piliečių, arba teisėtai Azerbaidžano Respublikoje gyvenančių Sąjungos piliečių leidimo teisėtai gyventi galiojimo trukmė,
- b punkte nurodytų asmenų atveju – nuolatinio oficialios delegacijos nario statuso galiojimo trukmė,

yra trumpesnė nei penkeri metai.

2. Valstybių narių ir Azerbaidžano Respublikos diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos išduoda vienus metus galiojančias daugkartines vizas šių kategorijų piliečiams (su sąlyga, kad per praėjusius metus jie buvo gavę bent vieną vizą, pasinaudoję ja laikydamiesi lankomos valstybės teisės aktų, reglamentuojančių atvykimą ir buvimą jos teritorijoje):

- a) studentams ir aukštesnių studijų pakopų studentams, kurie reguliariai vyksta studijų arba mokymosi tikslais, taip pat pagal mainų programas;
- b) žurnalistams ir juos lydintiems techniniams darbuotojams, einantiems profesines pareigas;
- c) susigiminiavusių miestų organizuojamų oficialių mainų programų dalyviams;
- d) vairuotojams, vykdančioms tarptautinius krovinių ir keleivių pervežimus tarp Azerbaidžano Respublikos ir valstybių narių teritorijų transporto priemonėmis, registruotomis valstybėse narėse arba Azerbaidžano Respublikoje;
- e) asmenims, kuriems dėl medicininių priežasčių būtina reguliariai lankytis valstybėse narėse, ir, jei reikia, juos lydintiems asmenims;
- f) tarptautinėse parodose, konferencijose, simpoziumuose, seminaruose ar kituose panašiuose renginiuose dalyvaujančioms laisvųjų profesijų atstovams, kurie reguliariai vyksta į Azerbaidžano Respubliką arba valstybes nares;

- g) pilietinės visuomenės organizacijų atstovams, kurie reguliariai vyksta į Azerbaidžano Respubliką arba valstybes nares mokymosi, seminarų, konferencijų tikslais, įskaitant mainų programas;
- h) mokslo, kultūros ir meno veikloje, įskaitant universitetų ir kitokius mainus, dalyvaujantiems asmenims, kurie reguliariai vyksta į Azerbaidžano Respubliką arba valstybes nares;
- i) tarptautinių sporto renginių dalyviams ir juos lydintiems asmenims, einantiems profesines pareigas;
- j) oficialių delegacijų nariams, kurie pagal oficialų valstybėms narėms, Europos Sąjungai ar Azerbaidžano Respublikai adresuotą kvietimą reguliariai dalyvaus susitikimuose, konsultacijose, derybose arba mainų programose, taip pat renginiuose, kurias Azerbaidžano Respublikos arba kurios nors iš valstybių narių teritorijoje organizuoja tarpvalstybinės organizacijos;
- k) verslininkams ir verslo organizacijų atstovams, kurie reguliariai vyksta į Azerbaidžano Respubliką arba valstybes nares.

Kai akivaizdu, kad keliauti dažnai arba reguliariai būtina arba ketinama trumpesnį laikotarpį, nukrypstant nuo pirmo sakinio išduodama tik atitinkamą laikotarpį galiojanti daugkartinė viza.

3. Valstybių narių ir Azerbaidžano Respublikos diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos šio straipsnio 2 dalyje išvardytų kategorijų asmenims išduoda nuo 2 iki 5 metų galiojančias daugkartines visas, su sąlyga, kad per praėjusius 2 metus jie pasinaudojo vienus metus galiojančia daugkartine viza laikydamiesi lankomos valstybės teisės aktų, reglamentuojančių atvykimą ir buvimą jos teritorijoje, išskyrus tuos atvejus, kai akivaizdu, kad keliauti dažnai arba reguliariai būtina arba ketinama trumpesnį laikotarpį – tuomet išduodama tik atitinkamą laikotarpį galiojanti daugkartinė viza.

4. Šio straipsnio 1–3 dalyse išvardytų asmenų visa buvimo valstybių narių arba Azerbaidžano Respublikos teritorijoje trukmė negali viršyti 90 dienų per 180 dienų laikotarpį.

6 straipsnis

Prašymo išduoti vizą tvarkymo mokestis

1. Prašymo išduoti vizą tvarkymo mokestis yra 35 EUR.

Ši suma gali būti peržiūrėta 14 straipsnio 4 dalyje nustatyta tvarka.

2. Nedarant poveikio šio straipsnio 3 daliai, nuo prašymo išduoti vizą tvarkymo mokesčio atleidžiami šių kategorijų asmenys:

- a) Europos Sąjungos piliečių, teisėtai gyvenančių Azerbaidžano Respublikos teritorijoje arba Azerbaidžano Respublikos piliečių, teisėtai gyvenančių valstybių narių teritorijoje, arba Europos Sąjungos piliečių, gyvenančių valstybės narės, kurios piliečiai jie yra, teritorijoje, ir Azerbaidžano Respublikos piliečių, gyvenančių Azerbaidžano Respublikos teritorijoje, artimi giminaičiai – sutuoktiniai, vaikai (įskaitant įvaikius), tėvai (įskaitant globėjus), seneliai ir vaikaičiai;
- b) oficialių delegacijų nariai, įskaitant nuolatinius oficialių delegacijų narius, kurie pagal oficialų valstybėms narėms, Europos Sąjungai ar Azerbaidžano Respublikai adresuotą kvietimą dalyvaus oficialiuose susitikimuose, konsultacijose, derybose arba mainų programose, taip pat renginiuose, kurias Azerbaidžano Respublikos arba kurios nors iš valstybių narių teritorijoje organizuoja tarpvalstybinės organizacijos;
- c) mokiniai, studentai, aukštesniųjų studijų pakopų studentai ir lydintieji mokytojai, kurie vyksta studijų arba mokymo tikslais, įskaitant mainų programas ir kitokią su mokyklomis susijusią veiklą;
- d) neįgalieji ir, jei reikia, juos lydintys asmenys;
- e) tarptautinių sporto renginių dalyviai ir juos lydintys asmenys, einantys profesines pareigas;
- f) mokslo, kultūros ir meno veikloje, įskaitant universitetų ir kitokias mainų programas, dalyvaujantys asmenys;

- g) asmenys, pateikę dokumentus, įrodančius jų kelionės būtinybę dėl humanitarinių priežasčių, įskaitant skubios medicininės pagalbos gavimą, ir tokių asmenų lydintis asmuo, arba asmenys, vykstantys į artimo giminaičio laidotuves arba norintys aplankyti sunkiai sergantį artimą giminaitį;
- h) pilietinės visuomenės organizacijų atstovai, kai vykstama mokymosi, seminarų, konferencijų tikslais, įskaitant mainų programas;
- i) pensininkai;
- j) vaikai iki 12 metų;
- k) žurnalistai ir juos lydintys techniniai darbuotojai, einantys profesines pareigas.

3. Jei išduodama vizas valstybė narė arba Azerbaidžano Respublika bendradarbiauja su išorės paslaugų teikėju, jis gali imti aptarnavimo mokestį. Šis mokestis proporcingas išorės paslaugų teikėjo sąnaudoms, patirtoms teikiant paslaugą, ir neviršija 30 EUR. Valstybės narės ir Azerbaidžano Respublika visiems prašymą išduoti vizą pateikiantiems asmenims palieka galimybę tiesiogiai teikti prašymus jų konsulatuose.

Bendradarbiaudamas su Sąjunga išorės paslaugų teikėjas vykdo veiklą laikydamasis Vizų kodekso ir visapusiškai laikydamasis Azerbaidžano Respublikos teisės aktų.

Bendradarbiaudamas su Azerbaidžano Respublika, išorės paslaugų teikėjas vykdo veiklą laikydamasis Azerbaidžano Respublikos ir ES valstybių narių teisės aktų.

7 straipsnis

Prašymo išduoti vizą tvarkymo procedūrų trukmė

1. Valstybių narių ir Azerbaidžano Respublikos diplomatinės atstovybės ir konsulinės įstaigos priima sprendimą dėl prašymo išduoti vizą per 10 kalendorinių dienų nuo prašymo ir vizai išduoti reikalingų dokumentų gavimo.
2. Atskirais atvejais, t. y. jeigu reikalingas išsamesnis prašymo nagrinėjimas, sprendimo dėl prašymo išduoti vizą priėmimo laikotarpis gali būti pratęstas iki 30 kalendorinių dienų.
3. Skubiais atvejais sprendimo dėl prašymo išduoti vizą priėmimo laikotarpis gali būti sutrumpintas iki 2 arba mažiau darbo dienų.

Jei reikalaujama, kad prašymai išduoti vizą būtų pateikiami susitarus dėl susitikimo, toks susitikimas paprastai turi įvykti per dvi savaites nuo tos dienos, kai jo buvo paprašyta. Nepaisant ankstesnio sakinio, išorės paslaugų teikėjai užtikrina, kad vizos prašymą kaip taisyklė būtų galima pateikti nevilkinant.

Pagrįstais skubiais atvejais konsulas gali leisti prašymą išduoti vizą pateikiantiems asmenims pateikti jį nesusitarus dėl susitikimo arba susitikimas paskiriamas nedelsiant.

8 straipsnis

Išvykimas, jeigu buvo prarasti arba pavogti dokumentai

Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos piliečiai, pametę savo asmens tapatybės dokumentus arba iš kurių šie dokumentai buvo pavogti jiems lankantis Azerbaidžano Respublikos arba valstybių narių teritorijoje, gali išvykti iš Azerbaidžano Respublikos arba valstybių narių teritorijos be vizos arba kitokio leidimo, pateikę galiojančius asmens tapatybės dokumentus, suteikiančius teisę kirsti sieną, išduotus valstybių narių arba Azerbaidžano Respublikos diplomatinėms atstovybių arba konsulinių įstaigų.

9 straipsnis

Vizos pratęsimas išskirtinėmis aplinkybėmis

Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos piliečiams, kurie neturi galimybės išvykti iš Azerbaidžano Respublikos arba valstybių narių teritorijos iki jų vizoje nurodytos datos dėl *force majeure* priežasčių, jiems išduotų vizų galiojimo ir (arba) buvimo terminas pratęsiamas nemokamai pagal Azerbaidžano Respublikos arba priimančiosios valstybės narės teisės aktus laikotarpiui, kuris reikalingas grįžimui į valstybę, kurioje jie gyvena.

10 straipsnis

Diplomatiniai pasai

1. Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos piliečiai, turintys galiojančius diplomatinius pasus, gali atvykti, išvykti arba vykti tranzitu per Azerbaidžano Respublikos arba valstybių narių teritoriją be vizų.
2. Šio straipsnio 1 dalyje paminėti piliečiai Azerbaidžano Respublikos arba valstybių narių teritorijoje be vizos gali būti ne ilgiau kaip 90 dienų per 180 dienų laikotarpį.

11 straipsnis

Teritorinis vizų galiojimas

Atsižvelgiant į nacionalines Azerbaidžano Respublikos ir valstybių narių taisykles ir teisės aktus dėl nacionalinio saugumo ir ES normas dėl vizų, galiojančių ribotoje teritorijoje, Sąjungos ir Azerbaidžano piliečiai gali keliauti valstybių narių ir Azerbaidžano Respublikos teritorijoje tuo pačiu pagrindu kaip ir Azerbaidžano Respublikos ir Europos Sąjungos piliečiai.

12 straipsnis

Jungtinis susitarimo valdymo komitetas

1. Šalys įsteigia Jungtinį ekspertų komitetą (toliau – komitetas), sudarytą iš Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos atstovų. Sąjungai atstovauja Europos Komisija, kuriai padeda valstybių narių ekspertai.
2. Komiteto užduotys visų pirma yra šios:
 - a) prižiūrėti, kaip įgyvendinamas šis susitarimas;
 - b) siūlyti šio susitarimo pakeitimus arba papildymus;
 - c) spręsti ginčus, kylančius dėl šio susitarimo nuostatų aiškinimo ar taikymo.
3. Komitetas susitinka pagal poreikį vienos iš Šalių prašymu bent kartą per metus.
4. Komitetas nustato savo darbo tvarkos taisykles.

13 straipsnis

Šio susitarimo ryšys su dvišaliais valstybių narių ir Azerbaidžano Respublikos susitarimais

Nuo šio susitarimo įsigaliojimo dienos jo nuostatos yra viršesnės už visų dvišalių arba daugiašalių sutarčių ar susitarimų, sudarytų tarp atskirų valstybių narių ir Azerbaidžano Respublikos, nuostatas tiek, kiek šių sutarčių ar susitarimų nuostatos apima klausimus, reglamentuojamus šiuo susitarimu.

14 straipsnis

Baigiamosios nuostatos

1. Šį susitarimą Šalys ratifikuoja arba tvirtina pagal savo atitinkamas procedūras ir jis įsigalioja kito mėnesio po dienos, kai Šalys pranešė viena kitai, kad atliko pirmiau minėtas procedūras, pirmą dieną.
2. Nukrypstant nuo šio straipsnio 1 dalies, šis susitarimas įsigalioja tik Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos susitarimo dėl readmisijos įsigaliojimo dieną, jeigu ši diena yra vėlesnė už šio straipsnio 1 dalyje nurodytą datą.
3. Šis susitarimas sudaromas neapibrėžtam laikotarpiui, nebent būtų nutrauktas pagal šio straipsnio 6 dalį.
4. Šis susitarimas gali būti keičiamas raštišku Šalių susitarimu. Pakeitimai įsigalioja po to, kai Šalys viena kitai praneša, kad jos yra atlikusios tam reikalingas vidaus procedūras.
5. Kiekviena Šalis gali visiškai arba iš dalies sustabdyti šio susitarimo taikymą viešosios tvarkos, nacionalinio saugumo užtikrinimo arba visuomenės sveikatos apsaugos sumetimais. Apie sprendimą dėl sustabdymo kitai Šaliai pranešama ne vėliau kaip likus 48 valandoms iki tokio sprendimo įsigaliojimo. Šio susitarimo taikymą sustabdžiusi Šalis iš karto informuoja kitą Šalį, jeigu sustabdymo priežastys nustoja galioti.
6. Kiekviena Šalis gali nutraukti šį susitarimą raštu pranešdama kitai Šaliai. Šis susitarimas netenka galios po 90 dienų nuo tokio pranešimo dienos.

Priimta Vilniuje du tūkstančiai tryliktyjų metų lapkričio dvidešimt devintą dieną dviem egzemplioriais anglų, bulgarų, čekų, danų, estų, graikų, ispanų, italų, kroatų, latvių, lenkų, lietuvių, maltiečių, olandų, portugalų, prancūzų, rumunų, slovākų, slovėnų, suomių, švedų, vengrų, vokiečių ir azerbaidžaniečių kalbomis; visi tekstai yra autentiški.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 Avropa İttifaqı adından

За Азербайджанската република
 Por la República de Azerbaiyán
 Za Ázerbájdžánskou republiku
 For Republikken Aserbajdsjan
 Für die Republik Aserbajdschan
 Aserbaidžaaani Vabariigi nimel
 Για τη Δημοκρατία του Αζερμπαϊτζάν
 For the Republic of Azerbaijan
 Pour la République d'Azerbaïdjan
 Za Republiku Azerbajdžan
 Per la Repubblica dell'Azerbaigian
 Aserbaidžanas Republikas vārdā –
 Aserbaidžano Respublikos vardu
 Az Azerbajdzsán Köztársaság részéről
 Ghar-Repubblika tal-Azerbajġan
 Voor de Republiek Azerbeidzjan
 W imieniu Republiki Azerbejdżanu
 Pela República do Azerbaijão
 Pentru Republica Azerbaidjan
 Za Azerbajdžanskú republiku
 Za Azerbajdžansko republiko
 Aserbaidžanin tasavallan puolesta
 För Republiken Azerbajdzjan
 Azərbaycan Respublikası adından

SUSITARIMO PROTOKOLAS**dėl valstybių narių, kurios taiko ne visą Šengeno *acquis***

Valstybės narės, kurioms Šengeno *acquis* yra privalomas, tačiau kurios dar neišduoda Šengeno vizų, laukdamos atitinkamo Tarybos sprendimo dėl šio klausimo, išduoda nacionalines vizas, kurios galioja tik jų teritorijoje.

Atsižvelgiant į 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą Nr. 582/2008/EB, nustatantį supaprastintą asmenų kontrolės prie išorės sienų režimą, grindžiamą tam tikrų dokumentų Bulgarijos, Kipro ir Rumunijos vienašališku pripažinimu lygiaverčiais jų išduodamoms nacionalinėms vizoms tranzito per jų teritoriją tikslu ⁽¹⁾, taikomos suderintos priemonės, siekiant supaprastinti Šengeno vizų ir leidimų gyventi turėtojų tranzitą per valstybių narių, kurios kol kas taiko ne visą Šengeno *acquis*, teritoriją.

⁽¹⁾ OLL 161, 2008 6 20, p. 30.

BENDRA DEKLARACIJA**dėl 10 straipsnio, kuriuo reglamentuojami diplomatiniai pasai**

Sąjunga arba Azerbaidžano Respublika gali iš dalies sustabdyti susitarimo, ypač jo 10 straipsnio, taikymą pagal susitarimo 14 straipsnio 5 dalyje nustatytą procedūrą, jeigu kita Šalis pažeidžia 10 straipsnio taikymą arba jo taikymas kelia grėsmę nacionaliniam saugumui.

Jeigu 10 straipsnio įgyvendinimas sustabdomas, abi Šalys pradeda konsultacijas susitarimu įsteigame Jungtiniame komitete, siekdamos išspręsti problemas, dėl kurių buvo sustabdytas įgyvendinimas.

Abi Šalys prioritetu laiko savo įsipareigojimus užtikrinti aukštą diplomatinių pasų saugumo lygį, visų pirma naudodamos biometrinius duomenis. Sąjunga tai užtikrins pagal reikalavimus, nustatytus 2004 m. gruodžio 13 d. Reglamente (EB) Nr. 2252/2004 dėl valstybių narių išduodamų pasų ir kelionės dokumentų apsauginių savybių ir biometrikos standartų ⁽¹⁾.

BENDRA DEKLARACIJA**dėl Danijos**

Šalys pažymi, kad šis susitarimas netaikomas Danijos diplomatinių atstovybių ir konsulinių įstaigų vizų išdavimo tvarkai.

Tokiomis aplinkybėmis pageidautina, kad Danijos ir Azerbaidžano Respublikos valdžios institucijos nedelsdamos sudarytų dvišalį susitarimą dėl trumpalaikių vizų režimo supaprastinimo panašiomis sąlygomis, kokios nustatytos Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos susitarimu.

BENDRA DEKLARACIJA**dėl Jungtinės Karalystės ir Airijos**

Šalys pažymi, kad šis susitarimas netaikomas Jungtinės Karalystės ir Airijos teritorijoje.

Tokiomis aplinkybėmis pageidautina, kad Jungtinės Karalystės, Airijos ir Azerbaidžano Respublikos valdžios institucijos sudarytų dvišalius susitarimus dėl vizų režimo supaprastinimo.

⁽¹⁾ OL L 385, 2004 12 29, p. 1.

BENDRA DEKLARACIJA**dėl Islandijos, Norvegijos, Šveicarijos ir Lichtenšteino**

Šalys atkreipia dėmesį į glaudžius Europos Sąjungos ir Šveicarijos, Islandijos, Lichtenšteino ir Norvegijos santykius, visų pirma pagal 1999 m. gegužės 18 d. ir 2004 m. spalio 26 d. susitarimus dėl šių šalių asociacijos įgyvendinant, taikant ir plėtojant Šengeno *acquis*.

Tokiomis aplinkybėmis pageidautina, kad Šveicarijos, Islandijos, Lichtenšteino bei Norvegijos ir Azerbaidžano Respublikos valdžios institucijos nedelsdamos sudarytų dvišalius susitarimus dėl trumpalaikių vizų režimo supaprastinimo panašiomis sąlygomis, kokios nustatytos Europos Sąjungos ir Azerbaidžano Respublikos susitarimu.

BENDRA DEKLARACIJA**dėl bendradarbiavimo kelionių dokumentų klausimais**

Šalys susitaria, kad pagal 12 straipsnį įsteigtas Jungtinis komitetas prižiūrėdamas, kaip įgyvendinamas šis susitarimas, turėtų įvertinti atitinkamų kelionės dokumentų saugumo lygio poveikį šio susitarimo veikimui. Todėl Šalys susitaria nuolatos informuoti viena kitą apie priemones, kurių imtasi, siekiant, kad vienam asmeniui nebūtų išduodami keli kelionės dokumentai, ir kelionės dokumentų saugumo techniniams aspektams nustatyti, taip pat priemones, susijusias su kelionės dokumentų išdavimo personalizavimo procesu.

BENDRA DEKLARACIJA**dėl tarnybinių pasų**

Atsižvelgdamos į šias derybas Šalys dar kartą patvirtina, kad šiuo susitarimu nedaroma poveikio atskirų valstybių narių ir Azerbaidžano Respublikos galimybei sudaryti dvišalius susitarimus, kuriuose būtų nustatyta, kad vizų reikalavimas netaikomas tarnybinių pasų turėtojams.

TARYBOS SPRENDIMAS**2014 m. balandžio 14 d.****dėl Europos konvencijos dėl sąlygine prieiga grindžiamų paslaugų ir sąlyginės prieigos paslaugų teisinės apsaugos pasirašymo Europos Sąjungos vardu**

(2014/243/ES)

EUROPOS SAJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į 207 straipsnio 4 dalies pirmą pastraipą kartu su 218 straipsnio 5 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) 1999 m. liepos 16 d. Taryba įgaliojo Komisiją Europos bendrijos vardu Europos Taryboje derėtis dėl konvencijos dėl sąlygine prieiga grindžiamų paslaugų ir sąlyginės prieigos paslaugų teisinės apsaugos;
- (2) Europos konvenciją dėl sąlygine prieiga grindžiamų paslaugų ir sąlyginės prieigos paslaugų teisinės apsaugos (toliau – Konvencija) Europos Taryba priėmė 2001 m. sausio 24 d.;
- (3) Konvencija nustatoma reguliavimo sistema, kuri yra beveik identiška tai sistemai, kuri nustatyta Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/84/EB ⁽¹⁾;
- (4) Konvencija įsigaliojo 2003 m. liepos 1 d. ir Sąjunga gali ją pasirašyti;
- (5) pasirašius Konvenciją galėtų būti lengviau taikyti į Direktyvos 98/84/EB nuostatas panašias nuostatas ir už Sąjungos ribų ir nustatyti sąlygine prieiga grindžiamoms paslaugoms taikomą teisės aktą, kuris būtų taikomas visame Europos žemyne;
- (6) Konvencija turėtų būti pasirašyta Sąjungos vardu su sąlyga, kad ji bus sudaryta vėliau,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

*1 straipsnis*Leidžiama pasirašyti Europos konvenciją dėl sąlygine prieiga grindžiamų paslaugų ir sąlyginės prieigos paslaugų teisinės apsaugos ⁽²⁾ Sąjungos vardu su sąlyga, kad Konvencija bus sudaryta.*2 straipsnis*

Tarybos pirmininkas įgaliojamas paskirti asmenį (-is), įgaliotą (-us) Sąjungos vardu pasirašyti Konvenciją.

3 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Liuksemburge 2014 m. balandžio 14 d.

*Tarybos vardu**Pirmininkas*

A. TSAFTARIS

⁽¹⁾ 1998 m. lapkričio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/84/EB dėl sąlygine prieiga grindžiamų paslaugų ir sąlyginės prieigos paslaugų teisinės apsaugos (OL L 320, 1998 11 28, p. 54).

⁽²⁾ Konvencijos tekstas paskelbtas OL L 336, 2011 12 20, p. 2.

REGLAMENTAI

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 436/2014

2014 m. balandžio 23 d.

kuriuo į saugomų kilmės vietos nuorodų ir saugomų geografinių nuorodų registrą įtraukiamas pavadinimas [Piranska sol (SKVN)]

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2012 m. lapkričio 21 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1151/2012 dėl žemės ūkio ir maisto produktų kokybės sistemų ⁽¹⁾, ypač į jo 52 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) remiantis Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 50 straipsnio 2 dalies a punktu, Slovėnijos paraiška įregistruoti pavadinimą „Piranska sol“ paskelbta *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ⁽²⁾;
- (2) prieštaravimo pareiškimų pagal Reglamento (ES) Nr. 1151/2012 51 straipsnį Komisija negavo, todėl pavadinimas „Piranska sol“ turi būti įregistruotas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Šio reglamento priede nurodytas pavadinimas įregistruojamas.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. balandžio 23 d.

Komisijos vardu
Pirmininko pavedimu
Dacian CIOLOS
Komisijos narys

⁽¹⁾ O L L 343, 2012 12 14, p. 1.

⁽²⁾ O L C 353, 2013 12 3, p. 15.

PRIEDAS

Sutarties I priede išvardyti žmonėms vartoti skirti žemės ūkio produktai

1.8 klasė. Kiti Sutarties I priede išvardyti produktai (prieskoniai ir kt.)

SLOVĖNIJA

Piranska sol (SKVN)

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 437/2014**2014 m. balandžio 29 d.****kuriuo 4,5-dichlor-2-oktil-2H-izotiazol-3-onas patvirtinamas kaip esama veiklioji medžiaga, skirta 21-o tipo biocidiniams produktams gaminti****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo ⁽¹⁾, ypač į jo 89 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamente (EB) Nr. 1451/2007 ⁽²⁾ yra nustatytas veikliųjų medžiagų, kurias reikėtų įvertinti, kad jas būtų galima įtraukti į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/8/EB ⁽³⁾ I, IA arba IB priedą, sąrašas. Tame sąrašė yra 4,5-dichlor-2-oktil-2H-izotiazol-3-onas;
- (2) pagal Direktyvos 98/8/EB 11 straipsnio 2 dalį buvo įvertinta, ar 4,5-dichlor-2-oktil-2H-izotiazol-3-oną galima naudoti 21-o tipo produktams, kurie apibrėžti tos direktyvos V priede (puvimą stabdantys produktai) ir atitinka Reglamento (ES) Nr. 528/2012 V priede apibrėžtus 21-o tipo produktus (nuo apaugimo apsaugančius produktus), gaminti;
- (3) Norvegija buvo paskirta ataskaitos rengėja ir 2010 m. gruodžio 21 d. Komisijai pateikė kompetentingos institucijos ataskaitą ir rekomendaciją, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1451/2007 14 straipsnio 4 ir 6 dalyse;
- (4) valstybės narės ir Komisija peržiūrėjo kompetentingos institucijos ataskaitą. Vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 1451/2007 15 straipsnio 4 dalimi peržiūros išvados 2014 m. kovo 13 d. buvo įtrauktos į Biocidinių produktų nuolatinio komiteto peržiūrėtą vertinimo ataskaitą;
- (5) pagal tą vertinimo ataskaitą biocidiniai produktai, kurie naudojami kaip 21-o tipo produktai ir kurių sudėtyje yra 4,5-dichlor-2-oktil-2H-izotiazol-3-ono, turėtų atitikti Direktyvos 98/8/EB 5 straipsnio reikalavimus, jei laikomasi tam tikrų su jų naudojimu susijusių specifikacijų ir sąlygų;
- (6) todėl 4,5-dichlor-2-oktil-2H-izotiazol-3-oną tikslinga patvirtinti kaip veikliąją medžiagą, skirtą 21-o tipo biocidiniams produktams gaminti, jei laikomasi tų specifikacijų ir sąlygų;
- (7) kadangi į vertinimą nebuvo įtrauktos nanomedžiagos, patvirtinimas šioms medžiagoms neturėtų būti taikomas, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 528/2012 4 straipsnio 4 dalyje;
- (8) veiklioji medžiaga turėtų būti patvirtinta praėjus tinkamam laikotarpiui, per kurį suinteresuotosios šalys galėtų imtis parengiamųjų priemonių, reikalingų siekiant laikytis nustatytų naujų reikalavimų;
- (9) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Biocidinių produktų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

4,5-dichlor-2-oktil-2H-izotiazol-3-onas patvirtinamas kaip veiklioji medžiaga, skirta 21-o tipo biocidiniams produktams gaminti, laikantis priede nustatytų specifikacijų ir sąlygų.

⁽¹⁾ OL L 167, 2012 6 27, p. 1.⁽²⁾ 2007 m. gruodžio 4 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1451/2007 dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką 16 straipsnio 2 dalyje nurodytos 10 metų programos antrojo etapo (OL L 325, 2007 12 11, p. 3).⁽³⁾ 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką (OL L 123, 1998 4 24, p. 1).

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. balandžio 29 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO

PRIEDAS

Bendrinis pavadinimas	IUPAC pavadinimas Identifikacijos numeriai	Mažiausias veikliosios medžiagos grynumo laipsnis ⁽¹⁾	Patvirtinimo data	Patvirtinimo galiojimo pabaiga	Produkto tipas	Specialiosios sąlygos ⁽²⁾
4,5-dichlor-2-oktil-2H-izotiazol-3-onas	IUPAC pavadinimas: 4,5-dichlor-2-oktilizo- tiazol-3(2H)-onas EC Nr. 264-843-8 CAS Nr. 64359-81-5	950 g/kg	2016 m. sausio 1 d.	2025 m. gruodžio 31 d.	21	<p>Vertinant produktą ypatingas dėmesys turi būti skiriamas poveikiui, rizikai ir veiksmingumui, susijusiems su tokiais naudojimo būdais, kurie yra įtraukti į autorizacijos liudijimo paraišką, bet nebuvo įvertinti atliekant veikliosios medžiagos Sąjungos lygmens rizikos vertinimą.</p> <p>Asmenys, pateikiantys rinkai neprofesionaliems naudotojams skirtus produktus, kuriuose yra 4,5-dichlor-2-oktil-2H-izotiazol-3-ono, užtikrina, kad su produktais būtų pateikiamos tinkamos pirštinės.</p> <p>Autorizacijos liudijimai išduodami laikantis šių sąlygų:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Pramonės arba profesionaliems naudotojams nustatomos saugaus darbo procedūros ir tinkamos organizacinės priemonės. Jei poveikio negalima sumažinti iki priimtino lygio kitomis priemonėmis, produktas naudojamas su tinkamomis asmens apsaugos priemonėmis. 2) Etiketėse ir, jei yra, naudojimo instrukcijose nurodoma, kad apdorojami paviršiai, kol išdžius, turi būti neprieinami vaikams. 3) Autorizuotų produktų etiketėse ir, jei yra, saugos duomenų lapuose nurodoma, kad produkto naudojimo, techninės priežiūros ir remonto veikla vykdoma apribotoje erdvėje, ant nepralaidaus kieto pagrindo su apsauginiais barjeriais arba ant nepralaidžia medžiaga uždengto grunto, kad produktas nepatektų į aplinką, ir kad visi produkto likučiai ir atliekos, kuriose yra 4,5-dichlor-2-oktil-2H-izotiazol-3-ono, turi būti surenkami ir pakartotinai panaudojami arba pašalinami. 4) Jei produktų liekanų gali likti maiste arba pašaruose, turi būti įvertinta, ar reikia pakeisti esamus arba nustatyti naujus didžiausius leistinus liekanų kiekius (DLLK) pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 470/2009⁽³⁾ arba Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 396/2005⁽⁴⁾ ir turi būti imamasi tinkamų rizikos mažinimo priemonių siekiant užtikrinti, kad taikomi DLLK nebūtų viršijami.

Bendrinis pavadinimas	IUPAC pavadinimas Identifikacijos numeriai	Mažiausias veikliosios medžiagos grynumo laipsnis ⁽¹⁾	Patvirtinimo data	Patvirtinimo galiojimo pabaiga	Produkto tipas	Specialiosios sąlygos ⁽²⁾
						Jei gaminys buvo apdorotas 4,5-dichlor-2-oktil-2H-izotiazol-3-onu arba jo sudėtyje specialiai naudojamas biocidinis produktas, kurio sudėtyje yra 4,5-dichlor-2-oktil-2H-izotiazol-3-ono, arba keli tokie produktai, prireikus, kai yra tikimybė, kad jis liesis su oda arba kad įprastai naudojant gaminį 4,5-dichlor-2-oktil-2H-izotiazol-3-ono pateks į aplinką, asmuo, atsakingas už gaminio teikimą rinkai, užtikrina, kad gaminio etiketėje būtų informacija apie odos jautrinimo riziką bei informacija, nurodyta Reglamento (ES) Nr. 528/2012 58 straipsnio 3 dalies antroje pastraipoje.

⁽¹⁾ Šioje skiltyje nurodyta koncentracija – tai minimali veikliosios medžiagos, naudotos atliekant vertinimą pagal Reglamento (ES) Nr. 528/2012 8 straipsnį, koncentracija. Rinkai pateikiamame produkte esanti veiklioji medžiaga gali būti tokios pačios arba kitokios koncentracijos, jei įrodyta, kad ji yra techniškai lygiavertė įvertintai veikliajai medžiagai.

⁽²⁾ Vertinimo ataskaitų turinys ir išvados, reikalingi Reglamento (ES) Nr. 528/2012 VI priedo bendriesiems principams įgyvendinti, pateikti Komisijos interneto svetainėje <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>.

⁽³⁾ 2009 m. gegužės 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 470/2009, nustatantis Bendrijos farmakologiškai aktyvių medžiagų leistinių liekanų kiekių nustatymo gyvūninės kilmės maisto produktuose tvarką, panaikinantį Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2377/90 ir iš dalies keičiantis Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2001/82/EB ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 726/2004 (OL L 152, 2009 6 16, p. 11).

⁽⁴⁾ 2005 m. vasario 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 396/2005 dėl didžiausių pesticidų likučių kiekių augalinės ir gyvūninės kilmės maiste ir pašaruose ar ant jų ir iš dalies keičiantis Tarybos direktyvą 91/414/EEB (OL L 70, 2005 3 16, p. 1).

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 438/2014**2014 m. balandžio 29 d.****kuriuo ciprokonazolis patvirtinamas kaip esama veiklioji medžiaga, skirta 8-to tipo biocidiniams produktams gaminti****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 528/2012 dėl biocidinių produktų tiekimo rinkai ir jų naudojimo ⁽¹⁾, ypač į jo 89 straipsnio 1 dalies trečią pastraipą,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamente (EB) Nr. 1451/2007 ⁽²⁾ yra nustatytas veikliųjų medžiagų, kurias reikėtų įvertinti, kad jas būtų galima įtraukti į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/8/EB ⁽³⁾ I, IA arba IB priedą, sąrašas. Tame sąrašė yra ciprokonazolis;
- (2) pagal Direktyvos 98/8/EB 11 straipsnio 2 dalį buvo įvertinta, ar ciprokonazolį galima naudoti 8-to tipo produktams (medienos antiseptikams), apibrėžtiems tos direktyvos V priede ir atitinkantiems Reglamento (ES) Nr. 528/2012 V priede apibrėžtus 8-to tipo produktus, gaminti;
- (3) Airija buvo paskirta už ataskaitos rengimą atsakinga valstybe nare ir 2012 m. gegužės 30 d. Komisijai pateikė kompetentingos institucijos ataskaitą ir rekomendaciją, kaip numatyta Reglamento (EB) Nr. 1451/2007 14 straipsnio 4 ir 6 dalyse;
- (4) valstybės narės ir Komisija peržiūrėjo kompetentingos institucijos ataskaitą. Vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 1451/2007 15 straipsnio 4 dalimi peržiūros išvados 2014 m. kovo 13 d. buvo ištrauktos iš Biocidinių produktų nuolatinio komiteto peržiūrėtą vertinimo ataskaitą;
- (5) pagal tą vertinimo ataskaitą biocidiniai produktai, kurie naudojami kaip 8-to tipo produktai ir kurių sudėtyje yra ciprokonazolio, turėtų atitikti Direktyvos 98/8/EB 5 straipsnio reikalavimus, jei laikomasi tam tikrų su jų naudojimu susijusių specifikacijų ir sąlygų;
- (6) todėl ciprokonazolį tikslinga patvirtinti kaip veikliąją medžiagą, skirtą 8-to tipo biocidiniams produktams gaminti, jei laikomasi tų specifikacijų ir sąlygų;
- (7) kadangi į vertinimą nebuvo įtrauktos nanomedžiagos, patvirtinimas šioms medžiagoms neturėtų būti taikomas, kaip nustatyta Reglamento (ES) Nr. 528/2012 4 straipsnio 4 dalyje;
- (8) ataskaitoje daroma išvada, kad ciprokonazolis atitinka Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 1272/2008 ⁽⁴⁾ nustatytus kriterijus, pagal kuriuos jis gali būti klasifikuojamas kaip 1B kategorijos toksiška reprodukcijai medžiaga, ir Reglamento (EB) Nr. 1907/2006 XIII priede nustatytus labai patvarių (vP) ir toksiškų (T) medžiagų kriterijus. Dabartinis suderintas ciprokonazolio klasifikavimas turėtų būti patikslintas pagal Reglamento (EB) Nr. 1272/2008 37 straipsnį, tačiau į tas medžiagai būdingas savybes reikėtų atsižvelgti, siekiant nustatyti patvirtinimo laikotarpį;
- (9) kadangi Reglamento (ES) Nr. 528/2012 90 straipsnio 2 dalies sąlygos yra netenkinamos, reikėtų laikytis dabartinės pagal Direktyvą 98/8/EB taikomos praktikos. Todėl patvirtinimo laikotarpis turėtų būti penkeri metai;
- (10) tačiau autorizuojant produktus pagal Reglamento (ES) Nr. 528/2012 23 straipsnį, ciprokonazolis turi būti laikomas keistinu pagal to reglamento 10 straipsnio 1 dalies d punktą;

⁽¹⁾ O L L 167, 2012 6 27, p. 1.

⁽²⁾ 2007 m. gruodžio 4 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1451/2007 dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką 16 straipsnio 2 dalyje nurodytos 10 metų programos antrojo etapo (O L L 325, 2007 12 11, p. 3).

⁽³⁾ 1998 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/8/EB dėl biocidinių produktų pateikimo į rinką (O L L 123, 1998 4 24, p. 1).

⁽⁴⁾ 2008 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1272/2008 dėl cheminių medžiagų ir mišinių klasifikavimo, ženklinimo ir pakavimo, iš dalies keičiantis ir panaikinantis direktyvas 67/548/EEB bei 1999/45/EB ir iš dalies keičiantis Reglamentą (EB) Nr. 1907/2006 (O L L 353, 2008 12 31, p. 1).

- (11) veiklioji medžiaga turėtų būti patvirtinta praėjus tinkamam laikotarpiui, per kurį suinteresuotosios šalys galėtų imtis parengiamųjų priemonių, reikalingų siekiant laikytis nustatytų naujų reikalavimų;
- (12) šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Biocidinių produktų nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Ciprokonazolis patvirtinamas kaip veiklioji medžiaga, skirta 8-to tipo biocidiniams produktams gaminti, jei laikomasi priede nustatytų specifikacijų ir sąlygų.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. balandžio 29 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO

PRIEDAS

Bendrinis pavadinimas	IUPAC pavadinimas Identifikacijos numeriai	Minimali veikliosios medžiagos koncentracija (¹)	Patvirtinimo data	Patvirtinimo galiojimo pabaiga	Produkto tipas	Specialiosios sąlygos (²)
Ciprokonazolis	<p>IUPAC pavadinimas: (2RS,3RS;2RS,3SR)-2-(4-chlorofenil)-3-ciklopropil-1-(1H-1,2,4-triazol-1-il)butan-2-olas</p> <p>EB Nr. nėra duomenų</p> <p>CAS Nr. 94361-06-5</p> <p>Ciprokonazolis turi du diastereomerus.</p> <p>A diastereomeras – enantiomerų pora, kur 2-hidroksigrupė ir 3-vandenilis išsidėstę toje pačioje pusėje (2S, 3S ir 2R, 3R).</p> <p>B diastereomeras – enantiomerų pora, kur 2-hidroksigrupė ir 3-vandenilis išsidėstę priešingose pusėse (2R, 3S ir 2S, 3R).</p> <p>Techninis ciprokonazolis – dviejų diastereomerų mišinys (apytikris santykis – 1:1), o kiekvienas diastereomeras – enantiomerų mišinys (tikslus santykis – 1:1).</p>	<p>940 g/kg</p> <p>Ciprokonazolis turi du diastereomerus.</p> <p>(A diastereomeras – 430–500 g/kg,</p> <p>B diastereomeras – 470–550 g/kg)</p>	2015 m. lapkričio 1 d.	2020 m. spalio 31 d.	8	<p>Remiantis Reglamento (ES) Nr. 528/2012 10 straipsnio 1 dalies a ir d punktais, ciprokonazolis laikomas keistina medžiaga.</p> <p>Vertinant produktą ypatingas dėmesys turi būti skiriamas poveikiui, rizikai ir veiksmingumui, susijusiems su tokiais naudojimo būdais, kurie yra įtraukti į autorizacijos liudijimo paraišką, bet nebuvo įvertinti atliekant veikliosios medžiagos Sąjungos lygmens rizikos vertinimą.</p> <p>Autorizacijos liudijimai išduodami laikantis šių sąlygų:</p> <p>1) Pramonės naudotojams nustatomos saugaus darbo procedūros ir tinkamos organizacinės priemonės. Jei poveikio negalima sumažinti iki priimtino lygio kitomis priemonėmis, produktas naudojamas su tinkamomis asmens apsaugos priemonėmis.</p> <p>2) Produktų neleidžiama naudoti pramonėje, taikant dvigubą vakuuminį impregnavimą, nebent būtų pateikta duomenų, kuriais būtų įrodyta, kad produktas nekels nepriimtinos rizikos, prireikus taikant tinkamas rizikos mažinimo priemones.</p>

Bendrinis pavadinimas	IUPAC pavadinimas Identifikacijos numeriai	Minimali veikliosios medžiagos koncentracija ⁽¹⁾	Patvirtinimo data	Patvirtinimo galiojimo pabaiga	Produkto tipas	Specialiosios sąlygos ⁽²⁾
						<p>3) Būtina imtis reikiamų priemonių siekiant apsaugoti dirvožemio ir vandens komponentus. Visų pirma:</p> <p>a) autorizuotų produktų etiketėse ir, jei numatyta, saugos duomenų lapuose nurodoma, kad naudojimas pramonės reikmėms turi būti vykdomas izoliuotame plote arba ant nepralaidaus kieto pagrindo su apsauginiais barjeriais, kad ką tik apdorota mediena būtų laikoma po stogu arba ant nepralaidaus kieto pagrindo, arba ir po stogu, ir ant kieto nepralaidaus pagrindo, kad būtų išvengta tiesioginio nutekėjimo į dirvožemį arba vandenį, o bet koks nutekęs produkto kiekis turi būti surinktas ir pakartotinai panaudojamas arba pašalinamas;</p> <p>b) produktų neleidžiama naudoti medienai, kuri bus veikiamą klimatinių veiksnių, pramoniniu būdu apdoroti, arba medienai, kuri bus naudojama lauko konstrukcijoms, apdoroti, nebent būtų pateikta duomenų, kuriais būtų įrodyta, kad produktas nekels nepriimtinos rizikos, prireikus taikant tinkamas rizikos mažinimo priemones.</p>

⁽¹⁾ Šioje skiltyje nurodyta koncentracija – tai minimali veikliosios medžiagos, naudotos atliekant vertinimą pagal Reglamento (ES) Nr. 528/2012 8 straipsnį, koncentracija. Rinkai pateikiamame produkte esanti veiklioji medžiaga gali būti tokios pačios arba kitokios koncentracijos, jei įrodyta, kad ji yra techniškai lygiavertė įvertintai veikliajai medžiagai.

⁽²⁾ Vertinimo ataskaitų turinys ir išvados, reikalingi Reglamento (ES) Nr. 528/2012 VI priedo bendriesiems principams įgyvendinti, pateikti Komisijos interneto svetainėje <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>.

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 439/2014**2014 m. balandžio 29 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 250/2009, kuriuo įgyvendinamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 295/2008 nuostatos dėl verslo struktūros statistikos rodiklių apibrėžčių ir duomenų perdavimo techninio formato****(Tekstas svarbus EEE)**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2008 m. kovo 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 295/2008 dėl verslo struktūros statistikos ⁽¹⁾, ypač į jo 11 straipsnio 1 dalies a ir c punktus,

kadangi:

- (1) Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 295/2008 nustatyta bendra Europos statistinių duomenų apie verslo struktūrą, veiklos rūšis, konkurencingumą ir veiklos rezultatus Sąjungoje rinkimo, perdavimo ir vertinimo sistema;
- (2) Komisijos reglamentu (EB) Nr. 250/2009 ⁽²⁾ nustatytos rodiklių apibrėžtys ir duomenų perdavimo techninis formatas;
- (3) reikia nustatyti įmonių, kuriose dirba bent vienas darbuotojas, demografinių rodiklių apibrėžtis, kad būtų lengviau tarptautiniu mastu lyginti rezultatus, ypač susijusius su verslumo statistika. Šios apibrėžtys turėtų būti įtrauktos į Reglamento (EB) Nr. 250/2009 I priedą. Todėl reikėtų atitinkamai atnaujinti duomenų perdavimo techninį formatą, nustatytą Reglamento (EB) Nr. 250/2009 II priede, įskaitant duomenų grupės identifikatorių sąrašą, serijas ir kintamųjų sąrašą;
- (4) šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Europos statistikos sistemos komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 250/2009 I ir II priedai iš dalies keičiami pagal šio reglamento priedą.

*2 straipsnis*Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas pagal Sutartį privalomas visas ir tiesiogiai taikomas valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. balandžio 29 d.

*Komisijos vardu**Pirmininkas*

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OL L 97, 2008 4 9, p. 13.⁽²⁾ 2009 m. kovo 11 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 250/2009, kuriuo įgyvendinamos Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 295/2008 nuostatos dėl rodiklių apibrėžčių, duomenų perdavimo techninio formato, dvigubo rezultatų pateikimo pagal NACE 1.1 red. bei NACE 2 red. reikalavimų ir leidžiančių nukrypti nuostatų taikymo verslo struktūros statistikai (OL L 86, 2009 3 31, p. 1).

PRIEDAS

Reglamento (EB) Nr. 250/2009 I ir II priedai iš dalies keičiami taip:

1. I priedas iš dalies keičiamas taip:

a) prieš kodą 11 11 0 įterpiami šie kodai:

„Kodas: 11 01 0

Pavadinimas: Visos veikiančios įmonės, kuriose per t dirba bent vienas darbuotojas

Priedas: IX

Apibrėžtis:

Rinkos įmonių, kuriose bet kuriuo metu per nustatytą t ataskaitinį laikotarpį dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius.

Kodas: 11 02 0

Pavadinimas: Veikiančių įmonių, kurios per t įdarbino pirmą darbuotoją, skaičius

Priedas: IX

Apibrėžtis:

Rinkos įmonių, kurios bet kuriuo metu per nustatytą t ataskaitinį laikotarpį įdarbino bent vieną darbuotoją, skaičius. Tai gali būti susiję su įmonių steigimu, kaip apibrėžta 11 92 0, taip pat su įmonėmis, apibrėžtomis 11 91 0, jeigu įmonės veikė ankstesniais ataskaitiniais laikotarpiais, bet per du ankstesnius ataskaitinius laikotarpius jose nedirbo nė vieno darbuotojo.

Kodas: 11 03 0

Pavadinimas: Įmonių, kuriose nuo bet kurio momento per t darbuotojų nebebuvo, skaičius

Priedas: IX

Apibrėžtis:

Rinkos įmonių, kuriose nuo bet kurio momento per nustatytą t ataskaitinį laikotarpį darbuotojų nebebuvo, bet kuriose anksčiau per nustatytą t ataskaitinį laikotarpį dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius.

Tai gali būti susiję su įmonių, kuriose dirbo bent vienas darbuotojas, likvidavimu, kaip apibrėžta 11 93 0, ir kartu su įmonėmis, apibrėžtomis 11 01 0, jeigu įmonės vis dar veikia, bet nuo bet kurio momento per nustatytą t ataskaitinį laikotarpį ir du kitus ataskaitinius laikotarpius – t + 1 ir t + 2 – darbuotojų nebeturi.

Tokios pačios nuostatos taikomos, jeigu paskutinio darbuotojo darbo sutartis netenka galios t laikotarpiu gruodžio 31 d.

Kodas: 11 04 1

Pavadinimas: Įmonių, kurios bet kuriuo momentu per t – 1 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius

Kodas: 11 04 2

Pavadinimas: Įmonių, kurios bet kuriuo momentu per t – 2 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius

Kodas: 11 04 3

Pavadinimas: Įmonių, kurios bet kuriuo momentu per t – 3 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius

Kodas: 11 04 4

Pavadinimas: Įmonių, kurios bet kuriuo momentu per t – 4 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius

Kodas: 11 04 5

Pavadinimas: Įmonių, kurios bet kuriuo momentu per $t - 5$ įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius

Priedas: IX

Apibrėžtis:

Rinkos įmonių, kuriose bet kuriuo momentu kiekvienais metais nuo pirmojo darbuotojo įdarbinimo metų (nuo $t - 1$ iki $t - 5$) dirbo bent vienas darbuotojas iki nustatyto t ataskaitinio laikotarpio, skaičius.

Visos įmonės, kurios per t įdarbino pirmąjį darbuotoją, apibrėžiamos kaip rodiklyje 11 02 0.

Įmonė taip pat laikoma tebeveikiančia, jeigu susijęs (-ę) juridinis (-iai) vienetas (-ai) nustoja veikti, bet jų veiklą perėmė naujas juridinis vienetas, specialiai įsteigtas perimti tos įmonės gamybos veiksmus (= veikla tęsiama perėmus).“

b) Prieš kodą 12 11 0 įterpiamas šis kodas:

„**Kodas:** 11 96 0

Pavadinimas: Sparčiai augančių įmonių, vertinamų pagal užimtumo kriterijų, skaičius per t

Priedas: IX

Apibrėžtis:

Rinkos įmonių, kuriose $t - 3$ laikotarpiu dirba bent 10 darbuotojų ir kurių vidutinis metinis darbuotojų skaičiaus augimas viršija 10 % per metus, per trejų metų laikotarpį (nuo $t - 3$ iki t). Neįtraukiamos įmonės, apibrėžtos 11 92 0, $t - 3$ laikotarpiu.“

c) Prieš kodą 16 11 0 įterpiami šie kodai:

„**Kodas:** 16 01 0

Pavadinimas: Visose veikiančiose įmonėse, kuriose bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, dirbančių asmenų skaičius per t

Priedas: IX

Apibrėžtis:

Dirbančių asmenų skaičius apibrėžiamas kaip rodiklyje 16 91 0. Visos veikiančios įmonės, kuriose bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, apibrėžiamos kaip rodiklyje 11 01 0.

Kodas: 16 01 1

Pavadinimas: Visose veikiančiose įmonėse, kuriose bet kuriuo momentu per t dirba bent vienas darbuotojas, darbuotojų skaičius per t

Priedas: IX

Apibrėžtis:

Darbuotojų skaičius apibrėžiamas kaip rodiklyje 16 91 1. Visos veikiančios įmonės, kuriose bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, apibrėžiamos kaip rodiklyje 11 01 0.

Kodas: 16 02 0

Pavadinimas: Visose įmonėse, kurios per t įdarbino pirmąjį darbuotoją, dirbančių asmenų skaičius per t

Priedas: IX

Apibrėžtis:

Dirbančių asmenų skaičius apibrėžiamas kaip rodiklyje 16 91 0. Visos įmonės, kurios per t įdarbino pirmąjį darbuotoją, apibrėžiamos kaip rodiklyje 11 02 0.

Kodas: 16 02 1

Pavadinimas: Visų įmonių, kurios per t įdarbino pirmąjį darbuotoją, darbuotojų skaičius per t

Priedas: IX

Apibrėžtis:

Darbuotojų skaičius apibrėžiamas kaip rodiklyje 16 91 1. Visos įmonės, kurios per t įdarbino pirmąjį darbuotoją, apibrėžiamos kaip rodiklyje 11 02 0.

Kodas: 16 03 0

Pavadinimas: Visose įmonėse, kuriose nuo bet kurio momento per t darbuotojų nebebuvo, dirbančių asmenų skaičius per t

Priedas: IX

Apibrėžtis:

Dirbančių asmenų skaičius apibrėžiamas kaip rodiklyje 16 91 0. Visos įmonės, kuriose nuo bet kurio momento per t darbuotojų nebebuvo, apibrėžiamos kaip rodiklyje 11 03 0.

Kodas: 16 03 1

Pavadinimas: Visų įmonių, kuriose nuo bet kurio momento per t darbuotojų nebebuvo, darbuotojų skaičius per t

Priedas: IX

Apibrėžtis:

Darbuotojų skaičius apibrėžiamas kaip rodiklyje 16 91 1. Visos įmonės, kuriose bet kuriuo momentu per t darbuotojų nebebuvo, apibrėžiamos kaip rodiklyje 11 03 0.

Kodas: 16 04 1

Pavadinimas: Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios bet kuriuo momentu per t – 1 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t

Kodas: 16 04 2

Pavadinimas: Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios bet kuriuo momentu per t – 2 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t

Kodas: 16 04 3

Pavadinimas: Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios bet kuriuo momentu per t – 3 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t

Kodas: 16 04 4

Pavadinimas: Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios bet kuriuo momentu per t – 4 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t

Kodas: 16 04 5

Pavadinimas: Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios bet kuriuo momentu per t – 5 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t

Priedas: IX

Apibrėžtis:

Dirbančių asmenų skaičius apibrėžiamas kaip rodiklyje 16 91 0. Visos įmonės, kurios bet kuriuo momentu nuo t–1 iki t–5 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, apibrėžiamos kaip rodikliuose 11 04 1–11 04 5.

Kodas: 16 05 1

Pavadinimas: Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios bet kuriuo momentu per t – 1 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t – 1

Kodas: 16 05 2

Pavadinimas: Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios bet kuriuo momentu per t – 2 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t – 2

Kodas: 16 05 3

Pavadinimas: Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios bet kuriuo momentu per t – 3 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t – 3

Kodas: 16 05 4

Pavadinimas: Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios bet kuriuo momentu per t – 4 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t – 4

Kodas: 16 05 5

Pavadinimas: Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios bet kuriuo momentu per t – 5 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat bet kuriuo momentu per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t – 5

Priedas: IX

Apibrėžtis:

Dirbančių asmenų skaičius apibrėžiamas kaip rodiklyje 16 91 0. Visos įmonės, kurios bet kuriuo momentu nuo t – 1 iki t – 5 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat per t dirbo bent vienas darbuotojas, apibrėžiamos kaip rodikliuose 11 04 1–11 04 5.“

d) Prieš kodą 17 32 0 įterpiamas šis kodas:

„Kodas: 16 96 1

Pavadinimas: Sparčiai augančių įmonių, vertinamų pagal užimtumo kriterijų, darbuotojų skaičius per t

Priedas: IX

Apibrėžtis:

Darbuotojų skaičius apibrėžiamas kaip rodiklyje 16 91 1. Visos sparčiai augančios įmonės, vertinamos pagal užimtumo kriterijų, apibrėžiamos kaip rodiklyje 11 96 0.“

2. II priedas iš dalies keičiamas taip:

a) 2 dalyje į sąrašą įtraukiami šie duomenų grupių identifikatoriai:

Serijos tipas	Pavadinimas	Duomenų grupės identifikatorius
„Metiniai įmonių statistiniai duomenys (draudimo paslaugos ir pensijų fondai)	1G	RSBSSERV_1G1_A
Metiniai įmonių, kuriose dirba bent vienas darbuotojas, demografiniai statistiniai duomenys pagal juridinį statusą	9E	RSBSBD_9E1_A
Metiniai įmonių, kuriose dirba bent vienas darbuotojas, demografiniai statistiniai duomenys pagal darbuotojų skaičiaus dydžio kategorijas	9F	RSBSBD_9F1_A
Metiniai preliminarūs įmonių, kuriose dirba bent vienas darbuotojas, likvidavimo rezultatai pagal juridinį statusą	9G	RSBSBD_9G1_A
Metiniai preliminarūs įmonių, kuriose dirba bent vienas darbuotojas, likvidavimo rezultatai pagal darbuotojų skaičiaus dydžio kategoriją	9H	RSBSBD_9H1_A
Metiniai sparčiai augančių įmonių, vertinamų pagal užimtumo kriterijų, statistiniai duomenys	9M	RSBSBD_9 M1_A
Metiniai preliminarūs sparčiai augančių įmonių, vertinamų pagal užimtumo kriterijų, statistiniai duomenys	9P	RSBSBD_9P1_A“

- b) 2 dalyje serijos tipo ir duomenų grupės identifikatoriaus, susijusių su 1D, pavadinimas pakeičiamas taip:

Serijos tipas	Pavadinimas	Duomenų grupės identifikatorius
„Metiniai įmonių statistiniai duomenys (centrinė bankininkystė ir kredito įstaigos, priskiriamos NACE 2 red. 64.19 klasei)“	1D	RSBSSERV_1D2_A“

- c) 4.1 dalyje į sąrašą įtraukiamos šios serijos:

Serijos tipas	Kodas
„Metiniai įmonių statistiniai duomenys (draudimo paslaugos ir pensijų fondai)“	1G
Metiniai įmonių, kuriose dirba bent vienas darbuotojas, demografiniai statistiniai duomenys pagal juridinį statusą	9E
Metiniai įmonių, kuriose dirba bent vienas darbuotojas, demografiniai statistiniai duomenys pagal darbuotojų skaičiaus dydžio kategorijas	9F
Metiniai preliminarūs įmonių, kuriose dirba bent vienas darbuotojas, likvidavimo rezultatai pagal juridinį statusą	9G
Metiniai preliminarūs įmonių, kuriose dirba bent vienas darbuotojas, likvidavimo rezultatai pagal darbuotojų skaičiaus dydžio kategoriją	9H
Metiniai sparčiai augančių įmonių, vertinamų pagal užimtumo kriterijų, statistiniai duomenys	9M
Metiniai preliminarūs sparčiai augančių įmonių, vertinamų pagal užimtumo kriterijų, statistiniai duomenys	9P“

- d) 4.1 dalyje serijos tipo, susijusio su 1D kodu, pavadinimas pakeičiamas taip:

„Metiniai įmonių statistiniai duomenys (centrinė bankininkystė ir kredito įstaigos, priskiriamos NACE 2 red. 64.19 klasei)“

- e) 4.5 dalyje eilės tvarka į sąrašą įtraukiami šie kintamieji:

Kintamojo pavadinimas	Kodas	Priedas
„Visos veikiančios įmonės, kuriose per t dirba bent vienas darbuotojas“	11 01 0	IX
Veikiančių įmonių, kurios per t įdarbino pirmą darbuotoją, skaičius	11 02 0	IX
Įmonių, kuriose per t darbuotojų nebuvo, skaičius	11 03 0	IX
Įmonių, kurios per t – 1 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose per t taip pat dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius	11 04 1	IX
Įmonių, kurios per t – 2 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose per t taip pat dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius	11 04 2	IX
Įmonių, kurios per t – 3 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose per t taip pat dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius	11 04 3	IX
Įmonių, kurios per t – 4 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose per t taip pat dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius	11 04 4	IX
Įmonių, kurios per t – 5 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose per t taip pat dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius	11 04 5	IX
Sparčiai augančių įmonių, vertinamų pagal užimtumo kriterijų, skaičius per t	11 96 0	IX

Kintamojo pavadinimas	Kodas	Priedas
Visose veikiančiose įmonėse, kuriose per t dirbo bent vienas darbuotojas, dirbančių asmenų skaičius per t	16 01 0	IX
Visų veikiančių įmonių, kuriose per t dirbo bent vienas darbuotojas, darbuotojų skaičius per t	16 01 1	IX
Visose įmonėse, kurios per t įdarbino pirmąjį darbuotoją, dirbančių asmenų skaičius per t	16 02 0	IX
Visų įmonių, kurios per t įdarbino pirmąjį darbuotoją, darbuotojų skaičius per t	16 02 1	IX
Visose įmonėse, kuriose per t darbuotojų nebuvo, dirbančių asmenų skaičius per t	16 03 0	IX
Visų įmonių, kuriose per t darbuotojų nebuvo, darbuotojų skaičius per t	16 03 1	IX
Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios per t – 1 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t	16 04 1	IX
Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios per t – 2 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t	16 04 2	IX
Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios per t – 3 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t	16 04 3	IX
Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios per t – 4 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t	16 04 4	IX
Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios per t – 5 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t	16 04 5	IX
Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios per t – 1 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t – 1	16 05 1	IX
Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios per t – 2 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t – 2	16 05 2	IX
Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios per t – 3 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t – 3	16 05 3	IX
Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios per t – 4 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t – 4	16 05 4	IX
Dirbančių asmenų visose įmonėse, kurios per t – 5 įdarbino pirmąjį darbuotoją ir kuriose taip pat per t dirbo bent vienas darbuotojas, skaičius per t – 5	16 05 5	IX
Sparčiai augančių įmonių, vertinamų pagal užimtumo kriterijų, darbuotojų skaičius per t	16 96 1	IX“

KOMISIJOS ĮGYVENDINIMO REGLAMENTAS (ES) Nr. 440/2014**2014 m. balandžio 29 d.****kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas (Bendrą bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentą) ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2011 m. birželio 7 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) Nr. 543/2011, kuriuo nustatomos išsami Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 taikymo vaisių bei daržovių ir perdirbtų vaisių bei daržovių sektoriuose taisyklės ⁽²⁾, ypač į jo 136 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

- (1) Įgyvendinimo reglamentu (ES) Nr. 543/2011, atsižvelgiant į daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, nustatomi kriterijai, pagal kuriuos Komisija nustato standartinės importo vertes produktams ir laikotarpiams, nurodytiems jo XVI priedo A dalyje;
- (2) remiantis Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnio 1 dalimi, standartinė importo vertė apskaičiuojama kiekvieną darbo dieną atsižvelgiant į kintančius kasdienius duomenis. Todėl šis reglamentas turėtų įsigalioti jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Įgyvendinimo reglamento (ES) Nr. 543/2011 136 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

*2 straipsnis*Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2014 m. balandžio 29 d.

Komisijos vardu
Pirmininko pavedimu
Jerzy PLEWA

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius⁽¹⁾ O L L 299, 2007 11 16, p. 1.⁽²⁾ O L L 157, 2011 6 15, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	CL	173,8
	MA	42,9
	MK	105,0
	TN	89,9
	TR	83,5
	ZZ	99,0
0707 00 05	AL	41,5
	MA	39,8
	TR	133,0
0709 93 10	ZZ	71,4
	MA	70,8
	TR	88,1
0805 10 20	ZZ	79,5
	EG	45,5
	IL	73,9
0805 50 10	MA	51,2
	TN	64,4
	TR	57,0
	ZZ	58,4
	MA	35,6
	TR	85,1
0808 10 80	ZZ	60,4
	AR	108,6
	BR	84,5
	CL	105,2
	CN	98,7
	MK	26,2
	NZ	130,5
	US	170,5
	ZA	123,3
ZZ	105,9	
0808 30 90	AR	90,6
	CL	146,3
	CN	83,2
	TR	97,0
	ZA	109,4
	ZZ	105,3

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra nustatyta Komisijos reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

KLAIĐŲ IŠTAISYMAS**2010 m. liepos 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2010/40/ES dėl kelių transporto ir jo sąsajų su kitų rūšių transportu srities intelektinių transporto sistemų diegimo sistemos klaidų ištaisymas**

(Europos Sąjungos oficialusis leidinys L 207, 2010 m. rugpjūčio 6 d.)

1 puslapis, 5 konstatuojamoji dalis:

yra: „Pažanga, padaryta informacines ir ryšių technologijų srityje taikant kitų rūšių transportui, ...“;

turi būti: „Pažanga, padaryta informacines ir ryšių technologijas taikant kitų rūšių transportui, ...“.

6 puslapis, 10 straipsnio 3 dalies antra pastraipa:

yra: „Nepažeidžiant Direktyvos 95/46/EB, asmens duomenys tvarkomi tik tais atvejais, kai tokiam tvarkymui būtina naudoti ITS prietaikas ir teikti ITS paslaugas.“;

turi būti: „Nepažeidžiant Direktyvos 95/46/EB, asmens duomenys tvarkomi tik tais atvejais, kai toks tvarkymas būtinas naudojant ITS prietaikas ir teikiant ITS paslaugas.“

ISSN 1977-0723 (elektroninis leidimas)
ISSN 1725-5120 (popierinis leidimas)

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT